

Bliv ikke fanget i at vente og undre dig – skab historie

af Stewart Battle (EIRNS) – 05. november 2024

Når denne briefing skrives, er resultatet af præsidentvalget den 5. november stadig usikkert. Men uanset hvad resultatet bliver, vil ingen af kandidaternes sejr i sig selv kunne skabe de afgørende ændringer, der er nødvendige for at løse de grundlæggende kriser, som USA og verden står over for. Nu, mere end nogensinde, vil den vigtigste faktor, som vil afgøre fremtidige begivenheder, være den rolle, som et engageret mindretal spiller i at skabe en ny dynamik i den bankerotte og imperialistiske vestlige verden – et potentiale, som bliver mere og mere tydeligt for dem, der har øjne at se med, selv om det ikke afspejles i præsidentkampagnerne.

Selv hvis Harris og hendes krigs- og folkemordsparti bliver besejret, og tilmed hvis Trump rent faktisk får lov til at tiltræde i januar 2025, bør hans erklærede modstand mod nogle dele af denne politik på ingen måde få nogen til at tro, at han repræsenterer en grundlæggende ændring i forhold til korrruptionen og fordærvelsen i det vestlige etablisement. Også i dette tilfælde er en styrke af passionerede organisatorer, der er i stand til at kommunikere og formidle sandfærdige, dybe ideer til deres medborgere, det eneste der kan flytte den legendariske jord under fødderne på et samfund, som har mistet sin fortøjning og er på vej mod atomar udslettelse. Når det er sagt, så overvej hvad vi ved i dag:

NATO's stedfortræderkrig i Ukraine fortsætter med at kollapse, og det bliver sværere og sværere for selv de mest fasttømrede vestlige analytikere at ignorere det. Det seneste eksempel på dette er en artikel af den tidligere præsident for Council on Foreign Relations Richard Haass i *Foreign Affairs*, som indrømmer, at der er behov for en »fornyset strategi« for

Ukraine. »Washington må forholde sig til krigens dystre virkelighed og acceptere et mere sandsynligt resultat,« skriver Haass og bemærker, at Ukraine er nødt til at acceptere territoriale tab. Haass kommer stadig med graverende forslag, som Rusland aldrig vil acceptere, såsom at Ukraine i sidste ende bliver medlem af NATO og modtager tunge våben fra Vesten, mens konflikten er fastfrosset; men det er i det mindste en lille anerkendelse af virkeligheden.

På trods af indrømmelser som denne insisterer de ansvarlige stadig nidkært på en endeløs konfrontation med Rusland. NATO's generalsekretær Mark Rutte mødtes med den tyske kansler Olaf Schulz den 4. november og erklærede, at Rusland allerede fører en »kampagne af hybride angreb« mod europæiske lande – langt ud over Ukraines grænser – og at NATO forbereder sig på en global konfrontation med Rusland i det lange løb. I samme ånd planlægger NATO også at optrappe sine aktiviteter i Rumænien i de kommende år og har for nylig afholdt store militærøvelser der.

Frankrig, Italien og Storbritannien har alle planer om at udvide deres militærpatruljer til Asien og foretage havneanløb og fælles øvelser med Japan og Filippinerne i en åbenlys provokation over for Kina. Strategien bag dette er at forberede sig på en større konfrontation med Kina i Asien, især når Rusland, Kina og BRIKS styrker deres samarbejde om et alternativ til Vestens faldefærdige system. Som Politico Europes Matthew Kaminski skrev: »Den næste verdenskrig starter her [i Østasien].«

I stedet for at acceptere, at der opstår en ny dynamik blandt det Globale Syd eller den Globale Majoritet, som ikke er engageret i at være »anti-vestlig«, men i økonomisk udvikling og muligheder for resten af verden, erklærer ideologerne i de vestlige ekkokamre krig mod den og lover evigt herredømme for deres unipolære system.

Den samme politik skaber også forfærdelige konsekvenser for

befolkningerne i Palæstina, Libanon og resten af Sydvestasien. Israel fortsætter sine morderiske handlinger, eksemplificeret ved dets angreb på hospitaler og humanitære hjælpeorganisationer som UNRWA. USA har givet Israel en 30-dages advarsel om at forbedre disse forhold, men gør intet, mens Israel fortsætter uhindret. Faktisk holdes de amerikanske politiske spin-tryllekunstnere som gidsler af deres egen fortælling om, at vestligt overherredømme skal styre Mellemøsten. Det er for tidligt at vide, hvad der ligger bag den pludselige fyring af den israelske forsvarsminister Yoav Gallant, men Israels nuværende politik for krig og etnisk udrensning er også ødelæggende for landet selv og skaber alle mulige interne stridigheder. Hvis denne politik ikke stoppes, vil den i sidste ende føre til landets egen undergang – eller en atomkrig.

Dette er grundene til ikke at blive alt for besat af præsidentvalget – der skal gøres et større arbejde. Vi befinder os ved afslutningen af en æra, og vedvarende gammel geopolitisk tænkning vil føre menneskeheden til sin egen selvdestruktion. Nutidens ledes opgave er at gribe ind og skabe en politisk forandring, hvilket der ikke er forudsætninger for i øjeblikket, men som der er potentiale for. Så, organiser for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og gør endeligt op med det Britiske Imperiums geopolitik.

Foto: NATO

Zepp - LaRouche :

' Vores

historiske øjeblik er her'

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 4. november 2024

Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, sagde i sin gennemgang af verdens strategiske situation i dag: »Vores historiske øjeblik er her!« Vi kan være sikre på, at hun ikke henviser til det amerikanske valg tirsdag! Hverken til afstemningsresultatet eller efterspillet. Zepp-LaRouche henviser snarere til det ubestridelige faktum, at »det gamle system er ved at smuldre«, og det betyder, at »dette er chancen for et nyt system«.

Det vestlige finansielle/økonomiske og neokolonialistiske kasinosystem har nået fasen for sin egen undergang, og det i en sådan grad, at de engang toneangivende nationer selv er ved at bryde sammen økonomisk og socialt. Deres egne eliter reagerer med global NATO-krigsførelse og brutalitet i deres forsøg på at fastholde deres dominans.

Men det menneskelige svar på det Globale Nords fornedrelse er i stedet, at det kollektive Vesten samarbejder om udviklingen af det Globale Syd. Det er den eneste måde at opnå en human løsning på krisen: Opbyg økonomier, skab milliarder af job, samarbejd med den Globale Majoritet, hvis ledelsesdynamik er stærk og stigende.

Diskussionen om dette vil være fokus for en international (online) konference, som Schiller Instituttet er vært for den 7.-8. december, med temaet »I Schillers og Beethovens ånd: Alle mennesker bliver brødre!«

Et eksempel på, hvordan det gamle system er ved at smuldre, viser sig i dag på det sted, hvor Kamala Harris og Donald Trump begge fører valgkamp for at blive USA's præsident: Pennsylvania. Denne stat var engang et verdenscenter for stål, energi, flodinfrastruktur og mejeridrift. Udover at have rigeligt med kul havde staten USA's første kommercielle

atomkraftværk i 1956. Pittsburgh, hvor begge kandidater holdt valgmøder i dag, er hovedkvarter for U.S. Steel, som nu er i så alvorlige økonomiske problemer, at det er sat til salg.

Den samlede årlige stålproduktion i USA er faldet dramatisk. Den er gået fra 112 mio. tons i 1973 til 80 mio. tons i 2023. Mælkebedrifter i Pennsylvania og andre steder bliver ruineret af, at landmændenes indkomst ligger langt under deres produktionsomkostninger. På energiområdet er statens elproduktion og transmissionskapacitet så utilstrækkelig, at tilmed de føderale myndigheder – som ikke er kendt for deres integritet – den 1. november greb ind for at forhindre et Amazon-datacenter i at indgå en favorabel specialkontrakt om elforsyning med atomkraftværket ved Susquehanna-floden, fordi det ville fratage offentligheden i det centrale Pennsylvania den strøm, de har brug for. Det er bemærkelsesværdigt, at Pennsylvanias hovedstad, Harrisburg, for ikke så længe siden var nødt til at erklære bystyret konkurs.

Med lokale variationer er det det samme billede over hele USA.

Zepp-LaRouche pegede i dag på det samme billede i Europa. For eksempel var Tyskland for ti år siden førende inden for industriproduktion, teknologi, eksport, sundhedspleje og anden produktion. Nu er det langt nede på stigen med afindustrialisering, konkurser, mangel på arbejdskraft og forarmelse. Sidste vinter arrangerede tyske landmænd masseprotester med traktorer mod EU's og den tyske regerings politik, der lukkede dem ned. Desuden fortsætter »grøn« politik med at gøre alting værre.

Dette transatlantiske forfald går hånd i hånd med NATO's udvidelse og krigsførelse. Sæt det i kontrast til de konkrete eksempler på støtte til udviklingsprincipperne blandt den Globale Majoritet, især Bælte- og Vej-Initiativet:

I denne måned vil Peru være vidne til den store åbning af den moderne, bemærkelsesværdige nye havn i Chancay. Kinas

præsident Xi Jinping vil deltage. Han vil være i Peru i forbindelse med APEC-mødet (Asian-Pacific Economic Cooperation) den 10.-16. november. I efteråret blev det nye integrerede stålkomples Mutun taget i brug i Bolivia, som er hjemsted for store jernmalforekomster. I Afrika åbnede i år det enorme Dangote-raffinaderi i Nigeria, den nye Julius Nyerere-dæmning i Tanzania og Mvuma-jern- og stålværket i Zimbabwe. Der er også asiatiske eksempler.

Disse få, men vidunderlige eksempler antyder den grænseløse horisont for udvikling, når først *ændringen i systemet* er gennemført. Dette er den historiske opgave. Den er allerede i gang i det Globale Syd. Men det »mirakel«, der skal ske, er at mobilisere den potentielle velvilje, der stadig er tilbage blandt dem i det Globale Nord, for at fremtvinge et syn på samarbejde og på at arbejde sammen over hele verden for en fremtid til fælles gavn. Det må være indholdet af anti-krigsmobiliseringen.

Et lyspunkt i den amerikanske valgperiode kommer fra de amerikanere, der går forrest i kampen for et sådant skifte. På stemmesedlen i staten New York er de uafhængige Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til kongressen i Bronx, 15. kreds. I Ohio er Dennis Kucinich, tidligere medlem af Kongressen og borgmester i Cleveland, atter på stemmesedlen til Kongressen og gør det til en mærkesag at stoppe den farlige udvikling hen imod atomkrig.

I Connecticut skrev den uafhængige kandidat Ben Wesley til Kongressen (CD 4) "A Call for Sanity and Renewal « i et brev, der blev offentliggjort i *Connecticut Examiner* den 3. november. Wesley beskrev sin afindustrialiserede by Bridgeport: »Hver dag kører jeg forbi de store tomme produktionshaller... Jeg mener, at det store problem, som vores distrikt og helt ærligt vores nation står over for, er, at vi ikke bygger mere. Vi skaber ikke mere med undtagelse af krigsmaskinerne.« Han opfordrede til at vende det om, til at stoppe finansieringen af krigen i Ukraine og Israels

massedrab, og udsendte »en opfordring til fornuft og fornyelse i vores distrikt, vores stat, vores land og verden.«

Truslen om atomkrig forværres, efterhånden som det udviklingsfjendtlige kollektive Vesten optrapper krigsprovokationerne. Den seneste manøvre involverer udsigten til, at sydkoreanske militærekspertes skal tage til Ukraine, støttet af USA og Storbritannien. En sydkoreansk delegation var i Bruxelles og Kiev for at diskutere dette i løbet af weekenden. I dag er EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Josep Borrell, i Seoul. USA, Storbritannien, Japan og andre nationer opfordrede til et særligt møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea, som blev afholdt i dag, og hvor USA understregede et undertema, der anklagede Rusland for at sende nordkoreanske soldater i kamp mod Ukraine. Det fremstød sker tilmed, mens de ukrainske militærstyrker bliver drevet tilbage og svækket.

I Sydvestasien udstedte Netanyahu-regimet i dag et dekret om, at det har til hensigt at kontrollere alt land i Libanon op til Litani-floden. Israel informerede den 3. november også FN om, at landet officielt trækker sig fra aftalen fra 1967, som anerkender FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), og dermed ikke tillader den at fungere. De israelske forsvarsstyrker (IDF) fortsætter den ubeskrivelige beskydning og udsultning af palæstinenserne.

Den næste mulighed for at konferere om handling mod dette og for et nyt system er den Internationale Fredskoalitions 75. ugentlige møde i træk, fredag den 9. november. Hold også øje med arrangementer og aktioner med kort varsel.

Den 3. november blev der udgivet en ny video af den amerikanske ortopædkirurg Dr. Mark Perlmutter's orientering: » Censurerede amerikanske læger rapporterer sandheden om Gaza«, som han gav i New York City den 1. november.

Indse grusomhederne i det din egen tankegang har skabt – og ændr den for at redde menneskeheden

Megan Dobrodt

Den 2. november 2024 EIRNS

Fredag den 1. november stod præsidenten for organisationen Verdens Kirurgiske Stiftelse, Dr. Mark Perlmutter, som vidne foran et publikum i New York City og leverede en rystende førstehåndsberetning, krydret med rå fotos af det han oplevede om rædslerne i situationen i Gaza. For nogle af de tilstedeværende var beretningerne om en bevidst udryddelse af en indespærret befolkning, som blev illustreret ved det målrettede drab på dens børn, næsten for meget at bære. Perlmutter, som oprindeligt var planlagt til at tale på Mount Sinai Hospital, men som blev drevet væk af feje beskyldninger om antisemitisme, opfordrede tilhørerne til at handle – til at gøre alt hvad der skal til for at fremtvinge en ændring i USA's politik, som støtter et åbenlyst folkemord.

Vil vi se den hjerteskrærende virkelighed i øjnene, nemlig at Holocaust som våben bliver brugt til at retfærdiggøre et nyt Holocaust – der udfolder sig åbenlyst for øjnene af hele verden? Vil vi se på og alligevel hævde, at vi ikke vidste det? Eller vil vi, som Perlmutter krævede, handle? Det er vi nødt til. Som UNRWA's generalkommissær Philippe Lazzarini sagde: »I dag, tilmed mens vi ser ind i ansigterne på børn i Gaza, hvoraf vi ved, at nogle vil dø i morgen, smuldrer den regelbaserede internationale orden i en gentagelse af de

rædsler, der førte til etableringen af FN, og i strid med forpligtelserne til at forhindre, at de gentager sig.« Verdenssamfundets hidtidige manglende evne til at reagere på det, der har udspillet sig for øjnene af os i mere end et år, betyder, at denne verdensorden er færdig – både moralsk og i anden henseende.

Den voksende brand i Sydvestasien bliver måske mere eksplosiv og farligere for menneskeheden, end den nogensinde har været, men den kan ikke fortsætte meget længere, da den snart vil fortære sine ophavsmænd. Dette er modigt blevet bemærket af tusindvis af israelere, som har underskrevet et åbent brev, hvor de opfordrer det internationale samfund og dets institutioner til »straks at gribe ind og gennemføre alle mulige sanktioner for at opnå en øjeblikkelig våbenhvile mellem Israel og dets naboer, for fremtiden for begge folk i Israel og Palæstina og folkene i regionen og for deres ret til sikkerhed og liv... Staten Israel er på selvmordskurs og sår ødelæggelse og fortabelse, som øges dag for dag.« Sagen er nøjagtig den samme med NATO's stedfortræderkrig i Ukraine – fordi dens leverandører, den geopolitiske verdensordens spøgelse, er de samme.

Og hvad med det forestående amerikanske præsidentvalg? Meget ser ud til at afhænge af dets udfald – i hvert fald må man komme til den konklusion, når man ser, hvor langt det britiske etablissement og dets partnere i det amerikanske etablissement er gået for at forsøge at manipulere resultatet, brutalt eller på anden vis. Mens mange har forudsigelser om, hvad der vil eller ikke vil ske, når stemmerne er talt op (eller ikke talt op eller talt forkert, alt efter hvad der er tilfældet) i verdens fineste eksempel på »demokrati«, så ved vi, at resultatet ikke vil løse det grundlæggende problem, vi alle står over for: Menneskehedens skæbne hænger i en meget tynd, atomar tråd, og medmindre vi vælger at gøre en ende på geopolitikken, fordi den er ond, forkert, destruktiv og selvmorderisk, er der ingen løsning på det nuværende

tiltagende opgør.

Vi må tænke anderledes; det er det privilegium, det er at være menneske. Vi overlever som art ved at tilpasse vores *opfattelser*, og dermed vores adfærd, så de bliver mere og mere i overensstemmelse med sande og kendte universelle principper. Det er en kraft, der er utilgængelig for den rent biotiske verden, inklusive vores egne biologiske evner. Det menneskelige *sind* kan hæve sig til et højere niveau end det, hvor et paradoks, en umulig konflikt, først viser sig. Renæssancens fader og, underforstået, den amerikanske republik, Nicholas af Cusa, tilbageviste bæstet Aristoteles ved at bevise, at det menneskelige sind kan ophøje sig selv til at forestille sig et højere »Ene«, som ligger over det niveau, hvor konflikten eksisterer.

De fleste mennesker i dag, som er produkter af en falden og forfalden kultur, er ikke vant til en sådan tankegang – de fanger sig selv i at vælge side eller forblive »neutrale«, ubevægelige. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at hvis vi tager udgangspunkt i den ene menneskehed som det primære, vil vi finde det niveau af fornuft, der er nødvendigt for at løse ethvert af de problemer, som civilisationen står over for i dag.

Den afgørende opgave i dag for dem, der er modige nok og kærlige nok, er at overbevise landene i det kollektive Vesten om, at de skal samarbejde med den Globale Majoritet – BRIKS-nationerne og det Globale Syd – som allerede tager skridt til at danne nye relationer og nye institutioner for et postkolonialt og pro-menneskeligt system for udvikling.

For at dette skal blive muligt, må verden etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Helga Zepp-LaRouche efterlyser, i traditionen fra Den Westfalske Fred. For at fremlægge dette vil Schiller Instituttet afholde en internetkonference den 7.-8. december for at diskutere de principper, som den må baseres på.

Dette er vores opgave. Er det umuligt? Vælger du så, i din stædighed, atomar udslettelse?

Foto: Dr. Mark Perlmutter. Credit: Sare/Vega Campaign Webcast

Uanset det amerikanske valg står verden over for atomkrig – Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 74, 1. november 2024

Ikke korrekturlæst.

Uanset det amerikanske valg står verden over for atomkrig – Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 74, 1. november 2024; udskrift af bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche [HZL] [AMB] [SSU]

1. november 2024 (EIRNS)–ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er det 74. møde i træk, vi afholder. Mit navn er Anastasia Battle; jeg er jeres ordstyrer, og det samme er mine medordstyrere Dennis Small og Dennis Speed. Tak, fordi I er kommet i dag på dette meget turbulente tidspunkt. Vi skabte dette forum for 74 uger siden for at forene fredsbevægelsen i hele verden. Samle folk fra alle ideologier, der ønsker ægte fred, og fra alle nationer. Hvis vi rent faktisk skal stoppe tredje atomkrig, er det, hvad vi er nødt til at gøre. Det er

præcis det, vi står over for, og det vil I høre om i dag. Jeg lægger dagsordenen ud i chatten.

Vi gør det lidt anderledes i dag. Scott Ritter vil holde den første præsentation, og så vil vi have nogle flere talere efterfølgende.

For at fortsætte har vi som den næste Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først sige »velkommen« til jer alle. Jeg vil gerne fremhæve den aktuelle situation i Gaza og Libanon, hvor den israelske regering har forbudt FN's palæstinensiske hjælpeorganisation UNRWA. Det har naturligvis forværret situationen totalt, så Philippe Lazzarini, som er kommissær for den organisation, sagde, at FN blev etableret for at gøre en ende på den slags rædsler, som førte til Anden Verdenskrig, og at vi nu står over for den samme slags kaos, som førte til den situation, hvilket er en ret skarp sammenligning af det, der foregår nu, med perioden under nazisterne. Men jeg tror, at hvis man ser på, hvad der foregår i Gaza, så kan man ikke undgå den slags sammenligninger. Lazzarini sagde også, at hvis man i dag ser på børnene i Gaza, så ved vi, at mange af dem vil dø i morgen, og at der faktisk er 650.000 piger og drenge under 18 år, som befinder sig i den situation. Så han sagde, at det betyder, at den såkaldte »regelbaserede orden« er ved at smuldre. Jeg tror, det er den overvældende situation, at den orden er ved at gå i opløsning. Det er det, der udgør den overordnede fare for en global krig.

Den sydafrikanske regering har netop afleveret endnu en rapport til Den Internationale Domstol, hvor de fremhæver intensiveringen af israelernes drab på palæstinensere. Det er et dokument på 750 sider med yderligere 4000 sider med bilag og yderligere materiale. De beskriver tydeligvis meget detaljeret brugen af sult som et krigsvåben og hensigten om at fordrive alle palæstinensere fra dele af Gaza. Det burde være

en øjenåbner, men der er stadig regeringer, som leverer våben til Israel. Sådan er situationen i Sydvestasien.

Der er rapporter, som jeg ikke kan bekræfte; jeg kan kun nævne, at de eksisterer, og at der kunne komme et modangreb fra Iran allerede før det amerikanske valg. Der citeres udtalelser fra iranske embedsmænd om, at det, der vil ske, vil være anderledes end noget scenarie, Israel kunne forestille sig, og at Irans reaktion vil være endelig og smertefuld. Hvis det sker, kan det endda ske på valgdagen. Det viser, hvor tæt vi er på en atomkrig, for hvis det udvikler sig til en aktion/modaktion, og der til sidst bliver brugt atomvåben, så er alting forbi.

En lignende krise er ved at blive opbygget i forbindelse med en mulig NATO-intervention i Rusland på grund af rapporter om de 10.000 nordkoreanske soldater, der angiveligt er i Rusland for at blive trænet. Det er der ingen beviser for. Så var der mødet mellem Austin og den sydkoreanske forsvarsminister, og i samme periode affyrede Nordkorea et ICBM-våben, som havde en længere rækkevidde og fløj højere end noget andet våben, der var blevet testet hidtil. Det er naturligvis for at demonstrere, at Nordkorea har evnen til at nå amerikansk territorium, hvis det bliver nødvendigt.

Så vi har faktisk en ekstremt anspændt situation. På den anden side er alternativet, som vi tidligere har sagt, også synligt. Alternativet var synligt i Kazan, hvor BRIKS-mødet fandt sted. Nu er i alt 22 nationer medlemmer af BRIKS, i hvert fald pr. 1. januar. Der er i alt 50 nationer, som ønsker at være en del af BRIKS. I går og i dag er der en sikkerhedskonference i Minsk, hvor 600 deltagere fra 40 lande diskuterer en skitse til en eurasisk sikkerhedsarkitektur; naturligvis i overensstemmelse med det, Putin nævnte den 14. juni om behovet for en ny eurasisk sikkerhedsarkitektur.

Situationen er så meget i bevægelse, at selv EU kan regnes med i det smuldrende system, for det er meget tydeligt, at EU-

Kommissionen er på krigsstien mod flere af sine medlemmer, så premierminister Orbán fra Ungarn beskyldte EU-Kommissionen for at fremme et aktivt regimeskifte mod regeringen i Ungarn, et EU-medlem. The {Financial Times} har en giftig bagvaskelse mod Slovakiets premierminister Fico, som går i samme retning. Og så er der den løbende mulighed for en gentagelse af Maidan-kuppet mod Georgien. Det viser, at situationen virkelig er tilspidset, og vi er absolut nødt til at optrappe vores kampagne for at få et helt nyt paradigme. Vi er nødt til at forlade det geopolitiske felt. Geopolitik var ansvarlig for to verdenskrige i det 20. århundrede; og nu i atomvåbnenes tidsalder, hvis det kommer til endnu en optrapning – hvad enten det er omkring Ukraine eller Mellemøsten – ville vi være i umiddelbar fare for en global krig, som ville omfatte atomvåben og derfor meget let kunne betyde afslutningen på al civilisation på planeten; den menneskelige civilisation, men også alt andet liv på planeten.

Det er vi meget tæt på i Ukraine, for alle rapporter viser, at ukrainerne taber terræn dag for dag; at situationen bliver militært mere desperat for hver dag, der går. Som Lukashenko sagde på sikkerhedskonferencen i Minsk, er det nu tid til at forhandle. Men Zelenskyj kræver et øjeblikkeligt medlemskab af NATO for Ukraine og adgang til atomvåben for Ukraine; hvilket ifølge general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr og tidligere formand for NATO's militærkomité, ville betyde, at NATO øjeblikkeligt ville gå i krig med Rusland. For det vil naturligvis betyde, at NATO får adgang til alle offensive våbensystemer på Ukraines territorium, hvilket var den røde linje for Rusland lige fra begyndelsen.

Så jeg mener ikke, at det er den eneste krise, for en effekt af den smuldrende orden er afspejlingen af optrapningen af såkaldte »hunger spots« i udviklingslandene. Der er fem lande lige nu, som befinder sig i en umiddelbar katastrofe – Haiti, Mali, de besatte palæstinensiske områder, Sydsudan og Sudan. Men der er 22 andre såkaldte "hunger spots", hvor folk dør

uden nogen egentlig grund, for det ville være meget nemt at afhjælpe. Behovet for virkelig at ændre verdensarkitekturen, så alle nationer på denne planet kan overleve, og for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til hvert eneste lands interesser på planeten, er mere påtrængende end nogensinde før. Da vi tror – i hvert fald tror jeg, og jeg ved, at mange af mine kolleger her også tror det – at intet af dette virkelig vil blive afgjort endeligt gennem det amerikanske valg. Der vil ske nogle ændringer afhængigt af, hvem der vinder, men jeg er ikke optimistisk med hensyn til, at det amerikanske valg vil løse de underliggende aksiomatiske årsager til, at vi befinder os i denne krise. Denne geopolitiske idé om, at en gruppe nationer har en interesse mod en anden gruppe nationer, hvor de har ret til at forsvare den med alle midler, herunder militære midler. Vi er nødt til at komme ud af den logik og etablere et nyt system, en ny arkitektur, som hæver os over geopolitikken.

For at sætte det på dagsordenen foreslår vi, at vi snart afholder en internet-Schiller-konference i to dage, hvor vi vil diskutere, hvordan en sådan ny sikkerhedsarkitektur kunne se ud; hvordan vi kommer dertil, og hvilke økonomiske og kulturelle programmer, der er nødvendige for at nå dertil. Lige nu foreslår vi at indkalde til en sådan konference i begyndelsen af december. Jeg har skrevet en meget foreløbig invitation, som vi vil lægge ud i chatten. Den er naturligvis meget foreløbig, for vi vil opdatere den efter det amerikanske valg, for så vil vi vide, hvilken slags geometri vi befinder os i, hvis valgresultatet bliver kendt, som det burde forventes. Men under alle omstændigheder vil vi opdatere invitationen. Jeg vil gerne opfordre alle jer, der deltager i dette IPC-møde, til at hjælpe os med at opbygge denne konference som en meget kraftfuld måde, hvorpå en helt anden udformning af verdenspolitikken er mulig.

Jeg vil slutte med det og give ordet tilbage til jer.

Bemærkninger under diskussionen:

Der blev rejst en masse ting, som fortjener en kommentar. En af dem er, at grunden til, at jeg i begyndelsen nævnte, at Schiller Instituttet har planer om at afholde en todages konference i begyndelsen af december, er, at jeg forventer, at det amerikanske valgresultat ikke rigtig vil løse nogen af de spørgsmål, vi har nævnt. Forhåbentlig vil der komme en løsning omkring Ukraine, men jeg synes, at situationen i Mellemøsten ser meget mere bekymrende ud, hvad det angår. Så jeg mener, at valg er vigtige, fordi de bør udtrykke suverænens vilje – nemlig folkets – men vi er lige nu i en situation, hvor intet valg i et enkelt land vil afhjælpe dette; hvilket jeg mener er den værste krise, menneskeheden nogensinde har befundet sig i. For hvis en regional konflikt optrappes og fører til en global atomkrig og dermed udslettelse af hele menneskeheden, tror jeg aldrig, vi har haft sådan en situation. De to verdenskrige var forfærdelige og havde utroligt mange ofre; men denne gang ser vi virkelig på den mulige udslettelse af civilisationen.

Jeg tror, det er vigtigt, at Den Internationale Fredskoalition og andre fredsbevægelser ikke mister det af syne, for der vil altid være forskelle på, hvordan man ser på det ene og det andet aspekt. Men jeg tror, at det, der bør forene os alle, er, at vi absolut er nødt til at kæmpe til det yderste for at forhindre, at civilisationen bliver udslettet. Der er en særlig rædsel ved tanken om atomvåben, fordi vi havde flere eksperter – Ted Postol, Steven Starr og andre – som gennemgik forskellen mellem atomkrig og almindelig krig. Så jeg tror, vi er nødt til at vende tilbage til spørgsmålet om, at dette skal forhindres. Jeg har ikke fundet noget bedre svar end at sige, at vi er nødt til at ændre hele paradigmet. Det er ikke nok at løse ... selv hvis man løser ét aspekt; lad os sige, at man afslutter krigen i Ukraine. Men så er der stadig den vedvarende eksplosion i Mellemøsten, eller du har det forestående kollaps af det finansielle system. Det, Chandra Muzaffar nævnte, var, at hegemonen ønsker at bevare sin magt. Så vi er nødt til at løse alle disse spørgsmål på samme tid. Derfor skal løsningen findes på et niveau af en højere orden

og en højere natur end det niveau, hvor alle disse konflikter opstod. Det er et nyt paradigme, som sætter menneskeheden først.

Det er mit svar på et af de tidligere spørgsmål om, hvad vi skal gøre for at uddanne de evangeliske (kristne). Se tilbage i historien: Hver gang en nation eller en kultur troede, at de var det udvalgte folk, gik det helt galt. Jeg er ked af at sige det, men det var ideen hos nationalsocialisterne i Tyskland, som mente, at den ariske race var andre racer overlegen, og at det derfor gav dem ret til at udrydde jøder og sigøjnere og andre mennesker. Jeg synes, at idéen om, at man skal sætte en nation først, er en ødelæggende idé; vi bør ikke tænke på den et eneste minut. Det er umenneskeligt; det fører til katastrofe. Det er derfor, jeg eftertrykkeligt siger, at vi alle må blive enige om at sætte menneskeheden først. Der er kun én menneskerace, og det er menneskeheden som helhed. Hvad din hudfarve er, eller hvilken religion du har, er noget personligt, du kan vælge eller lade være – hudfarve naturligvis ikke. Men det er irrelevant. Det eneste, vi skal koncentrere os om, er, at vi er en del af den ene menneskeart, som er meget speciel. Jeg mener, jeg elsker dyr, og jeg er enig i, at vi med artsdiversiteten bør forsøge at bevare så mange som muligt. Men der er en grundlæggende forskel mellem de bedste dyr og mennesker. For mennesker er, hvis man vil sige det i religiøse termer, Guds, Skaberens, levende billede. Det er derfor, vi har {vis creative}, den kreative kraft. På samme måde som Gud skabte verden og universet, kan vi også skabe ting i universet, hvis man vil tale om det i religiøse termer. Vores kreativitet er en del af det udviklende univers. Det kan ingen andre arter sige om sig selv.

Jeg kan selvfølgelig godt lide alle slags dyr – katte, hunde, æsler og andre. Men ingen af disse arter kan gøre, hvad vi kan. De kan ikke dyrke bedre afgrøder for at få bedre måltider; de kan ikke bygge bedre højhuse for at få mere vandkraftdrevet landbrug i skyskrabere; de kan ikke dyrke

planter på den anden side af månen (hvilket kineserne har vist, at vi kan). Så jeg tror, vi er nødt til at respektere det faktum, at det, der gør os til mennesker, er vores fælles væren i Guds, Skaberens, billede. Det mener jeg, at enhver evangelisk bør forstå. Og jeg tror ikke, at der er noget i Skriften – og jeg er ikke ekspert i Skriften, det må jeg indrømme. Men der er intet, der siger, at den ene race er den anden overlegen. Jeg synes, det er en frygtelig tankefejl, og jeg kan kun sige, at det er ødelæggende set fra et kristent synspunkt. Jeg er katolsk opdraget, og jeg kender ikke noget i den kristne religion, som giver os ret til at udslette andre mennesker, eller som siger, at vi kan forfølge vores interesser med alle midler – inklusive militære midler, inklusive brug af masseødelæggelsesvåben. Det er satanisk; det er en synd. Og jeg kan ikke forestille mig, at det er Guds vilje, at vi skal gå satanismens ærinde. Jeg ved ikke, om jeg siger det på den rigtige måde, men jeg vil virkelig gerne understrege, at vi er den kreative art.

Til Chandra vil jeg bare sige, at det er sandt, at det er den uforholdsmæssigt store individualitet, der har bragt os til det punkt, hvor folk støtter disse politikker. Men jeg tror, at problemet kommer af, at vi har forladt vores bedste traditioner. Hvis vi stadig holdt fast i humanismens principper – og jeg er klar over, at ordet humanisme bruges anderledes i USA end i Europa. I Europa betyder det den bedste periode i den klassiske periode i renæssancen, i den klassiske periode i Tyskland, den gyldne renæssance i Italien. Grundlæggende er det ideen om, at vi som mennesker har talenter, når vi bliver født, og at det er vores glæde og frihed, men også moralske forpligtelse, at vi udvikler alle disse talenter til at blive smukke sjæle. At vi udvikler en smuk karakter; at vi udvikler vores potentiale til at blive genier så meget, vi kan, og på den måde deltager og bidrager til det fælles bedste.

I den asiatiske kultur var vægten altid en smule omvendt; man

sagde, at vi først og fremmest har brug for statens og fællesskabets velfærd, og kun hvis man har en velfungerende stat, kan individet trives og udvikle sig. Mens man i Europa lagde lidt mere vægt på, at individet skal perfektionere sig selv, for at staten kan udvikle sig bedst muligt. Jeg tror, at løsningen er det, man finder i Schillers fjerde brev [i de æstetiske breve]. Der er et smukt citat, som jeg ikke har med mig, og jeg kan det ikke udenad; måske kan vi lægge det ind i chatten. Det siger grundlæggende, at ethvert menneske har som den store opgave i sin eksistens behovet for at perfektionere sig selv og være i enhed med staten. Jeg yder det ikke fuld retfærdighed, for Schiller har et meget smukt sprog, og mit engelsk er nogle gange ikke tilstrækkeligt til at udtrykke det på den rigtige måde. Se venligst på dette citat, for jeg tror, at hvis man både perfektionerer staten for individernes velbefindende, og man på den anden side har den idé, at alle individer har behov for og nødvendighed af at perfektionere sig selv, så ender man i samme tilstand – den bedste mulige frihed for individet og den bedste mulige udvikling af staten. Og det er det, vi bør sigte efter. Jeg tror ikke, det er en selvmodsigelse, som ikke kan løses.

Problemet er, at Vesten, som lagde lidt mere vægt på individualitet end Asien, da det neoliberale paradigme tog over, og vi blev det, som den russiske udenrigsminister Lavrov engang kaldte »de post-kristne værdier«, så kom man virkelig i den situation, vi har nu. Alt er frit; alt er tilladt. Så ender man i det hul af umoral, hvor vi befinder os i Vesten lige nu. Så jeg tror, at den rigtige måde at komme tilbage på sporet på er, at vi vender tilbage til vores bedste traditioner inden for humanisme, til de principper, som grundlæggerne af den amerikanske revolution havde. Jeg tror, at hvis vi gør det, så vil en dialog mellem civilisationer være absolut mulig.

Så jeg ville bare komme med den kommentar. For det er op til os; vi er nødt til at forbedre os. Jeg er enig med Friedrich

Schiller i, at der ikke vil ske nogen forbedring af den politiske situation, medmindre vi forædler os selv. Det må alle gøre individuelt, for staten eller nogen anden institution kan på ingen måde befri os fra det behov, vi har for at udvikle os. Vi er nødt til at vie vores liv til et højere formål, som er udviklingen af menneskeheden som helhed. Afsluttende bemærkninger:

Jeg kan kun sige, at jeg vil opfordre folk til, hvis de har et bestemt synspunkt, og de mener, at det, vi diskuterer her, ikke dækker det, at de nogle gange er nødt til at revidere deres tankegang. Jeg synes, det er meget tydeligt, at menneskeheden for første gang sidder i samme båd. Eksistensen af atomvåben, som kan udslette livet på planeten; internettet, som gør, at man kan nå det fjerneste hjørne af kloden for at holde konferencer og alle mulige ting, gør det berømte ordsprog om, at verden er blevet en landsby; det faktum, at man har pandemier, som på grund af flyrejser kan spredes på en dag over hele kloden. Jeg kunne sikkert komme med en hel masse andre grunde til, at menneskeheden virkelig sidder i samme båd. Før i tiden var det ikke tilfældet. Da Romerriget kollapsede, oplevede man i samme periode en renæssance i Indien kaldet Gupta-perioden, hvor de havde de smukkeste dramaer og poesi osv. Men folk blev ikke påvirket; Romerriget kunne bryde sammen, og andre steder oplevede man en renæssance. Det tog måneder at rejse, så selv nyhederne om disse udviklinger ville nogle gange ikke komme tilbage i løbet af et helt liv. Denne gang er det anderledes. Alt er øjeblikkeligt, alt er forbundet. Med AI og digitalisering vil det hele bare gå hurtigere. Hvis vi i denne sammenkoblede verden ikke finder en løsning, som tager hensyn til hver enkelt nations, hver enkelt civilisations interesser, vil vi ikke kunne klare det sammen.

Enten vinder vi sammen, eller også dør vi sammen; det er et berømt gammelt ordsprog. Jeg tror, det kræver, at vi virkelig tænker over, hvordan vi kan definere en verdensorden, som

tager hensyn til alle nationers interesser – USA's, de europæiske nationers, de afrikanske nationers, Ruslands, Kinas, Irans, Nordkoreas, Israels og Palæstinas. Hvordan definerer man en sikkerhedsarkitektur, som alle kan acceptere, fordi de føler, at den ikke går imod deres interesser? Jeg tror, at det er muligt. Jeg tror, at det magiske ord for det er udvikling, for hvis man bare sætter alt ind i ligningen og forbliver statisk – status quo – så ser disse konflikter ud til at være uoverkommelige. Men når man siger, at alle nationer fra nu af ser det som deres egen interesse at fremme alle andres interesser og vice versa, så er det nemt. Harmoni kan kun opstå, hvis alle nationer og alle underafdelinger udvikler sig til deres bedst mulige.

Det er dybe filosofiske spørgsmål, som tidligere er blevet tacklet af tænkere som Nicholas af Cusa, Leibniz og Confucius. Det kræver en filosofisk tilgang, for hvis man bare siger: »Men de nøgne fakta er sådan, og mine materielle interesser er sådan«, så kommer man ikke frem til en løsning. Man er nødt til at gå ind i filosofiens, metafysikkens, videnskabens, den store kunsts og især et ekstremt ophøjet menneskebillede, som man er nødt til at anerkende enten i virkeligheden eller som et potentiale i alle andre væsener. I ved alle, at hvis man taler med sin nabo og siger til ham: »Du er bare et modbydeligt eksemplar af menneskearten, og du er grim og dum,« så er det meget let at få problemer med sin nabo. Hvis du er afhængig af dit temperament, ender du i slagsmål eller det, der er værre. Men hvis du siger: »Jeg så, at du talte så pænt til børnene i nabolaget. Du har et utroligt pædagogisk talent. Hvorfor udforsker du ikke denne bog, som jeg lige har læst, fordi den indeholder følgende indsigter i, hvordan man kan gøre pædagogik bedre?« Det hele afhænger virkelig af, hvordan du forholder dig til den anden person, hvordan du forholder dig til den anden nation, om du får krig eller fred. Jeg tror, det er den raffinerede personlighed, der gør forskellen. Jeg tror ikke, at den profit, som lige nu ser ud til at styre verden, vil være det eneste motiv. Jeg har en grundlæggende

tro på menneskets godhed. Når man giver dem den rette opmuntring, eller nogle gange skal de bare konfronteres og slippes løs, så de gør ting ud over deres såkaldte grænser, så frigør man et kreativt potentiale i den anden person.

Jeg tror, vi er nødt til at have den kærlighed til menneskeheden, hvis vi vil ud af det her. Jeg kan ikke se, hvordan vi skal redde denne verden, hvis vi ikke alle individuelt, startende med os selv, forpligter os til at blive bedre mennesker; at vi vil være mere kærlige; at vi vil have en mere generøs holdning til alle andre mennesker. Hvis vi kan starte en bevægelse af mennesker, der elsker menneskeheden, er jeg helt sikker på, at de milliarder af mennesker, der findes, vil bringe denne godhed og disse syndens strukturer frem, som lige nu klart dominerer verden – det var, hvad pave Johannes Paul II sagde ved afslutningen af den kolde krig; at syndens strukturer findes i øst og vest. På det tidspunkt var det den kollapsende Sovjetunion. Han advarede mod de neokonservatives eufori og sagde: »Nej, I har ikke vundet den kolde krig, for disse syndens strukturer findes også i Vesten.«

Jeg tror, vi er nødt til at tænke på disse spørgsmål på en anden måde. Men jeg tror ikke, vi kommer uden om at organisere, organisere og organisere. Få mange flere mennesker ind i denne IPC-proces. Organiser, at Schiller-konferencen, som nu er fem uger væk, kan blive en rigtig massebegivenhed, der involverer tusinder og atter tusinder af mennesker på alle kontinenter. Og sætte gang i ideen om en ny økonomisk verdensorden, som gør det muligt for alle mennesker på planeten at overleve og have det godt.

Så jeg vil bare slutte af med at sige, at vi befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien nogensinde; men jeg kan også se, at vi potentielt står ved begyndelsen af en smuk ny renæssance, hvor vi overvinder disse syndens strukturer, fordi vi endelig bliver mennesker og bliver kreative og lever sammen og fejrer denne unikke karakter hos hele menneskearten. Så selv om vi bør være på vagt, årvågne og alarmerede, bør vi

også være optimistiske. For hvis vi gør, hvad vi skal, kan vi vinde denne kamp.

Det virkelige problem ved næste uges valg

af Stewart Battle (EIRNS) – 31. oktober 2024

Mens vi nu er mindre end en uge fra det amerikanske valg, finder de virkelig betydningsfulde begivenheder, der vil forme verdens fremtid, sted på en helt anden scene. I det omfang borgerne arbejder for at bringe disse væsentlige spørgsmål op til overfladen i deres lande – i stedet for at bukke under for det, der synes muligt i betragtning af de tilgængelige muligheder – vil ikke kun det kollektive Vestens, men hele verdens skæbne blive afgjort.

Onsdag den 30. oktober viste FN's generalforsamling igen, at USA ikke længere har mandat til at være den såkaldte »leder af den frie verden«, da denne (frie verden –*red.*) med et overvældende flertal på 187-2 stemte for at afslutte USA's 62-årige blokade af Cuba. Det er måske ikke så tilfældigt, at det eneste andet land, der stemte sammen med USA mod ophævelsen af blokaden, var Israel. Selv om denne afstemning finder sted hvert år i FN, sker den i dag inden for rammerne af en såkaldt »regelbaseret orden«, som aldrig har været mere miskrediteret.

Det sker kun få dage efter, at Israels Knesset stemte for at forbyde FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) at operere på israelsk og palæstinensisk territorium, en organisation, som der reelt ikke er nogen erstatning for, og hvis fjernelse vil betyde endnu flere ekstreme lidelser for det palæstinensiske folk. Hvis den

israelske beslutning gennemføres, »vil det være en total katastrofe, det er som at smide barnet ud med badevandet,« sagde UNRWA's generalkommissær Philippe Lazzarini til AP i et interview den 30. oktober. I en endnu skarpere kommentar skrev Lazzarini på X sit brev den 28. oktober til formanden for FN's generalforsamling med indledningen: »I dag, selv når vi ser ind i ansigterne på børn i Gaza, hvoraf vi ved, at nogle vil dø i morgen, smuldrer den regelbaserede internationale orden i en gentagelse af de rædsler, der førte til etableringen af FN, og i strid med forpligtelserne til at forhindre, at de gentager sig.«

Samtidig er virkningerne af denne politik ikke engang til gavn for befolkningen og økonomierne i Vesten. Tysklands bilsektor nærmer sig nu en direkte afgrund, og Volkswagen har oplevet et kollaps i nettoresultatet på 64 % alene i september. I Storbritannien hæves skatterne over hele linjen for at kompensere for budgetunderskud i en af de største stigninger i årevis. I lande i hele NATO knirker budgetterne under vægten af stadig større udgifter til deres militær-industrielle-finansielle komplekser, mens deres reelle fysiske økonomier lider under mange års underinvestering.

Derudover svæver verden på tærsklen til krige, som ikke er set i generationer, da vi står over for udsigten til, at der udbryder global krig på to fronter. Utroligt nok nærmer dette tal sig nu tre, da vestlige ledere manisk insisterer på, at Nordkorea nu skal føjes til listen over lande, der skal konfronteres – og som nu har reageret ved at teste endnu et atomart ballistisk missil. Er det virkelig værd at risikere civilisationens overlevelse for at forsvare integriteten af denne »regelbaserede orden«?

Det er faktisk mere end indlysende, at den eneste »isolerede« er det kollektive Vesten, hvis »orden« nu smuldrer. Resultatet er, at alle, der lever i dag, konfronteres med en udfordring, langt større end nogen de nogensinde har oplevet før. Det vil ikke blive omgjort af et valg eller ved at ændre det

eksisterende system. Hvad der kræves, er en ændring i aksiomerne, en ændring i tænkningen. Eller som Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så lad være med at nøjes med det, der forekommer at være de muligheder du har fået. Tag i stedet ved lære af Jose Vega og Diane Sares uafhængige kampagner, som sammen med andre uafhængige kandidater står i spidsen for en indsats i USA for at bringe denne virkelighed frem i lyset.

Foto: UN Photo/Evan Schnieder

Invitation til Den Internationale Fredskoalition #74

Uanset udfaldet af af det amerikanske valg

Den Internationale Fredskoalition

Fredag den 1. november kl. 16:00 dansk tid

Tilmeld dig her for at modtage et Zoom link.

Vær med denne fredag med Jeremy Loffredo fra Gray Zone; Dr. James Cobey fra bestyrelsen for Palestinian House of Freedom i DC og Voices from The Holy Land; Dr. Chandra Muzaffar, grundlægger og præsident for International Movement for a Just World (JUST) i Malaysia og mange flere.

Uanset udfaldet af det amerikanske valg...

Dennis Small

Den 30. oktober 2024 (EIRNS) – Vi er en uge efter det historiske topmøde i BRIKS den 22.-24. oktober i Kazan, Rusland, og mindre end en uge før valget i USA den 5. november. I de resterende dage før valget er der en stor chance for, at verden bliver bragt på randen af atomar krigsførelse mellem supermagter i to forskellige krigsskuepladser, og der skal handles nu for at forhindre dette ved at arbejde med den Globale Majoritet for at skabe et nyt paradigme for sikkerhed og udvikling for alle. Stemmeafgivning alene vil ikke gøre det.

For det første, Sydvestasien: Der er diskussioner i gang – både i offentligheden og bag kulisserne – om et muligt opfølgende angreb fra Israel mod Iran, med eller uden et mellemliggende iransk gengældelsesangreb på det første angreb, denne gang med angreb på større økonomisk infrastruktur (såsom oliefelter) og muligvis tilmed Irans velbeskyttede atomprogram. Herzi Halevi, chefen for generalstaben i Israels forsvarsstyrker (IDF), fortalte den 29. oktober luftvåbnets piloter, at Iran kunne blive ramt »med kapaciteter, som vi ikke engang brugte denne gang ... og de steder, som vi skånede denne gang.« Neokonservative krigsmagere i USA opildner Israel, som f.eks. den tidligere efterretningsofficer i den amerikanske hær Jon Sweet, der skrev i *The Hill* den 30. oktober, at »Israel har brug for en vedvarende luftkampagne for at skabe betingelser for nederlaget for Den Islamiske Republik Iran«, og at »fredagens luftangreb sandsynligvis blot var en begyndelse... Israel er et skridt tættere på at fjerne hovedet fra den iranske hydra.«

For det andet, Ukraine: Ruslands føderale sikkerhedstjeneste (FSB) meddelte, at en ukrainsk sabotage- og rekognosceringsgruppe, som omfattede lejesoldater, uden held havde forsøgt at bryde igennem den russiske grænse i Bryansk-

regionen den 27. oktober. FSB's rapport indeholdt billeder af nogle af lejesoldaterne, herunder en tatovering på overarmen af en af dem, der viser en engel med en riffel, med et banner med teksten »Ranger« og »2d Bn« – tilsyneladende en henvisning til 2. bataljon af den amerikanske hærs 75. Rangerregiment. Den 30. oktober citerede det russiske nyhedsbureau Sputnik en sikkerhedsekspert, som konkluderede, at det egentlige mål med angrebet på Bryansk »var at bane vejen for et yderligere, større forsøg, også fra NATO-styrker, på at trænge ind i denne russiske region.« Den udbredte mediepromovering af historien om, at tusindvis af nordkoreanske tropper blev trænet i Rusland og snart ville blive indsat mod Ukraine, har allerede skabt den grundløse begrundelse for en sådan planlagt NATO-optræning direkte mod Rusland.

Uanset udfaldet af det amerikanske valg vil denne virkelighed med udsigt til atomkrig på kort sigt være på verdens dagsorden. Men det samme vil resultatet af BRIKS-topmødet i Kazan, som satte den Globale Majoritets påtrængende opfordring til at opbygge en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i centrum for verdens dagsorden – med en åben invitation til samarbejdsvillige nationer i EU og tilmed NATO om at deltage i denne indsats.

Som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche sagde i sit ugentlige Dialog-webcast den 30. oktober:

»Kazan-mødet tilbyder et nyt system af relationer mellem nationer baseret på de fem principper for fredelig sameksistens... Det er naturligvis også indlejret i FN's charter. Hvis Vesten ville holde sig til FN-pagten, ville de ikke have noget problem med at knytte sig til den.

»Det, der står i vejen, er resterne af geopolitik, som stammer fra imperiets tid, især det Britiske Imperium. Det er berygtet, at de altid gerne vil manipulere stater – alliere sig med den svagere stat mod den stærkere stat eller skabe en

form for landkort, der giver plads til manipulation af grænser og etniske konflikter. Og så blev denne idé om geopolitik naturligvis eftertrykkeligt gentaget i Wolfowitz-doktrinen ved afslutningen af Den kolde Krig, hvor de neokonservative grundlæggende sagde, at der skulle være en unipolær verden domineret af USA, og at ingen gruppe eller land eller nation eller gruppe af nationer nogensinde skulle have lov til at overgå USA med hensyn til økonomisk, politisk eller militær magt...

»Det førte til et enormt tilbageslag, fordi ideen om at man kan eksportere den liberale demokratimodel, det Fukuyama kaldte *historiens afslutning*, som dybest set betød, at man ville eksportere den neoliberale økonomiske model, den liberale kulturelle model, eksportere den vestlige opfattelse af demokrati og menneskerettigheder til alle disse lande rundt omkring på kloden – det førte til et gigantisk tilbageslag...

“Det er derfor, man nu har en relativt løs sammenslutning af stater, som ikke danner en blok, og de understreger, at de ikke konkurrerer med NATO eller EU med hensyn til blokdannelse. De har erklæret, at de er åbne for, at alle kan være med, også NATO-medlemmer. Så dette ville være en perfekt mulighed for at sige: Lad os bare lægge denne konfrontation ... lad os lægge det sorte og hvide skema til side og anerkende, at det er en god ting, at verden består af så mange nationer og kulturer og traditioner. Og lad os finde en fremgangsmåde gennem fælles udvikling, så vi alle kan leve fredeligt på denne ene planet...

»Det var den overvældende intention på mødet i Kazan i BRIKS... Der var 4,7 milliarder mennesker repræsenteret, og dermed 57% af verdens befolkning. Det er tydeligvis den Globale Majoritet lige dér. Og disse lande fortsætter nu med at forsøge at opbygge et nyt økonomisk system, som vil overvinde fattigdom og underudvikling for dem alle...

»Det er virkelig en chance for menneskeheden for at undgå en

katastrofe i form af en atomkrig, som ville udslette alt liv på planeten – hvis vi kan komme med i denne nye udvikling i tide.«

Foto: Israeli Airforce Facebook page

BRIKS-topmødet og afslutningen på 500 års kolonialisme

Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

BRIKS-topmødet og afslutningen på 500 års kolonialisme

Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 30. oktober 2024

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 30. oktober 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-

siden.

Helga, sidste uge var en ekstremt begivenhedsrig uge: Tre af de mest betydningsfulde begivenheder var BRIKS-topmødet i Kazan, Rusland; Jose Vega og Diane Sare Peace Fund-symposiet/koncerten den 26. oktober i New York City og Operation DAWN »Threat of Nuclear War in the World Today« Brunch dagen efter, der blev afholdt af Scott Ritter. Ved de to arrangementer i New York City deltog du og gav et klart alternativ til oligarkiets krige, hvor du talte om at erstatte geopolitik med en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur.

Så vores første spørgsmål er, om du kan uddybe, hvad du mener, når du siger, at vi skal afvise geopolitik, og give din vurdering af BRIKS-topmødet? Repræsenterede det en positiv bevægelse i retning af at overvinde geopolitik?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, det gjorde det. Mødet i Kazan tilbyder et nyt system for relationer mellem nationer, grundlæggende baseret på de fem principper for fredelig sameksistens, nemlig at respektere hvert lands suverænitet, ikke at blande sig i interne anliggender og at acceptere de forskellige sociale systemer. Så jeg tror, at de fem principper for fredelig sameksistens er grundlaget for BRIKS-konferencen, og det er naturligvis også indlejret i FN-pagten. Og hvis Vesten ville holde sig til FN-pagten, ville de ikke have noget problem med at tilslutte sig den.

Det, der står i vejen, er resterne af geopolitik, som stammer fra imperiets tid, især det Britiske Imperium. Det er berygtet, at de altid gerne vil manipulere med stater – alliere sig med den svagere stat mod den stærkere stat eller lave en form for landkort, som giver plads til manipulation af grænser og etniske konflikter. Og så blev denne idé om geopolitik naturligvis eftertrykkeligt gentaget i Wolfowitz-doktrinen ved afslutningen af den kolde krig, hvor de neokonservative grundlæggende sagde, at der skal være en

unipolær verden domineret af USA, og at ingen gruppe eller intet land, ingen nation eller gruppe af nationer nogensinde skal have lov til at overgå USA med hensyn til økonomisk, politisk eller militær magt.

Det var naturligvis det, der desværre var grundlaget for udenrigspolitikken i den umiddelbare periode efter den kolde krig, som førte til farvede revolutioner, regimeskift og interventionskrige ved grundlæggende at forsøge at bevare den unipolære verden og sørge for, at ingen anden regering ville modsætte sig det.

Det er for kort til at komme ind på alle de politikker, der fulgte med, men det førte til et enormt tilbageslag, fordi ideen om, at man kan eksportere den liberale demokratimodel, det, Francis Fukuyama kaldte *historiens afslutning*, hvilket grundlæggende betød, at man ville eksportere den neoliberale økonomiske model, den liberale kulturelle model, eksportere den vestlige opfattelse af demokrati og menneskerettigheder til alle disse lande rundt om i verden – det førte til et gigantisk tilbageslag.

Og det, vi nu har set i lang tid, er en nyorientering af nationer, som ikke kan lide at blive forandret. Folk siger: »Vi har vores egen kultur, vores traditioner, og dem vil vi gerne holde fast i.« Derfor har man nu en relativt løs sammenslutning af stater, som ikke danner en blok, og de understreger, at de ikke konkurrerer med NATO eller EU med hensyn til blokdannelse, men grundlæggende siger de, at de er åbne for, at alle kan være med, også NATO-medlemmer.

Så dette ville være en perfekt mulighed for at sige: Lad os droppe den her konfrontation, at man altid er nødt til at have en fjende, og at et land enten er med eller imod en – enten ven eller fjende – lad os lægge sort-hvid-skemaet til side og bare anerkende, at det er godt, at verden består af så mange nationer og kulturer og traditioner. Og lad os finde en metode gennem fælles udvikling, så vi alle kan leve fredeligt på

denne ene planet, som tilfældigvis er den eneste, vi har indtil videre. Du ved, vi afventer fremtidig udforskning af rummet, men denne planet er den eneste, vi har at leve på indtil videre. Så lad os slutte fred og skabe en orden, der gør det muligt.

Det var den altoverskyggende hensigt: På mødet i Kazan var der allerede 22 medlemmer – jeg tror, der var 9 permanente medlemmer og 13 partnerstater, som blev medlemmer, men som allerede var accepteret som medlemmer. Og så er der en lang række lande, som håber på at blive medlemmer i fremtiden. Så allerede i Kazan var der 4,7 milliarder mennesker repræsenteret, og dermed 57% af verdens befolkning. Det er helt klart den Globale Majoritet, der allerede er der. Og disse lande fortsætter nu med at forsøge at opbygge et nyt økonomisk system, som vil overvinde fattigdom og underudvikling for dem alle. Og selv om de endnu ikke er gået helt så langt som til at have en ny reservevaluta, fordi de vil være forsigtige og ikke gentage fejlene med euroen, så er de ved at skabe nye institutioner. De har allerede skabt den nye udviklingsbank, som skal blive det Globale Syds store bank. Så foreslog Putin en investeringsplatform for BRIKS, en kornplatform for BRIKS.

Så tingene bevæger sig meget, meget hurtigt, og jeg tror, at Vesten stadig har det meget svært – ikke alle, fordi folk, der kender til det, almindelige mennesker, så at sige, de er ret glade og byder denne udvikling velkommen – men nogle af etableringerne, de har meget svært ved at anerkende dette nye flertal: at det er organiseret, at det vokser. For hvis de skulle indtage en positiv holdning, ville de være nødt til at kaste alle deres eksisterende antagelser og aksiomer om verden over bord, og det er de tydeligvis ikke intellektuelt fleksible nok til at gøre.

Så de nægter stadig at forholde sig på nogen positiv måde til denne nye BRIKS-kombination. Men der er flere og flere stemmer nu, der siger fra, som for eksempel Ungarn, Slovakiet, den nye

regering i Georgien; men også Charles de Gaulles barnebarn, Pierre de Gaulle, sagde, at Frankrig under ingen omstændigheder måtte gå glip af muligheden for at blive medlem af BRIKS! Der er kræfter, der siger den slags i Italien og Tyskland: Så jeg tror, at vi nu befinder os i en periode med store forandringer. Og jeg kan kun sige, at folk virkelig bør studere dette og ikke fordømme det, bare fordi mainstream-medierne har en negativ holdning: Jeg tror, at det virkelig er en chance for menneskeheden for at undgå den katastrofe, det er at havne i en atomkrig, som ville udrydde alt liv på planeten – hvis vi kan komme med i denne nye situation i tide.

Så jeg synes, det er en meget optimistisk og glædelig begivenhed.

SCHLANGER: Helga, før BRIKS-topmødet blev der indgået en aftale mellem Indien og Kina om at løse deres grænsestrid, som havde stået på i lang tid. Så jeg har et spørgsmål til dig fra en korrespondent i Pakistan: »I betragtning af angloamerikanernes rolle i at fremprovokere konfrontation, tror du så, at denne aftale kan føre til et bedre forhold mellem Indien og Kina? Og hvad betyder det for Pakistan?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ret sikker på, at det vil lykkes, for det er ret klart, at Indien var den mest omstridte nation i BRIKS, set ud fra det synspunkt, at de såkaldte »demokratier« ønskede at trække Indien som det formodede største demokrati i verden over i demokraternes lejr. Der har været en enorm indsats fra USA, fra Storbritannien, fra Scholz – den tyske kansler Olaf Scholz tog dertil med fire ministre den 25. oktober, umiddelbart efter mødet i Kazan, og forsøgte at trække Indien over i den vestlige lejr ved at tilbyde militært udstyr for at reducere (citat) »afhængigheden« af Rusland og alt det der. Så de har ikke opgivet at trække Indien i den anden retning. Og jeg tror, at premierminister Modi er – der er mange ting, man kan sige om hans indenrigspolitik – men jeg tror, at han på det strategiske plan ønsker at bevare Indiens uafhængighed i overensstemmelse med den indiske politiske

tradition, der går langt tilbage. Så jeg tror, det er en vigtig ting. Og jeg tænker, at det også er en meget høj prioritet for Xi Jinping: Husk, at Xi Jinping tog til Indien for ti år siden [september 2014] eller deromkring, og han holdt en tale i New Delhi, som jeg dengang læste i detaljer, og jeg var virkelig imponeret over, at Xi Jinping har en indgående viden om indisk historie, og han understregede de vigtige højdepunkter i indisk historie og kultur. Så jeg mener, at der fra den side også er en stor åbenhed, og hvad det betyder – så jeg tror, at de vil holde fast i det. De ved, hvad der er det modsatte, de ved, hvem der forsøger at modsætte sig det, og de er kloge politikere.

Hvad betyder det for Pakistan? Jeg ved, at det nok var Indien, der var skyld i, at Pakistan ikke blev inviteret til BRIKS-topmødet, hvis jeg ikke tager fejl, og der er selvfølgelig stadig masser af spændinger. Men jeg er stadig ret optimistisk med hensyn til, at hele idéen med Bælte- og Vej-Initiativet, eller lokale forbindelser, vil vokse til at omfatte hele Asien, hele Eurasien. Det vil forbinde de asiatiske lande med de europæiske lande gennem udviklingskorridorer langs den gamle Silkevej og langs andre nyanlagte korridorer. Så jeg er ret optimistisk med hensyn til, at CPEC-korridoren, den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor, som er et af udstillingsvinduerne for hele Bælte- og Vej-Initiativet, vil blive forbundet med alle disse andre projekter. Og at disse spændinger i sidste ende vil vokse ud af sig selv gennem fælles økonomisk udvikling.

Jeg tænker, at det også vil få nogle vigtige konsekvenser for indenrigspolitikken i Pakistan, som jeg mener også har brug for forbedringer i forhold til, hvad der sker med Imran Khan. Så jeg tror, at det overordnede perspektiv er, at momentum helt klart er på BRIKS' side, og derfor kan spændingerne mellem Pakistan og Indien forhåbentlig elimineres i den sammenhæng, i alles fælles interesse.

SCHLANGER: I lørdags var der en konference, et symposium og en

koncert sponsoreret af de uafhængige kandidater Diane Sare til det amerikanske senat i New York og Jose Vega til kongressen i Bronx (CD15) med titlen »Byg et fredskor mod krigens spøgelse«. Vi har et spørgsmål fra en af deltagerne, som sagde, at »de musikalske præsentationer var særligt bevægende«, men hun spørger: »Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår, hvordan kultur kan spille en rolle i at overvinde geopolitik.«

ZEPP-LAROUICHE: Det er et godt spørgsmål!

Jeg tror, det er vigtigt at forstå, at både fra den humanistiske side – hvad jeg mener med humanist, da jeg ved, at ordet på engelsk har en lidt anden betydning, end vi bruger det i Europa – hvad jeg forstår ved humanisme, er den italienske renaissance, den tyske klassiske periode, folk som Beethoven, Schiller og Humboldt: For dem er ideen om musik og kultur i almindelighed, men musik i særdeleshed, at have en direkte effekt på følelserne. Og grunden til, at vi og de lægger så stor vægt på klassisk musik, som de afroamerikanske spirituals i USA i høj grad er en del af, er, at den taler direkte til hjertet, til hjernen, men gennem hjertet, og den løfter folk op: Den får folk til at tænke og føle sig mere forædlede, mere raffinerede, mere uddybede; at have flere frihedsgrader i sin udvikling. Og det er meget vigtigt for udviklingen af karakteren og sindet. Det er f.eks. derfor, at mange store videnskabsmænd, herunder Albert Einstein, spillede violin eller et andet musikinstrument, før de begyndte at arbejde på et matematisk eller fysisk problem, fordi det sætter dig i en kreativ stemning.

Hvis man nu ser på, hvad det modsatte gør, så er det Romerriget, du ved, de brugte cirkus, gladiatorer, der kæmpede mod hinanden eller kastede kristne for løverne, i den tradition brugte imperierne altid underholdning til at sænke folks moralske og intellektuelle niveau, fordi de tror, at hvis folk bliver gjort så dyriske som muligt, er det lettere at kontrollere dem. For hvis de har ubevægelige følelser, kan

man få dem til at gå med til at dræbe de kristne eller gladiatoren og vende tommelfingeren nedad; hvis de vil have dem til at leve, vender de tommelfingeren opad – og på den måde inddrager man dem i en bestialske tankegang.

Og hvis man ser på noget af den såkaldte populærmusik – og jeg ved, at jeg træder mange over tærne, når jeg siger det – men hvis man ser på noget af popmusikken fra det gotiske til forskellige former for rap, og hvor det bestialske billede af mennesket fremmes, eller meningsløs vold, eller bare den laveste del af den menneskelige karakter, så øger man aggressionen. Og man kan faktisk få folk til at blive ret aggressive ved hjælp af bestemte rytmer, og det ser man i visse typer af fodboldkampe – du forstår, hvad jeg mener.

Så hvis man vil ophøje folk og sige, at vi ikke skal betragte andre nationer som fjender, men at vi skal forholde os til den andens bedste tradition: Så ville man prøve at finde de smukkeste folkesange eller den bedste klassiske komposition; ikke al musik har den slags polyfoniske kompositioner som vestlig klassisk musik, men selv i enkle folkemelodier kan man finde utrolige grader af skønhed, og det ville man forholde sig til.

Man kan naturligvis ikke afslutte en igangværende krig ved at spille en klassisk koncert, men man forvandler de mennesker, der lytter til den klassiske musik, til en mere ædel tankegang. Og så er de også mere modtagelige for mere ædle ideer. Så derfor synes jeg, at det var et virkeligt gennembrud og en glæde at bruge denne blanding af politiske taler, klassisk musik, kormusik og solister til at opnå den effekt. Og nogle mennesker har aldrig været udsat for klassisk musik, og de har svært ved at forholde sig til det, men jeg tror, at det kun er meget få, hærdede sind, der ikke er i stand til at opfatte det i sidste ende.

SCHLANGER: Videoen fra arrangementet i lørdags er lagt ud på Jose Vega og Diane Sare Peace Funds kampagnehjemmesider. Den

varer omkring tre timer, men jeg anbefaler, at man ser den og deler den – det var virkelig en ekstraordinær begivenhed med meget kendte talere som Scott Ritter og Jimmy Dore, Garland Nixon, oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret) og selvfølgelig Helga Zepp-LaRouche.

Med hensyn til spørgsmålet om at højne den menneskelige ånd og spørgsmålet om broderskab er der flere spørgsmål fra folk, som er vrede over de vedvarende, morderiske angreb fra Israels forsvarsstyrker (IDF) mod Gaza og Libanon og andre steder. Vi har for eksempel Jim, der skriver: »Hvad er meningen med at forsøge at overtale psykopater?« Og han opfordrede til en massiv væbnet invasion af fredsbevarende styrker for at beskytte nødhjælpsarbejdere i Gaza.

En anden skriver, at hun er ved at miste håbet, og spørger: »Hvorfor truer de arabiske lande eller Rusland ikke med at angribe Israel?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er ubeskriveligt, hvad der sker, og den seneste udvikling, hvor Israel forbyder den palæstinensiske hjælpeorganisation UNRWA, er – bare hvis du forestiller dig, hvad der foregår: Nu er der ikke flere journalister, fordi de alle er blevet dræbt eller fordrevet; ikke flere nødhjælpsarbejdere, ingen medicinsk hjælp, ingen læger, og de få rapporter, der kommer fra Gaza, er så utrolige, hvad der sker der: Dybest set er det etnisk udrensning, og det er utroligt, at menneskeheden endnu ikke er i stand til at håndtere det.

Men jeg tror, der er meget i bevægelse: Den sydafrikanske regering har lige afleveret nyt materiale, 5.000 siders dokumentation, til FN's Internationale Domstol og bedt om øjeblikkelig handling. Og jeg kan kun sige, at nogle regerings manglende handling sandsynligvis vil være en plet på dem for evigt; og at der stadig er nogle regeringer, der sender våben til Israel, på trods af alt det, der foregår, kan jeg kun håbe, at vi kan mobilisere et alternativ. Jeg sagde

det sidste gang, selv om det ser ekstremt usandsynligt ud, med de militære angreb mellem Israel og Iran, det igangværende rædselsshow i Libanon, folkemordet i Gaza, kan jeg kun håbe, at det kan lykkes os at skubbe ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur frem på den internationale arena; og så have udviklingen af Oase-planen for Sydvestasien som en del af det, og virkelig forsøge at ændre dynamikken.

På den ene side kan man virkelig ikke hvile et øjeblik på grund af situationen, men jeg er en lille smule håbefuld: For forandringerne sker ekstremt hurtigt. Situationen i Ukraine er ved at nå et afgørende punkt for forandring, forhåbentlig til det bedre; situationen i det amerikanske valg – vi får en ny præsident om seks dage, skulle man tro, eller i hvert fald en ændring i situationen. Og vi har fået resultaterne af BRIKS-topmødet i Kazan. Så vi må blive ved med at mobilisere så meget, vi kan, for at lægge løsningerne på bordet, som er en økonomisk udviklingsplan for hele regionen, for hvis man ikke har en tilgang, der hjælper alle lande i situationen, tror jeg ikke, at en løsning vil være mulig.

Jeg ved, at det ikke er, hvad nogle mennesker gerne vil høre, men hvis det var et let problem, ville det allerede være løst. Og jeg kan kun sige, at håbet om økonomisk udvikling i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet sandsynligvis er den eneste måde, hvorpå vi kan nå frem til fred og en afslutning på massakren. ‘

SCHLANGER: OK, jeg har en tilføjelse til begivenheden fra sidste lørdag: Du kan linke til det fra Sare for Senate-kampagnens og også Vote Vega-kampagnens hjemmesider.

Om de kulturelle spørgsmål skriver en kvinde fra Canada: »Der er ikke meget kultur i Vesten i dag. Desværre er alt, hvad vi hører og ser, Hollywood-underholdning. Heldigvis kan vi nu få adgang til rigtig kultur med internettet.«

Her er et spørgsmål, der kom ind fra flere personer: »Hvordan

står det til med Saudi-Arabien? Er Saudi-Arabien en del af BRIKS eller ej?»

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke formelt. Jeg tror, de stadig sidder lidt på hegnet. Jeg kan kun forestille mig, at de bliver presset meget af Storbritannien og USA til ikke at gå med i BRIKS. I betragtning af Saudi-Arabiens historie med Storbritannien og USA er jeg ikke helt sikker på, hvad den interne dynamik er i Saudi-Arabien. Men lige nu tror jeg, at de sidder på hegnet, og man kan kun antage, at de vil følge med strømmen i sidste ende.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en person om valget i Georgien på søndag den 27. oktober. Og partiet Georgia Dream, som anses for at være et pro-Moskva-parti, vandt valget, og straks udtrykte EU og NATO deres utilfredshed. Og denne person skriver: »Tror du, at der vil komme et forsøg på et Maidan-kup i Georgien, og hvad ville Putin i så fald gøre?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er meget, meget interessant, for det bliver meget tydeligt, at hvis et pro-NATO-land vinder et sted, så er det en sejr for demokratiet, og hvis modstanderen vinder, så er det valgsvindel, og det skal bekæmpes! Jeg mener, det er ved at blive så tydeligt! Georgia Dream-partiet fik 56%, pro-EU-partiet fik 39%, så det er en overvældende sejr. Men det forhindrede ikke præsidenten, som tydeligvis er pro-EU og pro-Vesten, hun er faktisk elev af Zbigniew Brzezinski! Hun studerede på Columbia University, hun var fransk ambassadør på et tidspunkt, hun har fransk statsborgerskab, så efter min mening er hun et af de eksempler, hvor visse provestlige politikere er blevet placeret på poster i de tidligere sovjetrepublikker, og så kræver de meget højlydt at slutte sig til Vesten og så videre, men de repræsenterer faktisk ikke folkets vilje.

Husk nu, at der var krig i Georgien i 2008, hvor Rusland interвенerede i Sydossetien og Abkhasien, og det var et meget farligt øjeblik for Georgien. Det var resultatet af

bestræbelserne på at trække Georgien ind i NATO, hvilket blev lovet på NATO-topmødet i Bukarest i 2008. Og mange af problemerne for Ukraine opstod på grund af det uforsvarlige løfte om, at Ukraine kunne blive medlem af NATO. Og det førte så til den russiske intervention i Georgien. Det satte en stopper for Georgien i denne omgang. Og det er klart, at Georgien er i en meget vanskelig situation, fordi de er nødt til at være – de er ikke anti-vestlige. Partiet Georgian Dream siger, at de gerne vil være en del af EU, en del af Vesten, men de vil også gerne have et godt forhold til Rusland. Er det ikke en rimelig holdning?

Jeg mener, hvad synes du? Hvorfor er Mexico ikke med i BRIKS? Fordi de ligger ved grænsen til USA. Og der er et ordsprog i Mexico, som siger, at de kun har ét problem – og det er geografisk og historisk. Det er klart, hvad det refererer til!

Så Georgien er i en sammenlignelig situation. Og er det ikke klogere at sige, at de ønsker at have et godt forhold til begge, ligesom Slovakiet og Ungarn? Så jeg tror, at hele idéen om, hvad EU gør, Ursula von der Leyen, der opfordrer til dette valg, er præcis den slags geopolitisk tænkning, jeg talte om før, og det er ikke godt for det georgiske folk. Og ja, de forsøger sig med et »Maidan« lige nu, det er der ingen tvivl om. Forhåbentlig kan der falde ro over det, og jeg tror ikke, at Putin vil tillade Georgien at gå i retning af det, der blev forsøgt i Ukraine, for det er en vital sikkerhedsinteresse for Rusland ikke at have offensive våbensystemer ved grænsen, som kan nå dybt ind på Ruslands territorium. Det er en rød linje: Ville USA acceptere cubanske, kinesiske eller russiske offensive systemer ved grænsen til Canada/USA eller Mexico/USA? Naturligvis ikke!

Så der bør være et lige princip for alle, og derfor kan jeg kun håbe, at bestræbelserne på at gentage Maidan kan afblæses.

SCHLANGER: Og Georgiens grænse til Rusland er næsten 600 kilometer. Med hensyn til spørgsmålet om Mexico. Det andet

ordsprog om Mexico lyder: »Mexico er for langt fra Gud og for tæt på USA.«

Helga, jeg har et par spørgsmål mere til dig, et fra Tyskland. Der er rapporter om voksende spændinger inden for regeringskoalitionen, dvs. Socialdemokraterne, De Frie Demokrater og De Grønne, da deres stemmeantal er faldet ved de seneste tre delstatsparlamentsvalg. Spørgsmålet, der kommer ind, er: »Hvad vil du foreslå som erstatning for den mislykkede og upopulære Scholz-regering?«

ZEPP-LAROUCHE: Koalitionen fungerer virkelig ikke. Det er tydeligvis lykkedes dem at ruinere Tyskland i en grad – i går var der to økonomiske topmøder. Det ene var indkaldt af kansler Olaf Scholz (SPD) med direktørerne for bilindustrien, og det andet var indkaldt af finansminister Christian Lindner (FDP) med de mellemstore industrier og nystartede virksomheder, og de to havde intet med hinanden at gøre. Så det var, som om kansleren og finansministeren dybest set forsøgte at sætte sig op mod hinanden med henblik på fremtidige valgresultater. Men de har tydeligvis to helt forskellige opfattelser. Ingen af dem fungerer: Vi har en enorm krise i Tyskland lige nu, hvor VW har meddelt, at de vil lukke tre fabrikker og dermed afskedige titusinder af medarbejdere! Og regionen Wolfsburg, hvor VW har sit hovedkvarter, og hvor der er mange VW-fabrikker og leverandører, er ved at blive lukket helt ned og ruineret! Dette er en stor national krise, og der er nu flere talsmænd fra FDP, men også Lindner selv, som dybest set siger, at det meget vel kan være, at koalitionen ikke vil overleve dette efterår. Og Lindner sagde, at dette efterår er et beslutningens efterår.

Så det kan meget vel være, at hvis det ikke lykkes at få en aftale mellem de tre koalitions partnere om budgettet for 2025, så tror jeg, at regeringen vil falde, og den kan falde før jul.

Hvad angår afløseren, er det ikke så let, for desværre har den nuværende kanslerkandidat for CDU/CSU, Friedrich Merz, profileret sig som den mest høgeagtige og krigsivrige person. Han kræver, at Tyskland leverer Taurus-missilet til Ukraine – og jeg forstår ikke, hvordan man ved sine fulde fem kan sige det, når selv en ukrainsk øverstbefalende i går kom ud og sagde, at hele fronten er ved at bryde sammen, at der mangler ammunition, at der mangler tropper, at de ikke har nogen forsyninger, at soldaterne på fronten er supertrætte, fordi de har kæmpet i årevis, og han indrømmede, at den ikke fungerer og er på vej mod sin afslutning. Så i denne situation betyder det, at enhver, der er villig til at opfordre til optrapning, bare siger: »Lad os slagte nogle flere ukrainere« i en krig, som har et geostrategisk mål for NATO, men som tydeligvis udkæmpes på bekostning af den ukrainske befolkning og dræber flere mennesker!

Så derfor skaber oppositionen i Tyskland lige nu – i det mindste den traditionelle opposition – ikke nogen form for forandring.

Hvad angår de andre nye partier, AfD og Bündnis Sahra Wagenknecht (BSW), så kunne de få mange flere stemmer ved et nyt valg. Det er jeg ret sikker på, at de ville. Og jeg tror, at der lige nu er en ekstremt interessant kampplads i delstaten Brandenburg, hvor BSW har forhandlet med SPD om nogle forberedende papirer til at indlede forhandlinger om en koalition; de kunne finde en aftale om Wagenknecht-partiets hovedkrav, som i udenrigspolitikken kræver et stop for flere våben til Ukraine og ingen installation af amerikanske mellemdistancemissiler fra 2026 og frem. Og de fandt en aftale, som stadig er udvandet, men den er acceptabel for begge sider.

I delstaten Thüringen, hvor den lokale formand for BSW i langt højere grad kapitulerede over for CDU med en meget vattet udtalelse, som fik Wagenknecht til at angribe den meget skarpt. Og der er nu et stort skænderi i BSW, hvor de fleste

medlemmer siger, at vi ikke gik ind i kampen for at blive som alle de andre partier, hvor det er ligegyldigt, hvad man siger, fordi politikken er den samme.

Så det er meget interessant, men alt dette betyder en øget polarisering i Tyskland, og hvis der kommer et tidligt valg, er jeg ret sikker på, at disse oppositionspartier vil få mange flere stemmer. For folk er meget bange for verden – det er ikke kun Ukraine og Sydvestasien. Folk tror virkelig, at vi befinder os i en forfærdelig krise, og de leder efter folk, som de kan stole på, og de tidligere regeringspartier har allerede mistet befolkningens tillid i meget høj grad. Så det bliver svært, for det er meget svært at danne regering, når der er så mange partier, der forsøger at gøre det.

Så jeg kan kun sige, hvad vi vil forsøge at gøre: Vi vil forsøge at fortælle folk, uanset hvilket parti man tilhører, at man grundlæggende bør organisere, at Europa, Tyskland og også andre europæiske nationer forholder sig positivt til BRIKS, og at vi bør overbevise selv USA om at gøre det samme: For det er den eneste måde, jeg kan se, vi kan komme ud af denne krise på.

SCHLANGER: Og det sidste spørgsmål handler også om valg. Når vi taler sammen igen i næste uge, vil det amerikanske valg formentlig være overstået. Vi har to kommentarer. Den ene er fra Fred, som siger: »De nuværende politiske partiers korrupsion viser, at uden frie valg vil folkets vilje aldrig blive hørt.« Efter at have været i USA de sidste par uger og set reklamerne på tv, er det hele negativt, angrebsreklamer og så videre. Så spørgsmålet kommer fra en New York-tilhænger: »I betragtning af de valg, vi har, hvad anbefaler du, at vi skal gøre?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke! Jeg mener, det indtryk, man får af diskussionen, hvor kandidaterne bare angriber hinanden og, som du siger, er negative til det yderste, gør det meget svært. Jeg tror, at det eneste, jeg helhjertet kan foreslå,

er, at du absolut hjælper til i de resterende dage, især hvis du er fra New York, for at få så mange stemmer som muligt til Diane Sare og Jose Vega. Og resten vil jeg ikke komme med nogen forslag til, for måske vil Ukraine-krigen slutte tidligt med Trump, men jeg er ikke så optimistisk med hensyn til hans mellemøstpolitik, så jeg vil ikke rigtig foreslå noget i den henseende.

Jeg tror, vi befinder os i en epokegørende forandring: Det har jeg sagt mange gange. Perioden på 500 år med en verdensorden, hvor det såkaldte »Vesten« dominerede de koloniale lande, er ved at være slut. Jeg tror ikke, at vi på nogen måde kan vende tilbage til den type system, som var baseret på kolonialisme og imperialisme. Og nu er det store spørgsmål, om vi i Vesten kan få en slags renæssance, hvor vi vender tilbage til vores bedste værdier? Og jeg tror, at de eneste, der repræsenterer det, var de mennesker, der var samlet til koncerten i lørdags, og jeg synes, det var en formidabel kombination af mennesker.

Jeg ved ikke, hvem der ellers ville have været i stand til at samle en sådan kombination, fra Eisenhower Media Network til VIPS, Veteran Intelligence Professionals for Sanity, til Diane Sare og Jose Vega og musikerne og så videre. Og uanset hvad der sker ved præsidentvalget, tror jeg, at jeg ville stemme på en person, der er imod krig – og den, der ikke er imod krig, bør man ikke stemme på. Jeg tror ikke, at det vil løse problemet, for jeg tror, at vi vil gå ind i mere transformation. Jeg tror ikke, vi får en sikker verden, før vi får den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg har talt om nu i næsten to et halvt år, næsten tre år; og da der er mange lande, inklusive det, der kommer fra Xi Jinping, det, der kommer fra Vladimir Putin, det, der kommer fra BRIKS; jeg mener, Putins tilbud om en eurasisk sikkerhedsarkitektur, og de seneste forslag fra Kina om en global sikkerhedsarkitektur, som i sine formuleringer kommer meget tæt på det, vi har diskuteret, så jeg tror, vi er nødt til at tænke i de baner og ikke hænge os i valget som sådan. Det eneste, jeg kan støtte helhjertet, er Diane Sare og Jose Vega.

SCHLANGER: Det er bestemt en spændende og fascinerende periode, og jeg tror, at en af de ting, Jose har sagt, er meget parallel til det, du siger: Jose sagde: »Stem på dig selv. Gør dig selv til en væsentlig faktor i udformningen af valget,« og jeg synes, det er et af de bedste råd, jeg har hørt. Så, Helga, tak fordi du er med os igen i dag, og jeg går ud fra, at vi har en samtale med Den Internationale Fredskoalition på fredag igen.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og det bliver naturligvis vigtigt, for der sker en masse ændringer i Ukraine og Sydvestasien, så sørg for at være med på det opkald.

SCHLANGER: Okay, så ses vi på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: På fredag – Vi ses.

Fredskorets rolle i at afværge tragedier

Dennis Speed

Den 29. oktober 2024 – EIRNS

På et mandagsmøde den 28. oktober, der blev afholdt for at evaluere de historieskabende begivenheder i sidste uge – inklusive topmødet med BRIKS i Kazan, Rusland, den 22.-24. oktober; symposiet/koncerten den 26. oktober: »Byg et fredskor mod krigens spøgelser«, hvor de uafhængige LaRouche-kandidater Diane Sare og Jose Vega var værter; og brunchen søndag den 27. oktober, »Operation DAWN, truslen om atomkrig i verden i dag«, organiseret af den tidligere efterretningsofficer i US Marines og whistleblower Scott Ritter – antydede Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche, både bidrager til og

deltager i disse begivenheder og tidligere processer, der gjorde resultaterne af disse begivenheder mulige, , hvad hun mente måtte ske som det næste.

»Vi er nødt til at gøre det helt klart, at den eneste måde, hvorpå faren for en tredje verdenskrig kan overvindes, er, at vi er nødt til at få det kollektive Vesten – det vil sige USA og de europæiske nationer – til at stoppe deres tåbelige geopolitiske konfrontation mod dette nye flertal i verden. Når alt kommer til alt, repræsenterer BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika plus andre nationer), som de er nu, 4,7 milliarder mennesker og 57% af verdens befolkning, og der er mange flere lande i kø, som venter på at komme med. Og det ville være tåbeligt, grænsende til det vanvittige, hvis Vesten vedvarende ville modsætte sig dette.«

Under BRIKS' konference i Kazan i sidste uge havde *EIR*'s korrespondenter, som var til stede, stillet spørgsmålet til den russiske rådgiver for værten, præsident Vladimir Putin, Anton Kobyakov: Selv om BRIKS ikke er anti-Vesten, så er Vesten i øjeblikket anti-BRIKS. Hvis det ikke ændrer sig, er der risiko for atomkrig i forbindelse med konflikterne i Ukraine og Mellemøsten og en fortsættelse af sanktionerne. Ser du potentialet i BRIKS' aktiviteter og succeser til at ændre de angloamerikanske elitors syn på tingene, til at deltage positivt i udviklingen af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som foreslået af Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet?« Kobyakov havde svaret: »Ja, det håber vi meget på – at de vil deltage i udarbejdelsen af fredsinitiativer, så at sige. Vores præsident taler altid om det. Og vi har endda en strategi for atomar afskrækkelse. Det vigtigste er, at Pax Americana, hvis den kollapser – det vigtigste er, at når det kollapser, så begraver de ikke os alle sammen under murbrokkerne.»

Det er ord, som amerikanerne bør være meget opmærksomme på. USA, som i øjeblikket står på randen af en ekspanderende og potentielt set endog en atomkrig med både Rusland og Kina,

står også på tærsklen til et præsidentvalg den 5. november, som i sidste ende vil være utilfredsstillende, uanset hvilken kandidat der vinder. To andre kandidater, ingen af dem stiller op til det amerikanske præsidentskab – den uafhængige senatskandidat i New York Diane Sare og den uafhængige kongresmedlemskandidat i Bronx (CD15) Jose Vega- trådte ind i det præsidentielle politiske vakuum og var sammen vært for et helt «enestående »internationalt bymøde« om en ny udenrigs- og sikkerhedspolitik. Med sit ekstraordinære udvalg af eksperter fokuserede det ikke på, hvem der har skylden, men snarere på, hvad borgerne er nødt til at gøre, og hvilke løsninger der skal findes på den nuværende krise. I den sammenhæng blev krigene i Ukraine og Sydvestasien behandlet som tragiske udtryk for manglen på et højere perspektiv, og de identificerede vejen til dette højere perspektiv.

Et internationalt publikum hørte tidligere amerikanske militærofficerer af høj rang, journalister og tilmed komikere i dialog med hinanden og med Helga Zepp-LaRouche. »Disse nationer i det Globale Syd er allerede den Globale Majoritet, og de er fast besluttet på at afslutte perioden med 500 års kolonialisme ved at opbygge et nyt verdensøkonomisk system, som vil gøre det muligt for dem at industrialisere og overvinde fattigdom og underudvikling,« sagde hun til lørdagens symposium. »De bygger en stor, ny udviklingsbank for det Globale Syd, en ny investeringsplatform, en ny BRIKS-kornbørs og andre institutioner, som vil hjælpe dem med at vokse. Det er den mest påtrængende opgave for genoprettelsen af verdensfreden, at USA støtter denne indsats. Vi må huske, at den Amerikanske Uafhængighedskrig var den første antikoloniale krig i historien, idet den etablerede Amerikas uafhængighed af det Britiske Imperium.«

Hendes budskab og budskaberne fra Ray McGovern, oberst Larry Wilkerson (pensioneret), oversergent Dennis Fritz, komikeren Jimmy Dore, journalisten Garland Nixon og mange andre, samt udtalelserne fra kandidaterne Sare og Vega spredtes, ikke kun

til USA, men til et internationalt publikum, der sent lørdag/søndag talte langt over 50.000 mennesker. Det mest bemærkelsesværdige og unikke var dog den »kommenterende« rolle og brug af klassisk musik, som gennemsyrede og styrede hele forløbet. Det omfattede musik fra Iran, Syrien, Sydafrika og Albanien samt kompositioner af Johann Sebastian Bach, Antonin Dvorak og afroamerikanske spirituals fra USA, hvoraf sidstnævnte blev dirigeret af Diane Sare, der er kandidat til senatet i USA. Sare optrådte også i en messingkvintet i programmets åbning.

Det var netop hendes arbejde med at etablere klassiske amatørkor i staten New York gennem et årti, der var en væsentlig faktor, som gjorde det muligt for Diane Sare i 2024 at blive den eneste uafhængige kandidat i hele staten New York, der med succes udfordrede de kriminelle krav om adgang til stemmesedlen ved at indsamle næsten 70.000 underskrifter fra registrerede vælgere, for at overskride kravet om 45.000 underskrifter og opnå status på stemmesedlen – noget som præsidentkammerterne for RFK. Jr., Cornel West, Jill Stein og andre ikke formåede at gøre. Sare og Vegas ikke-tragiske, »klassiske« metoder til politiske kampanjer, som mange ser som uortodokse, er faktisk den eneste måde, hvorpå USA muligvis kan bryde igennem sine selvdestruktive vrangforestillinger i tide.

Uanset hvilken kandidat der bliver valgt til USA's præsident, er det transatlantiske systems nuværende position tragisk, og »det vil kræve et mirakel at ændre den«. Men som Helga Zepp-LaRouche har udtalt: »De eneste mirakler, jeg tror på, er dem vi selv udfører.« Problemet er, at de aksiomer for politisk beslutningstagning, der i øjeblikket er indlejret i transatlantisk tænkning på områder, der spænder fra finans og bankvæsen til økonomi, videnskab og kultur, er uopretteligt fejlbehæftede. Nu, hvor USA nærmer sig sit 250-års jubilæum, er det faktisk uigenkendeligt, ikke kun for dets grundlæggere fra det 18. århundrede som Alexander Hamilton og Gouverneur

Morris, men også for Dwight Eisenhower, Franklin Delano Roosevelt, John F. Kennedy og måske tilmed for Martin Luther King, Jr.

Økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche havde imidlertid en »rasende og ødelæggende effektiv« tilgang til »aksiomknusning«. LaRouche skabte gennem sin videnskab om fysisk økonomi en direkte tillempling af den sokratiske metode til opdagelse af videnskabelige principper på den politiske organiseringsproces. Det adskilte hans tilgang til det amerikanske præsidentskab fra alle andre kandidaters. Han tog udgangspunkt i sit oprindelige gennembrud inden for fysisk økonomi. I sin »The Independent Democrats 1984 Platform« foreslog LaRouche f.eks. en »reorganisering af den føderale udøvende magt«, hvor han undersøgte, hvordan udenrigsministeriet, energiministeriet, indenrigsministeriet osv. fungerede. Hans tilgang var baseret på, ikke blot at påberåbe sig, men at anvende det universelle princip om naturlov for at udtænke løsninger på de tilsyneladende uløselige paradokser i den politiske planlægning, som får folk til at tro, at »der ikke er nogen mulig løsning«.

Det, der er brug for i vores tid, hvor vi konfronteres med ubegrænsede muligheder og ubegrænset ødelæggelse, er modet til at ændre de ondskabsfuldt forkerte aksiomer for tænkning og adfærd, som dømmer enhver civilisation til fiasko – og i vores tilfælde kan dømme verden til udslettelse. De Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig Arkitektur af Helga Zepp-LaRouche er ikke kun en principerklæring, men en hensigtserklæring, som, hvis den blev vedtaget af folk i den transatlantiske verden, ville udgøre det eneste middel til, at et samarbejde med nationerne i det Globale Syd og den Globale Majoritet nogensinde ville blive tillidsfuldt og derfor realiseret.

Foto: Mario La Pergola / Unsplash

Schiller Instituttet i Folketinget i forbindelse med Kulturnatten

I forbindelse med Kulturnatten, den 11. oktober, havde Schiller Instituttets delegation mange diskussioner med Folketingsmedlemmer, ungdomsorganisationsmedlemmer og andre i alle partiernes receptionsværelser. Det inkluderede seks partiledere. Vores dagsorden var at tale om nødvendigheden for at stoppe faren for atomkrig, både i forbindelse med krigen i Ukraine og Israels krige/militæraktioner i Gaza, Libanon og Iran, samt for at stoppe Israels folkemord i Gaza.

I stedet opfordrede vi dem vi talte med til at arbejde for en ny international sikkerheds- og udviklings arkitektur. Vi delte følgende flyveblad ud: Én løsning til at stoppe to regionale kriser fra at føre til tredje verdenskrig , men i stedet for afsnittet om vores interview med Malaysias fhv. statsminister Mahatir, havde vi trykt Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur.

Helga Zepp-LaRouche tale til

Vega-Sares fredsmøde

Den 26. oktober 2024 (EIRNS) –

Helga Zepp-LaRouche: Kære venner for fred og menneskelighed!

Amerikas Forenede Stater blev engang betragtet over hele verden som håbets fyrtårn og frihedens tempel. Men de fleste amerikanere i dag er nok ikke klar over, at USA er blevet det mest frygtede land i verden, fordi det forsøger at forblive verdens hersker i en unipolær verden på et tidspunkt, hvor verden for længst er blevet en multipolær verden.

Der er i øjeblikket to regionale krige, i Ukraine og i Sydvestasien, som hver især truer med at optrappe til en regional og tilmed en global atomkrig. Hvis det sker, vil det blive efterfulgt af en global atomar vinter, og alt liv på jorden vil forsvinde.

Men der sker også epokegørende forandringer på verdensplan: BRIKS er netop blevet udvidet til 22 lande, som repræsenterer 4,6 milliarder mennesker og dermed 57% af verdens befolkning. Disse nationer i det Globale Syd er allerede den Globale Majoritet, og de er fast besluttet på at afslutte perioden med 500 års kolonialisme ved at opbygge et nyt verdensøkonomisk system, som vil gøre det muligt for dem at industrialisere og overvinde fattigdom og underudvikling. De er ved at opbygge en stor, ny udviklingsbank for det Globale Syd, en ny investeringsplatform, en ny BRIKS-kornbørs og andre institutioner, som vil hjælpe dem med at vokse.

Det er den mest påtrængende opgave for genoprettelsen af verdensfreden, at USA støtter denne indsats. Vi må huske, at den Amerikanske Uafhængighedskrig var den første antikoloniale krig i historien, idet den etablerede Amerikas uafhængighed af det britiske Imperium. I denne ånd må USA nu støtte bestræbelserne på at etablere en ny, mere retfærdig og ligeværdig økonomisk verdensorden. Hvis USA ville indtage en

samarbejdsvillig holdning til dette nye system og endda blive en del af det, ville stort set alle problemer i verden blive håndterbare og kunne overvindes!

USA bliver ofte kaldt en smeltedigel, hvilket betyder, at mennesker fra hele verden er immigreret til USA for at finde et bedre liv. Det, der nu er nødvendigt, er, at USA samarbejder med de 22 lande i BRIKS og alle andre lande i den Globale Majoritet, så deres lande også kan opbygges til at være velstående mellemkomstlande, hvor folk har lyst til at blive, fordi det er deres hjem.

Hvis USA og de europæiske nationer ville gøre dette, kunne den enorme flygtningekrise i verden løses på en menneskelig måde: Migrantkrisen ville forsvinde. Folk fra disse lande ville ikke risikere deres liv for at drukne i Middelhavet eller dø på deres flugt gennem Mellemamerika for at nå frem til muren ved den amerikansk-mexicanske grænse!

Hvis vi vil undgå, at verden og alt menneskeligt liv på jorden bliver ødelagt i en global atomkrig, så må vi tage ved lære af den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa, fordi de krigsførende parter indså, at der ikke ville være nogen tilbage i live til at nyde sejren, da de alle ville være døde, hvis kampene fortsatte.

Hvor meget mere er det ikke sandt i atomvåbnenes tidsalder!

Lad os derfor skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle lande på kloden og opbygger et udeleligt sikkerhedsfællesskab!

Lad os holde op med at spille værdifulde ressourcer ved at føre krig på utallige måder, og i stedet bruge disse ressourcer til at genopbygge Amerika, genopbygge infrastrukturen i byerne og på landet, bygge moderne transportsystemer, forbedre uddannelse og sundhedspleje og investere i alle projekter til fælles bedste!

Amerika er faret vild: Volden, skoleskyderierne og stofmisbruget må stoppes! Lad os erstatte had og aggression med kærlighed og omsorg for menneskeheden, for folk her i USA, men lad os også mobilisere medfølelse for menneskeheden som helhed!

Aldrig før i historien er menneskeheden blevet testet så grundigt for vores moralske egnethed til at overleve som nu. Lad os mobilisere vores iboende godhed, denne evne til uendelig kærlighed til menneskeheden, som vil gøre os i stand til at bestå denne test positivt. Lad os erstatte konfrontation med samarbejde! Lad os omsider etablere en sand fredsorden, der er menneskearten værdig!

Video: Sare- og Vega-kampagnerne konfronterer 'krigens spøgelser' med klassisk musik

EIR Nyheder

Ikke korrekturlæst.

Den 26. oktober 2024 EIRNS

Med titlen »Build a Peace Chorus Against the Ghouls of War« var de kombinerede uafhængige kampagner for Jose Vega og Diane Sare vært for en offentlig begivenhed i New York City om eftermiddagen lørdag den 26. oktober.

Jose Vega, kandidat til USA's Repræsentanternes Hus i Bronx' 15. kreds, åbnede arrangementet og lovede »noget, der aldrig

er blevet gjort før, en hybrid klassisk koncert/politisk demonstration«.

Derefter gik Sare Brass Quintet på scenen og fremførte Den lille Fuga af J.S. Bach med kandidaten Diane Sare på trombone, efterfulgt af et stykke for messingkvintet af den russiske komponist Victor Ewald. Kvintetten fik derefter selskab af koret Friends of Sare-Vega Chorus, dirigeret af Megan Dobrodt, til et arrangement af en koral fra Bachs *Matthæuspassion* med ny tekst på engelsk, »Because All Men Are Brothers«, af Tom Glazer.

Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, introducerede gæstetalerne, »som alle er genier på deres egen måde.« Den første taler var Dennis Fritz, Command Chief Master Sergeant (ret., USAF) og direktør for Eisenhower Media Group, som bad tilhørerne om at overveje, at hvis den amerikanske kongres kan se til og ikke sige noget om drab på kvinder og børn, hvad betyder vi så for dem? Han og oberst Lawrence Wilkerson (ret.) og oberst Ann Wright var blandt dem, der blev fordømt i kongressen for at demonstrere uden for den israelske premierminister Benjamin Netanyahus optræden der: »Vores kongres spyttede os i ansigtet på vegne af Bibi Netanyahu.« Fritz hævdede, at vores studerende og professorer i USA har mere mod end vores kongresmedlemmer. Han kom med en besked til Netanyahu om krigen mod Iran: »Du ønskede denne krig, du fik den, men hold os ude af den.« Til sine amerikanske medborgere sagde han: Giv ikke muslimer, arabiske amerikanere, fredselskende jøder eller sorte mænd skylden, hvis jeres kandidat taber. Giv den israelske lobby skylden.

Angela McCardle, formand for det nationale Libertarian Party og medarrangør af Rage Against the War Machine, sendte en videobesked, hvor hun ønskede succes til alle de uafhængige kandidater og kandidater fra tredjeparter.

Dr. Mark Perlmutter, MD, rapporterede i en anden videobesked om de uhyggelige tilfælde af civile, som han behandlede i

Gaza, og som var klare beviser på krigsforbrydelser.

Dernæst fulgte et musikalsk intermezzo med et arrangement for solist og kor af »Go Down, Moses«.

Russell Dobular og Keaton Weiss fra »Due Dissidence«, en platform for politiske kommentarer, var de næste talere. Dobular præsenterede en sarkastisk ristning af begge mainstream-præsidentkandidater og fokuserede sin polemik primært på Kamala Harris. Han hyldede Vega og Sare som de eneste fredskandidater, der »giver mig håb i håbløse tider«. Han blev efterfulgt af Weiss, som roste Jose Vegas og LaRouche-bevægelsens » ubønhørlige humanisme« og beskrev, hvordan han delte en søndagsbrunch med kylling og vafler med Jose, som »citerede Platon udenad og i lange baner«. Han kom med lærde bemærkninger om USA's tilstand og citerede den lærde historiker Ibn Khaldun fra det 14. århundrede om begrebet *asabiyya*, eller solidaritet, og spurgte provokerende: »Hvem ønsker, at vi skal miste vores følelse af os selv som ét folk?« Han fortsatte med at sige, at »Jose og Diane er blandt de få aktivister, jeg kender, som ikke er faldet i den fælde at hade det land, de forsøger at repræsentere.«

Schiller Instituttets leder Harley Schlanger beskrev USA's 50-årige økonomiske nedtur efter »Nixons paradigmeskifte« og LaRouche-bevægelsens rolle i at tilbyde et alternativ på trods af en bagvaskelseskampagne og politisk forfølgelse af LaRouche, som er slået fejl. Nu er BRIKS klar til at gennemføre LaRouches alternative politik.

Schlanger blev efterfulgt af tenoren Everett Suttle, som fremførte et solo-arrangement af den spirituelle »This Little Light of Mine«.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og leder af Den Internationale Fredskoalition, advarede om, at USA er blevet det mest frygtede land i verden, fordi det forsøger at blive verdens hersker. Krigene i Ukraine og

Sydvestasien truer begge med at optrappe til en atomkrig, som kan gøre en ende på alt liv på jorden. Men BRIKS-nationerne, som repræsenterer den Globale Majoritet, »er fast besluttet på at afslutte perioden med 500 års kolonialisme ved at opbygge et nyt verdensøkonomisk system, som vil give dem mulighed for at industrialisere og overvinde fattigdom og underudvikling... Hvis USA ville indtage en samarbejdsvillig holdning til dette nye system og endda blive en del af det, ville stort set alle problemer i verden blive håndterbare og kunne overvindes.«

Everett Suttle vendte derefter tilbage for at fremføre »He's Got the Whole World in His Hands«.

Garland Nixon, en erfaren progressiv radio- og tv-talkshowvært og medlem af ACLU's nationale bestyrelse, kom med bemærkninger om betydningen af det netop afsluttede BRIKS-topmøde i Kazan i Rusland. Han citerede en kommentator, som sammenlignede BRIKS med Noahs Ark, et redskab til at redde menneskeheden fra det forestående kollaps. »Jeg tror ikke, at menneskeheden kan overleve med en dominerende holdning i Washington, D.C.,« sagde han. »Amerikanerne tror, at de er på en luksusliner – de er på et piratskib.«

Diane Sare dirigerede derefter sit kor i en opførelse af »O, Freedom«.

Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør, omtalte ironisk sig selv som en »krigens ghoul« på grund af sin lange militære karriere i marinekorpset. Han gav en poetisk beskrivelse af den proces, hvor han blev forvandlet fra en glødende krigselsker til at ønske en afslutning på krigen og blive en stærk tilhænger af Vega og Sare og det, de repræsenterer.

Dette blev endnu en gang efterfulgt af koret under ledelse af Diane Sare med et arrangement af den spirituelle sang »Hold On«.

Oberst Lawrence Wilkerson (ret., U.S. Army), tidligere stabschef for daværende udenrigsminister Colin Powell,

gennemgik imperiernes historie. De er alle væk, bortset fra det nuværende, amerikanske imperium, som har det ene kendetegn, at det har opfundet midlerne til at udslette menneskeliv. »Det alene gør os unikke – forfærdeligt unikke.« Han havde håbet, at Israels fejlslagne angreb på Iran ville afskrække dem fra yderligere optrapning, men desværre ser det ud til, at Netanyahu, som er »en langt værre skurk end Golda Meir«, der havde sagt, at hun ikke ville tøve med at bruge atomvåben til at forsvare Israel i krig), planlægger at optrappe hensynsløst.

Den dystre og alarmerende stemning i Wilkersons bemærkninger blev derefter beroliget af en blid og øm fremførelse af et korarrangement af Spiritual, »Steal Away«.

Den politiske komiker Jimmy Dore serverede sin karakteristiske sorte humor. Han begyndte med en ironisk meddelelse om, at vores regering fortæller sandheden om Ukraine, selv om de har løjet om alle andre krige. Han mindede om, at Lindsey Graham for nylig havde meddelt, at der er mineraler til en værdi af 11 billioner dollars i undergrunden i Ukraine – ”Han sagde det bare ligeud, ligesom hans kærestes navn på valentinsdag.” Han sagde, at han har zionistiske venner, som insisterer på, at Israel er det eneste demokrati i Mellemøsten, hvortil han svarer: »Ved du hvorfor? Det er, fordi vi væltede alle de andre demokratier.« Afslutningsvis introducerede han Jose Vega og sagde: »Der er ingen større glæde, jeg kan opleve i dag, end at se en video af Jose Vega, der laver en intervention på et neoliberalt krigssvin.«

Vega beskrev noget, han først havde lært for nylig, nemlig at den salvadoranske regering indkaldte hans far som 14-årig til at kæmpe mod de USA-bevæbnede Contras i borgerkrigen. Han fortsatte med at forklare, hvordan »interventionsprincippet« fungerer: »Vores job« i disse interventioner «er at chokere USA's og amerikanernes bevidsthed og samvittighed.«

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af

Veteran Intelligence Professionals for Sanity, eller VIPS, støttede Jose Vega i en videobesked. Han bemærkede, at Vega stiller op for at repræsentere det samme distrikt i Bronx, hvor McGovern selv voksede op. "Vi er nødt til at have nogen der, som ikke er en skabning af en eller anden lobby... Jose er guld værd, han giver mig håb. ... Med Jose vil der ikke være nogen, der blot nikker eller holder mund om folkedrab."

Diane Sare tog derefter ordet og sagde, at selv om USA har været ved at blive fascistisk siden FDR's død, og at vi nu har en optrapning af censuren under Biden/Harris-krigsadministrationen, så »har vi stadig frihed nok til at ændre vores nations retning, *hvis vi bruger den.*« Hun fortsatte: »Min drøm er, at ingen i New York skal kunne komme her og lyve offentligt ... det skal være en by, hvor folk ved, at når de kommer, kan de ikke lyve for befolkningen, for så er der nogen, der rejser sig og laver en Jose Vega.«

Derefter fulgte særlige videopræsentationer af musik fra Iran, Sverige, Finland og Sydafrika samt en liveoptræden af en sang fra Albanien. Resten af arrangementet var for det meste en koncert med bl.a:

- Strygekvartet nr. 12, »American«, op. 96 B. 179, Antonin Dvorak (1841-1904) NEO Strygekvartet
- »Quia Respexit« fra *Magnificat i D* af J.S. Bach (»Han har skuet min ydmyghed«), sopran, obo duet
- En palæstinensisk kvinde læste to rørende digte op om det palæstinensiske folks tragedie og håb via video.
- »Shalom Chaverim« kanon, hebraisk traditionel folkemelodi for fred, kor og publikum
- »My Country 'tis of Thee« arr. af Fred Haight fra Dvoraks Strygekvartet, op. 97 B. 180 Larghetto, kor og NEO Strygekvartet

– »Battle Cry of Freedom«, George Root, 1862, kor og publikum.

BRIKS inviterer 13 lande, der repræsenterer 1 milliard mennesker, til at blive nye partnerstater

Dennis Small

Den 24, oktober 2024 EIRNS

De ni BRIKS-medlemmer er blevet enige om at inkludere tretten nye nationer i kategorien »partnerstater« i sammenslutningen, rapporterede BRIKS News X-feed. Før de formelt optages, vil der være konsultationer af hver enkelt med det russiske formandskab for at gøre det officielt.

Tilsammen repræsenterer de nye nationer næsten 1 milliard mennesker! Det bringer det samlede antal, som BRIKS nu repræsenterer, op på mere end 57 % af menneskeheden. De nye tilføjelser og deres respektive befolkninger er:

Indonesien (283 millioner)

Nigeria (233 millioner)

Vietnam (101 millioner)

Tyrkiet (87 millioner)

Thailand (72 millioner)

Uganda (50 millioner)

Algeriet (47 millioner)

Usbekistan (36 millioner)

Malaysia (36 millioner)

Kasakhstan (21 millioner)

Bolivia (12 millioner)

Cuba (11 millioner)

Hviderusland (9 millioner)

Foto: BRICS NEWS (X)

Xi Jinping til BRIKS: Vend verdens nedsynken i afgrunden af uorden og kaos

Dennis Small

Den 24. oktober 2024 EIRNS

Den kinesiske præsident Xi Jinping brugte sin tale ved åbningen af BRIKS-topmødet den 23. oktober i Kazan i Rusland til at komme med en kraftig opfordring til BRIKS om at hjælpe med at lede verden i retning af » den overordnede tendens til fred og udvikling«. Xi spurgte sine lederkolleger: »Skal vi lade verden synke ned i afgrunden af uorden og kaos, eller skal vi bestræbe os på at styre den tilbage på fredens og udviklingens vej?« Han besvarede sit eget spørgsmål ved at appellere til menneskets frivillighed – dets »urokkelige beslutsomhed« og »viljestyrke« – for at opbygge »en fælles

fremtid for menneskeheden«.

Den kinesiske præsident sagde: »Det er for vores fælles stræben og for den overordnede tendens til fred og udvikling, at vi BRIKS-lande er kommet sammen. Vi må drage fuld nytte af dette topmøde, opretholde BRIKS' momentum og overveje og udtænke vores strategi for at tage fat på spørgsmål, der har en global indvirkning, bestemmer vores fremtidige retning og har strategisk betydning. Vi må bygge videre på dette skelsættende topmøde for at starte på en frisk og komme videre med ét hjerte og ét sind.

»Mens verden går ind i en ny periode præget af turbulens og forandring, står vi over for afgørende valg, som vil forme vores fremtid. Skal vi lade verden synke ned i en afgrund af uorden og kaos, eller skal vi stræbe efter at styre den tilbage på fredens og udviklingens vej? Det minder mig om en roman af Nikolay Chernyshevsky med titlen *What Is To Be Done?* Hovedpersonens urokkelige beslutsomhed og lidenskabelige drivkraft er præcis den form for viljestyrke, vi har brug for i dag. Jo mere tumultariske vores tider bliver, jo mere må vi stå fast i forreste række, udvise vedholdenhed, demonstrere modet til at være pionerer og vise visdom til at tilpasse os.«

Xi talte om behovet for en ny sikkerhedsarkitektur: **»Vi bør opbygge et BRIKS, der er forpligtet til fred, og vi må alle handle som forsvarere af den fælles sikkerhed. Vi mennesker er et udeleligt sikkerhedsfællesskab.** Kun ved at omfavne visionen om fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed kan vi bane vejen for universel sikkerhed.«

Han talte også om den nye udviklingsarkitektur: **»Vi bør opbygge et BRIKS, der er engageret i innovation, og vi må alle optræde som pionerer inden for udvikling af høj kvalitet.** Da den seneste runde af teknologisk revolution og industriel transformation skrider frem i et accelereret tempo, må vi holde trit med tiden og fremme nye produktive kræfter af høj kvalitet... Vi er klar til at uddybe samarbejdet om innovation

med alle BRIKS-lande for at frigøre udbyttet af AI-udvikling.«

Til det formål er der også brug for en ny finansiel arkitektur: »Den nuværende udvikling gør reformen af den internationale finansielle arkitektur endnu mere presserende. BRIKS-landene bør spille en ledende rolle i reformen. Vi bør uddybe det finanspolitiske og finansielle samarbejde, fremme forbindelsen mellem vores finansielle infrastruktur og anvende høje standarder for finansiel sikkerhed. Den Nye Udviklingsbank bør udvides og styrkes. Vi skal sikre, at det internationale finansielle system mere effektivt afspejler ændringerne i det globale økonomiske landskab.«

Han talte positivt om vigtigheden af at udvide BRIKS: »I lyset af det Globale Syds fremgang bør vi reagere positivt på opfordringerne fra forskellige lande om at tilslutte sig BRIKS. Vi bør fremme processen med at udvide medlemskabet af BRIKS og etablere en partnerlandsmekanisme og styrke udviklingslandenes repræsentation og stemme i den globale styring...»

»Det er vigtigt, at vi fremmer ånden af rummelighed og harmonisk sameksistens mellem civilisationer ... så vores forskellige kulturer kan inspirere hinanden og oplyse vejen frem for BRIKS ... og gå sammen med lande i det Globale Syd om at opbygge et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden.« [Fremhævelser i originalen].

Foto: Wikimedia Commons

Den Internationale

Fredskoalitions møde #73, 25. oktober 2024

Ikke korrekturlæst

Den Internationale Fredskoalitions møde #73, 25. oktober 2024

[HZL] [AMB] [ssu]

25. oktober 2024 (EIRNS)–ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 73. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle. Jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Speed.

Vi skabte dette forum for 73 uger siden for at forene den internationale fredsbevægelse på tværs af alle ideologier og gennem mange forskellige lag og arbejder, som folk udfører, for at stoppe faren for den kommende atomkrig, der, som vi ser lige nu, udfolder sig på to fronter – både i Ukraine og i Israel. Vi er nødt til absolut at intensivere det, vi gør lige nu, for at stoppe denne krigsfare og skabe et nyt system på planeten, hvor dette aldrig er en mulighed nogensinde igen. Tak til alle for at være med. Hvis du er ny og på Zoom, er du velkommen til at præsentere dig selv i løbet af diskussionsperioden. Vi starter med nogle indledende præsentationer i cirka en time med planlagte talere, og derefter har vi en generel diskussion. Hvis du gerne vil deltage i den generelle diskussion, skal du være registreret og få Zoom-linket, enten fra YouTube-beskrivelsen eller ved at gå ind på schillerinstitute.com, hvor du kan se registreringsknappen øverst på hjemmesiden.

Nu skal vi i gang med det hele. Vi starter med min gode ven Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Tak, Anastasia, og velkommen til jer alle sammen. Kort før dette program startede, fik jeg oplysninger, som jeg ikke havde tid til at tjekke, så tag det med et gran salt, men rapporten sagde, at en enorm flåde af KC-135R-tankningsfly fra det amerikanske luftvåben og et stort antal F-16-kampfly er blevet overført til forskellige amerikanske luftbaser i Mellemøsten. Hvis det viser sig at være sandt, vil det naturligvis være et bekymrende tegn. I betragtning af at der lige er blevet afsluttet et møde i BRIKS i Kazan, som man kan beskrive som virkelig historisk, for så vidt som det går fremad med at skabe et nyt økonomisk verdenssystem. I Kazan kom der før de ni BRIKS-medlemmer – oprindeligt var det fire, så fem, så ni – 13 nye lande til, hvilket bragte antallet af lande op på 22. Det repræsenterer 4,7 milliarder mennesker, hvilket er 57 % af verdens befolkning. Så allerede med den eksisterende BRIKS-kombination er det den Globale Majoritet af verdens befolkning.

Xi Jinping havde i sin tale til åbnings-sessionen sagt, at han håber, at BRIKS vil lede verden tilbage til en vej med den overordnede tendens til fred og udvikling. Derefter stillede han spørgsmålet, om vi skulle lade verden synke ned i afgrunden og uorden og kaos? Hvis der skulle ske en optrapning af krigen i Mellemøsten, ville det naturligvis være den mulighed. Eller, sagde Xi Jinping, skal vi træde tilbage til fredens og udviklingens vej? Så opfordrede han folk til at være forsvarere af den fælles sikkerhed, og han sagde, at vi mennesker er et udeleligt sikkerhedsfællesskab. Så der var mange formuleringer fra Xi Jinping, Putin og andre, som absolut var et ekko af det, vi har diskuteret her i Den Internationale Fredskoalition i mere end et år, nemlig det absolut påtrængende behov for at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til alle landes interesser for at bringe verden væk fra afgrunden med de truende krige, som kan blive regionale og endda globale og derefter atomkrig.

Så det er desværre ikke utænkeligt, at en optrapning i Mellemøsten vil være en reaktion på det, for det er nu hele verdens nøglespørgsmål: Vil Vesten, vil USA og de europæiske nationer reagere på det helt legitime ønske fra landene i det Globale Syd om at skabe en mere retfærdig og rimelig økonomisk verdensorden, som vil give dem mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling? Vil Vesten reagere på det med konfrontation; ved at forsøge at nedbryde det ved at gå efter individuelle BRIKS-medlemmer, som vi har set det i den seneste tid? Eller vil fornuften dominere og vise, at der kun er én vej til fred, og det er, at vi finder en måde at samarbejde på? Jeg tror, at det er det mest brændende spørgsmål i hele verden, og vi må sørge for, at folk forstår det. For mainstream-medierne – i hvert fald her i Tyskland – var latterlige. Vi vil senere høre fra en af vores korrespondenter, som befandt sig i Kazan. Stemningen var præget af begejstring og optimisme, mens de vestlige medier har rapporteret om dette, som om det hele bare var et PR-show arrangeret af Putin for at bevise, at han ikke er isoleret, men der var intet i det. Det er den mest tåbelige reaktion, jeg nogensinde har set.

Under alle omstændigheder er spørgsmålet, om Vesten vil forholde sig positivt til denne nye udvikling eller ej? Alle verdens problemer kunne håndteres nemt, hvis det kollektive Vesten nu ville sige, at dette er det legitime ønske fra de kollektive lande i Syd. De ønsker at overvinde kolonialismen og etablere et økonomisk verdenssystem, som giver dem mulighed for at udvikle sig. Derfor støtter vi det. Hvis det sker, kan vi virkelig gå ind i en ny æra for menneskeheden. Men hvis Vestens reaktion er at sige nej, så vil vi forsøge at smadre denne nye formation, så er vi på kort vej mod en katastrofe.

Desværre kan jeg ikke udelukke, at hvis de oplysninger, jeg sagde i begyndelsen, viser sig at være sande, så kan vejen til katastrofe være meget kort. Det skal også bemærkes, at den tidligere vicedirektør for det israelske nationale

sikkerhedsråd, en person ved navn Eran Etzion, netop har offentliggjort en artikel i den israelske presse, hvor han siger, at Netanyahu-kabinetet for nylig i al hemmelighed stemte om den såkaldte ø-plan, som er ideen om, at den nordlige del af Gaza, og at omkring 3-400.000 mennesker, der har været der, bliver bedt om at forlade området. Alle, der ikke forlader området, vil blive dræbt eller sultet ihjel, og så vil området blive annekteret og genbosat med israelske bosættere. Dette er den skarpeste kritik fra en tidligere embedsmand i Israel, som mig bekendt er blevet offentliggjort indtil videre. Han kaldte det en krigsforbrydelse, og han opfordrede officerer til ikke at reagere på ordrer om at deltage i denne plan. Han sagde, at det er officerernes moralske pligt at nægte, og at civile skal træde tilbage og ikke deltage i dette.

Scott Ritter har i de seneste dage udsendt en advarsel, hvor han tegner et meget dystert billede af, hvad han forventer, der vil ske. Nemlig at Israel forbereder, hvad han kalder en »pakke af drone- og missilangreb«, og at de derefter vil angribe det syriske og irakiske luftforsvar og forsøge et halshugningsangreb mod Irans militære og civile ledelse. Så ville Iran svare igen med alt, hvad de har, og så ville Israel svare igen med et atomart angreb på Irans atomanlæg. Det er, hvad Scott Ritter mener; jeg rapporterer det bare her.

Men jeg tror, at vi befinder os i en ekstremt anspændt situation, og desværre ser situationen omkring Ukraine og hele scenariet i Europa ikke meget bedre ud. Det er stadig sådan, at USA og kansler Scholz nægter at give ukrainerne tilladelse til at bruge de langdistancemissiler, de har modtaget fra Vesten, til dybe angreb på Rusland. Det holder stadig, men på alle andre fronter ser man en trinvis optrapning. Det seneste er, at der nu er flere hovedkvarterer i Tyskland, som er forberedelser til en kommende krig mellem NATO og Rusland. Et af dem er naturligvis luftbasen Ramstein, som er forsyningspunkt for alle former for militært udstyr, herunder

krydsermissiler. Dernæst har man hovedkvarteret i Wiesbaden-Erbenheim for hele NATO's Ukraine-kommando. Og så er der et nyt hovedkvarter i Rostock ved Østersøen, som skal være hovedkvarter for operationer i Østersøen.

Det er lidt af en skandale, fordi det tyske forsvarsministerium meddelte, at det ville være helt under tysk kommando; under Bundeswehrs kommando. Men desværre udsendte NATO-hovedkvarteret i Bruxelles samtidig, og tydeligvis ukoordineret, en pressemeddelelse, hvori de sagde, at den tyske kommando kun er midlertidig, og at den vil blive erstattet af andre nationaliteter – svenskere, andre lande – og derfor naturligvis afslørede hovedkvarterets NATO-karakter. Det er en overtrædelse af 2+4-traktaten, som officielt gav Tyskland suverænitet i 1990 efter den tyske genforening. Men den har en klausul, der siger, at dette sker under bestemmelsen om, at ingen udenlandske tropper må være stationeret på det tidligere DDR's territorium. Dette er helt klart en overtrædelse af den bestemmelse, og det afslører endnu en gang de løgne, der foregår hele tiden. Det uddyber bare mistilliden til hvert eneste ord, der kommer fra nogen fra den vestlige side. Det medførte naturligvis en ret skarp reaktion fra Rusland, som sagde, at det ville få alvorlige konsekvenser.

Så jeg tror, vi sidder på en komplet krudttønde. På den ene side er der virkelig grund til optimisme; jeg tror, at denne udvikling i Kazan, selv om den naturligvis ikke gik hele vejen, fordi det er meget vanskeligt og kompliceret, så de gik ikke ind for en ny verdensreservevaluta eller endda en BRIKS-relateret reservevaluta; men der blev fremsat mange andre erklæringer. Den nye udviklingsbank skal efter planen give en masse investeringskreditter; de vil skabe en ny BRIKS-investeringsplatform, som skal investere massivt i infrastruktur- og udviklingsprojekter. Kornplatformen vil blive oprettet; så der er sket mange meget vigtige ting. Og der er stadig en meget lang liste af lande, der har udtrykt

deres hensigt og håber at blive budt velkommen i BRIKS meget snart. Så det er en meget positiv udvikling. Hvis Vesten ikke tog så meget fejl, ville vi være glade. USA er en smeltedigel – eller det er, hvad folk altid har kaldt det. Der er mennesker fra hele verden, som er immigreret til USA for at få et bedre liv. Hvis USA nu ville sige, at vi vil hjælpe disse lande, hvor vi har mange amerikanere med forskellige oprindelsesbetegnelser. Der er amerikansk-libanesere, amerikansk-palæstinensere, amerikansk-nigerianere, amerikansk-afghanere og så videre og så videre. Hvis USA ville sige, at vi vil hjælpe sammen med BRIKS, vi samarbejder med BRIKS, og vi hjælper disse lande med at industrialisere, så migranterne bliver hjemme og hjælper med at opbygge deres egne økonomier; det ville være den eneste menneskelige måde at løse flygtningekrisen på. Det ville løse alle disse konflikter; det ville gøre enhver konflikt umiddelbart håndterbar. Vi ville virkelig gå ind i en fredsæra.

Så jeg synes, at Den Internationale Fredskoalition skal gøre alt, hvad den kan, for at den mulighed kommer på bordet, og at alle ved, at det virkelig er vejen ud af denne krigsfare.

Jeg vil stoppe her og give ordet tilbage til dig, Anastasia.

Bemærkninger før diskussionsperioden:

Jeg vil også gerne takke ambassadøren [den palæstinensiske ambassadør i Nigeria] for det, han har sagt. Jeg mener, at vi virkelig er nødt til at sætte dette spørgsmål i centrum, for hvis vi ikke løser det, er risikoen for, at verden går under på grund af denne krise, meget tydelig. Men jeg vil gerne gentage, at efter min mening – og hvis du er uenig, så fortæl mig det – er den eneste måde, det giver mening på, at vi skal have alt på én gang. Vi skal have en undersøgelseskommission, vi skal lægge spørgsmålet om krigsforbrydelser på bordet internationalt. Men det skal efter min mening absolut kombineres med en vision om, hvordan vi kommer ud af det. For selvom det er rigtigt, at krigsforbrydelserne skal stoppes og undersøges og så videre, så vil det fortsætte for evigt, hvis

vi ikke bryder voldsspiralen og øje-for-øje-princippet – ja, ikke for evigt, for der vil komme atomkrig i mellemtiden. Derfor mener jeg, at vi har brug for hele pakken. Vi har brug for øjeblikkelig våbenhvile, en tostatsløsning, oase-planen, en regional fredskonference for hele Sydvestasien og en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor spørgsmålet om Palæstina og tostatsløsningen er en del af det. Jeg tror, at hvis vi får samlet alle kræfterne i Den Internationale Fredskoalition og andre fredsgrupper, for der er mange andre fredsgrupper rundt om i verden, som også kæmper. Men vi er nødt til at få dem alle til at sætte denne store pakke på dagsordenen, for at det kan fungere; det er min opfattelse.

Så fortæl mig, om du er enig eller uenig, men jeg tror, at medmindre man bruger det momentum, der nu er med BRIKS-landene, som nu er blevet til 22 lande, så er det flertallet af verden. Momentummet er der. Kineserne er vigtige i forhold til genopbygningen af Gaza; det har Dr. Baskin nævnt før. Jeg tror virkelig, at det eneste håb er, at vi virkelig skubber på og afholder en konference, måske i Sydvestasien. Der er mange lande, der kunne være vært for en sådan konference. Vi kan gøre det med IPC, men jeg tror, vi er nødt til at få nogle af landene i Golfstaterne eller Jordan eller et hvilket som helst andet land, som ikke er helt involveret i konflikten, men som har en interesse i at hjælpe med at finde en løsning.

Så jeg synes, vi skal sigte mod en egentlig fysisk konference i Sydvestasien på kort sigt.

Svar på spørgsmål fra Bernie Holland om, hvorvidt et udvidet BRIKS kan erstatte FN.

Jeg tror, at der lige nu er en enorm diskussion i gang på alle mulige områder om behovet for at reformere FN. Den store blokering er naturligvis, at Sikkerhedsrådet vil blokere for diskussionen om en sådan reform. Men jeg udelukker ikke muligheden for, at det, du siger, bliver til virkelighed, men jeg tror, at det vigtigste spørgsmål lige nu er, om vi i den næste periode kan få USA og de europæiske nationer, herunder

Storbritannien, som jeg tror, bliver den sværeste. Nej, måske næst efter Tyskland, som lige nu er en koloni under briterne og USA; og kolonier har nogle gange en tendens til at være værre end deres koloniherrer. Men kan vi få dem til ikke at gå imod dette nye fremvoksende system, som allerede er kommet ret langt; det er nu 22 lande, og du nævnte nogle af dem. Der er mange flere, der har ansøgt. Jeg tror, at vi nu er i den kritiske fase, for hvis USA, Storbritannien, Tyskland, Frankrig, disse lande nu bevæger sig imod denne nye formation; og jeg er glad for at høre, at Ray er optimistisk, og jeg er glad for at høre, at fader Bury også er optimistisk. Jeg lytter til disse kommentarer. Men jeg tror, at den nød, der skal knækkes, er mere grundlæggende. Hvis vi ikke får en venlig idé til europæerne og USA om at slutte sig til BRIKS, tror jeg ikke, at problemet vil forsvinde. Og jeg tror, der var flere mennesker, som den tidligere vicechef for Den Nye Udviklingsbank, Paulo Nogueira Batista, der sagde, at IMF ikke kan reformeres. Jeg tror, det peger på sagens egentlige kerne.

Hvorfor er det ikke så let for det nordatlantiske IMF-dominerede system at gå sammen med BRIKS? De ville være nødt til at opgive derivatboblen; de ville være nødt til at opgive spekulationsdelen af det finansielle system. Det ville kræve noget i retning af en Glass-Steagall-reform. Man ville være nødt til at afskrive en stor del af gælden; systemet er fuldstændig forgældet. Hvis de ville gøre det – husk, at det var Xi Jinping, der tilbød daværende præsident Obama, at USA skulle gå med i BRIKS. Han lavede endda en særlig model for et memorandum for særlige stormagtsrelationer om, hvordan de kunne arbejde sammen uden at krænke hinandens suverænitet og så videre. Dette blev fuldstændig ignoreret af Obama.

Så jeg tror, at sagens kerne er, om vi kan få en diskussion i Europa og i USA om, hvordan vi kan tilslutte os – ikke formelt, man behøver ikke at blive medlem – men hvordan vi kan bevæge os fra konfrontation til samarbejde. Efter min mening er det det, der vil afgøre, om det her kan løses eller ej. Så er spørgsmålet om, hvorvidt BRIKS skal være medlem af FN,

eller om FN skal reformeres, i virkeligheden et sekundært spørgsmål.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg ønsker ikke at dæmpe håbet, men mit håb ligger i noget andet. Det er, at jeg tror, at universet er skabt på en sådan måde, at det åbner op for nye frihedsgrader, hver gang der opstår noget forfærdeligt, fordi det er universets tendens at overgå det onde med et større gode. Om det kommer til at gælde for den næste periode, må vi se. Men jeg vil bare sige, at vi ikke er ude af kriseområdet. Jeg har lige haft en masse diskussioner med folk i Tyskland, og der er en erkendelse af, at vi allerede har mistet ikke bare vores suverænitet, men også frihed, demokrati og menneskerettigheder. Vi marcherer virkelig meget hurtigt mod – eller er allerede i – et diktatur. Denne dom kom fra så mange forskellige sider; fra industrien, til fredsbevægelsen, til forskellige mennesker. Jeg kan kun sige, at det er godt at have håb, men jeg tror kun på de mirakler, som vi selv gør. Jeg vil virkelig opfordre alle i Den Internationale Fredskoalition. Vi skal virkelig bruge dette øjeblik. Jeg synes, det er en gylden mulighed, fordi den Globale Majoritet organiserer sig, og det betyder et alternativ.

Men jeg kan kun gentage mig selv: Det er min dybeste overbevisning, at det afgørende øjeblik ikke kun er det amerikanske valg; det afhænger naturligvis af, hvem der bliver præsident, og det vil gøre et betydeligt udslag. Men jeg tror, at det er endnu vigtigere, om vi kan få USA og Europa til at indtage en positiv holdning til den Globale Majoritet af menneskeheden. Hvis det lykkes, tror jeg, at alle andre problemer er til at håndtere. Jeg tror, vi kan løse Ukraine-krisen og krisen i Mellemøsten og Sudan og mange andre kriser i verden. Men hvis vi ikke får ændret tankegangen hos en stor del af befolkningen i USA og Europa – for også Lillias, dit eksempel med London, og at jøder og muslimer arbejder fint sammen i London, er ikke et holdbart argument, for det er

aldrig menneskene, der er problemet. Du kan sætte et hvilket som helst segment af to mennesker sammen, og de vil normalt absolut have et venskabeligt forhold. Det er, hvad pave Johannes Paul II engang kaldte »syndens strukturer«. Der er disse strukturer, som er – som Ray altid siger – MICIMATT-strukturerne – City of London, kombinationen af det militærindustrielle kompleks, som er den store pengemaskine, der tjener penge på krig, og de finansielle interesser. Hvis der ikke er en vilje til at gå tilbage til et system, som det var tilfældet med FDR og John F. Kennedy; perioder i amerikansk historie, hvor Wall Streets magt var begrænset, relativt set. Jeg tror, det er problemet.

Jeg kan kun sige, at du skal sætte dig ind i, hvad disse ledere fra BRIKS-landene siger, og ikke tro på, hvad medierne siger. De fremstiller dem som dæmoner og diktatorer og alt muligt andet. Bare læs Lulas, Ramaphosas, Xi Jinpings og Putins taler, og sammenlign dem med de taler, du ser fra Vestens ledere. Lav din egen vurdering. Jeg tror, det er det vigtigste. Du er nødt til at nære din egen tænkning og din egen analytiske evne, for det er en vanskelig periode, og du er nødt til at navigere gennem en masse misinformation. Så jeg er fortrøstningsfuld, men kun hvis vi gør vores arbejde.

**POLITISK ORIENTERING med
formand Tom Gillesberg den
25. oktober 2024:**

BRIKS udvides med 1 milliard mennesker på topmødet i Kazan på vej mod en ny økonomisk verdensorden

Den Globale Majoritet taler: En milliard flere mennesker har lige sluttet sig til BRIKS!

Dennis Small

Den 24. oktober 2024 EIRNS

Det 16. BRIKS-topmøde sluttede i dag i Kazan, Rusland, med meddelelsen om, at de ni nuværende BRIKS-medlemmer var blevet enige om at invitere 13 lande til at deltage som nye »partnerstater« – der repræsenterer næsten 1 milliard mennesker! BRIKS-grupperingen repræsenterer nu over 4,6 milliarder mennesker – 57 % af verdens befolkning: Den Globale Majoritet, så sandelig.

Vigtigere end tallene som sådan er den politik og de principper, som de har forpligtet sig til.

Kinas præsident Xi Jinping opfordrede i sin tale til topmødets åbningssession den 23. oktober BRIKS til at hjælpe med at lede verden i retning af »den overordnede tendens til fred og

udvikling«. Xi spurgte sine lederkolleger: »Skal vi lade verden synke ned i uordenens og kaossets afgrund, eller skal vi bestræbe os på at styre den tilbage på fredens og udviklingens vej?« Han svarede, at BRIKS delte en »urokkelig beslutsomhed« og »viljestyrke« til at opbygge »en fælles fremtid for menneskeheden«.

Lige før præsident Xi havde den russiske præsident Vladimir Putin udtalt: »Vi har påtaget os ansvaret for verdens fremtid, ikke kun i ord, men også i handling.« Putin sagde senere til BRIKS Plus/Outreach-sessionen: »Alle vores lande deler de samme forhåbninger, værdier og en vision om en ny demokratisk verdensorden, som afspejler den kulturelle og civilisatoriske mangfoldighed. Vi er overbeviste om, at et sådant system bør styres af de universelle principper om respekt for nationernes legitime interesser og suveræne valg, respekt for international lov og en ånd af gensidigt fordelagtigt, ærligt samarbejde.«

Putins talsmand Dmitry Peskov uddybede BRIKS' formål og principper for at forklare, hvorfor BRIKS ikke er lukket for nogen nation, ikke engang medlemmer af NATO eller EU (optagelsen af NATO-medlemmet Tyrkiet som en ny BRIKS-»partnerstat« tjente til at bevise hans pointe): »Der er en politisk vilje, som forener lande, der deler den samme vision om udviklingsmuligheder. Det være sig politisk udvikling, økonomisk udvikling, kulturel udvikling og så videre. Det er en atmosfære, hvor der tages hensyn til hinandens interesser. Det er en atmosfære, hvor der ikke er nogen stræben efter at opnå herredømme.»

Da BRIKS-topmødet nærmede sig sin afslutning, hang det påtrængende strategiske spørgsmål i luften: Vil Vesten nu lytte til BRIKS, samarbejde med den Globale Majoritet og stoppe driften mod atomkrig?

EIR's korrespondenter i Kazan stillede netop dette spørgsmål på en pressekonference afholdt af den russiske præsidents

rådgiver Anton Kobayakov. »Selv om BRIKS ikke er anti-Vesten, er Vesten i øjeblikket anti-BRKS,« begyndte *EIR's* Sébastien Périmony. »Hvis det ikke ændrer sig, risikerer vi atomkrig i forbindelse med konflikterne i Ukraine og Mellemøsten og en fortsættelse af sanktionerne. Tror du, at BRIKS-processen vil ændre de angloamerikanske eliteres syn på tingene, så de deltager positivt i udviklingen af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet har opfordret til?«

Kobayakovs svar var kontant: »Vi håber, at de angloamerikanske eliter vil reagere positivt. Men vi har en doktrin om atomar afskrækkelse. Når *Pax Americana* slutter, håber vi, at hele verden ikke går under sammen med den.« Han tilføjede med henvisning til både Israel og USA: »Måske vil de komme til fornuft efter at have hørt talerne under BRIKS-møderne. Det håber vi.«

BRIKS-topmødet har nu givet os den mulighed. Vores aktiviteter i USA og Europa i løbet af de næste dage og uger vil tale sit tydelige sprog om dette afgørende, åbne spørgsmål.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping, i midten til venstre, Ruslands præsident Vladimir Putin, og Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa, i midten til højre, poserer for et fælles foto af BRIKS-lederne under det 16. BRIKS-topmøde i Kazan. Kredit: Forfatter: Sergey Bobylev. Kilde: Photohost agency brics-russia2024.ru

Verdensdialog er nu mulig

Møde i Den Internationale Fredskoalition 25. oktober 2024, kl. 17.00 (på Zoom)

Verdensdialog er nu mulig

Møde i Den Internationale Fredskoalition
25. oktober 2024, kl. 17.00

På Zoom

**Registrer dig nedenfor for at få adgang til Zoom-
linket**

Rammen for denne uges #73 i Den Internationale Fredskoalition er de betydningsfulde begivenheder, der finder sted i Rusland. Ikke krigen med NATO, men konferencen for BRIKS-nationerne med 24 statsoverhoveder og omkring 36 nationer, som London Telegraph og andre britiske publikationer har karakteriseret som »et diplomatisk kup for Vladimir Putin«. Putin sagde for sin del om konferencen: »Vi har påtaget os ansvaret for verdens fremtid, ikke kun i ord, men faktisk ... BRIKS-staterne besidder virkelig et enormt potentiale med hensyn til politisk magt, økonomi, videnskab, teknologi samt menneskelig udvikling. Desuden er vi forenet af fælles værdier og et fælles verdensbillede.«

En verdensdialog af højere orden er nu mulig med hensyn til at afslutte faren for atomkrig. Vil den finde sted? Lige så farlige som krigen i Sydvestasien og Ukraine er, lige så klar er Den Internationale Fredskoalition nu til at sætte diskussionen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i

centrum i vores respektive nationer. Denne uges IPC-møde vil indeholde en rapport fra Kazan-mødet og en diskussion af, hvad det betyder for IPC's fortsatte indsats.

Vær med fredag kl. 11.00 ET med Glenn Diesen, Steve Starr, Jason Ross og andre.

HVORNÅR

25. oktober 2024, kl. 17.00

HVOR

Zoom-webinar

Venskabelige relationer mellem de to største nationer på jorden er godt for verden, siger Modi og Xi

Foto fra et tidligere møde i 2017.

af Gretchen Small (EIRNS) – 23. oktober 2024

Lederne af Indien og Kina, premierminister Narendra Modi og præsident Xi Jinping, ledsaget af deres teams, holdt deres første, strukturerede møde i fem år på sidelinjen af BRIKS-topmødet i Kazan i dag. Begge gjorde det klart, at de er forpligtet til at genoprette normale, fulde relationer mellem deres lande til gavn for dem begge, for BRIKS-processen og for verden.

The *Indian Express* rapporterede, at premierminister Modi ved

mødets begyndelse bekræftede sin tillid til, »at vi vil føre samtaler med et åbent hjerte, og at vores diskussioner vil være konstruktive.« Modi opsummerede efterfølgende mødet kortfattet i et indlæg på sin X-konto: »Mødte præsident Xi Jinping på sidelinjen af BRIKS-topmødet i Kazan. Forholdet mellem Indien og Kina er vigtigt for befolkningerne i vores lande og for regional og global fred og stabilitet. Gensidig tillid, gensidig respekt og gensidig lydhørhed vil styre de bilaterale relationer.»

The *Indian Express* citerede også præsident Xi for at udtrykke sin »store glæde« over at mødes med Modi i Kazan i sine indledende bemærkninger. "Både befolkningerne i vores to lande og det internationale samfund er meget opmærksomme på vores møde. Kina og Indien er begge gamle civilisationer, store udviklingslande og vigtige medlemmer af det Globale Syd. Vi befinder os begge i en afgørende fase i vores egne moderniseringsbestræbelser. Det tjener bedst vores to landes grundlæggende interesser...«

Xi sagde videre, at »det er også vigtigt for begge sider at påtage sig vores internationale ansvar, statuere et eksempel for at øge udviklingslandenes styrke og enhed og bidrage til at fremme multipolarisering og demokrati i de internationale relationer.«

Ifølge Xinhuas [referat af deres møde] sagde Xi, at udvikling nu er det største fælles mål for Kina og Indien, og han bemærkede, at Kina og Indien er hinandens udviklingsmuligheder i stedet for at udgøre en trussel, og en samarbejdspartner i stedet for at være konkurrenter. Xi opfordrede de to lande til at opretholde en sund strategisk opfattelse af hinanden og arbejde sammen om at finde den rigtige og lyse vej for store nabolande til at leve i harmoni og udvikle sig side om side.

Xinhua rapporterede, at Modi havde sagt, at »i et komplekst internationalt landskab kan samarbejde mellem Indien og Kina, to gamle civilisationer og motorer for økonomisk vækst, være

med til at drive den økonomiske genopretning og fremme multipolaritet i verden.«

Indiens udenrigsministerium havde en lignende rapport om, at »de to ledere bekræftede, at stabile, forudsigelige og venskabelige bilaterale relationer mellem Indien og Kina, som to naboer og de to største nationer på jorden, vil have en positiv indvirkning på regional og global fred og velstand. Det vil også bidrage til et multipolært Asien og en multipolær verden. Lederne understregede behovet for at udvikle de bilaterale relationer ud fra et strategisk og langsigtet perspektiv, forbedre den strategiske kommunikation og udforske samarbejdet om at tackle udviklingsmæssige udfordringer,« ifølge Indian Express.

Det var i denne sammenhæng, at Modi hilste den »nylige aftale om fuldstændig tilbagetrækning og løsning af de problemer, der opstod i 2020 i grænseområderne mellem Indien og Kina,« velkommen, og talte om »vigtigheden af at håndtere forskelle og stridigheder korrekt og ikke lade dem forstyrre freden og roen.«

Foto: Kremlin.ru, CC BY 3.0, via Wikimedia Commons

BRIKS 'har påtaget sig ansvaret for verdens fremtid'

Marcia Baker

Den 23 oktober 2024 EIRNS

I dag var den anden af tre dage af BRIKS-topmødet den 22.-24. oktober i Kazan, Rusland. På dagsordenen var stats- og

regeringscheferne fra de ni medlemslande, som først mødtes privat med begrænset adgang og derefter i udvidet format. Topmødet udgav en erklæring, »Strengthening Multilateralism for Just Global Development and Security«, og på sidelinjen finder dusinvis af møder sted, herunder blandt de 15 andre stats- og regeringschefer, der deltager, såvel som blandt de 36 udenlandske delegationer, der er til stede i denne uge.

Denne dag og dette topmøde markerer et historisk øjeblik. Apropos BRIKS: »Vi har påtaget os ansvaret for verdens fremtid, ikke kun i ord, men i handling. Sådan udtrykte den russiske præsident Vladimir Putin det i sin åbningstale, som han holdt som statsoverhoved, bortset fra sin rolle som ordstyrer for rundbordssamtalen, hvor lederne talte fra de andre otte BRIKS-medlemmer (Kina, Indien, Sydafrika, Brasilien, Iran, U.A.E., Egypten og Etiopien). Putin sagde: »BRIKS-staterne besidder virkelig et enormt potentiale med hensyn til politisk magt, økonomi, videnskab, teknologi samt menneskelig udvikling. Desuden er vi forenet af fælles værdier samt en fælles verdensanskuelse.»

Sandheden i denne erklæring kommer til udtryk i indholdet, engagementet og dynamikken i BRIKS' »proces«, som ses på topmødet og i drøftelserne mellem topmøderne. En fremragende afspejling af BRIKS' dynamik i dag var mødet mellem Indiens premierminister Narendra Modi og Kinas præsident Xi Jinping, deres første direkte møde i fem år. Billedet af deres håndtryk er blevet et vartegn for topmødet.

De nuværende BRIKS-medlemmer – uden at tælle de mange, der venter i køen – står for næsten halvdelen af verdens befolkning og en tredjedel af den globale økonomiske aktivitet, selv hvis man bruger den uhensigtsmæssige BNP-målestok.

Men det, der forklarer BRIKS-autoriteten, er ikke engang den store »repræsentation« som sådan, men BRIKS-medlemmernes fælles respekt for princippet om at gøre godt for

menneskeheden. I praksis betyder det, at man skal gøre en ende på det kolonialistiske, vestlige finansielle/økonomiske system og opbygge en ny ramme for indenlandske og internationale relationer i alle henseender – økonomisk, socialt, kulturelt og civilisatorisk.

Den kinesiske præsident Xi Jinping, som talte på et af møderne i Kazan den 22. oktober, omtalte BRIKS' rolle i denne proces som en »systemforstærkende proces« for en ny økonomisk, social og sikkerhedsmæssig arkitektur for verden, som tjener nationerne.

Ledere af andre nationer ved dagens rundbordsmøde og andre møder har fremsat meget stærke udtalelser om alle aspekter af BRIKS-processen, som ofte betegnes som »transformativ«. Den brasilianske præsident Lula da Silva sagde for eksempel: »Nu er det tid til at komme videre med at skabe alternative betalingsmidler til transaktioner mellem vores lande. Det er ikke et spørgsmål om at erstatte vores valutaer. Men vi må arbejde for at sikre, at den multipolære orden, vi sigter efter, afspejles i det internationale finansielle system. Denne diskussion er nødt til at blive tacklet med alvor, forsigtighed og teknologisk forsvarlighed, men den kan ikke længere udskydes.« (Han talte via video fra Brasilien, da han var ved at komme sig efter et fald og ikke var i stand til at rejse).

Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa sagde, at vi arbejder »hen imod en gensidig, fælles og rimelig velstand for alle«, og han så frem til rapporten til BRIKS om foranstaltninger vedrørende anvendelsen af lokale valutaer. Desuden sagde han især, at »klimahensyn ikke vil kvæle det Globale Syds udviklingsbestræbelser.«

Rapporten til topmødet om aktiviteterne i Den Nye Udviklingsbank, BRIKS-banken, der blev oprettet i 2015, givet af bankens præsident Dilma Rousseff, blev mødt med omfattende diskussion og interesse. Det var en af fire særlige rapporter

til topmødet. Rouseff sagde: »Der er enorme uopfyldte behov inden for udviklingsfinansiering. En udvidelse af Den Nye Udviklingsbanks rolle er en afgørende betingelse for at imødekomme dette behov.»

Det er bemærkelsesværdigt, at der under hele diskussionen om, hvordan man finansierer handel, produktive investeringer og valutaveksling, var rapporter om konkrete udviklingsprojekter. Tre eksempler ud af mange:

– Den internationale nord-syd-transportkorridor – der går fra Rusland gennem Det Kaspiske Hav og tværs over Iran til havnen i Chabahar ved Det Arabiske Hav – blev drøftet af Irans præsident Masoud Pezeshkian og Indiens premierminister Narendra Modi. De understregede begge korridorens fordele for især Afghanistan og hele Centralasien.

– En ny BRIKS verdensomspændende kornbørs er foreslået af præsident Putin. Han beskrev den i dag. I BRIKS-topmødeerklæringen står der (punkt 73), at konceptet er »at etablere en handelsplatform for korn (råvarer) inden for BRIKS (BRIKS-kornbørsen) og efterfølgende udvikle den, herunder udvide den til andre landbrugssektorer.«

– Projektet med atomkraftværket El-Dabaa blev taget op af den egyptiske præsident Abdel Fattah El-Sisi på topmødet. Det er nu under opførelse ved Middelhavskysten.

Den slags udviklingsprojekter, der tjener nationer, og de positive multinationale relationer, der er involveret, er præcis, hvad det kollektive Vesten har som mål for at forhindre og ødelægge. Det globale NATO, med USA og Storbritannien i spidsen, har bogstaveligt talt BRIKS-nationerne som mål, hvilket ses i deres støttekrigsførelse mod Rusland og Iran, krigsførelse mod Kina og andre samt undergravende adfærd i det hele taget.

Blandt de seneste opdateringer på de to fronter med ekstrem fare for optrapning til atomkrig er, at Tyskland og

Storbritannien i dag underskrev en ny militæraftale for at øge den gensidige anvendelse af deres militære styrker. Dette følger efter den ceremonielle åbning den 21. oktober af den nye NATO-kommandostyrke Task Force Baltic i havnen i Rostock i det tidligere Østtyskland. I dag var den russiske forsvarsminister Andrej Belousov i Minsk, Hviderusland, hvor han mødtes med forsvarsmyndighederne for at bekræfte øgede gensidige russisk-hviderussiske forsvarsforpligtelser i lyset af det stigende NATO-pres.

I Sydvestasien er den amerikanske udenrigsminister Antony Blinken personligt til stede i regionen på sit 11. besøg siden den 7. oktober 2023, hvilket er udtryk for USA's »licens til at dræbe« og godkendelse af Israels folkemord på palæstinensere og andre. Israel har i de sidste 48 timer ramt det sydlige Libanon hårdt, herunder den historiske by Tyrus, og fortsætter også med at bombardere Gaza. Det forlyder, at Blinken i Riyadh i dag forsøgte at presse Saudi-Arabien til at »normalisere« forholdet til Israel!

I Kazan mødtes BRICS-lederne og talte om behovet for at stoppe denne aggression, død og tiltagende krigsførelse. Mange ledere peger på fredsforslaget om forhandlinger om Ukraine, som Kina og Brasilien foreslog i maj. På samme måde opfordrede lederne til at stoppe den israelske krigsførelse i Sydvestasien.

Tiden er nu inde til, at borgere overalt – især i USA, hvor det at stoppe krigsgalskaben er det vigtigste »valgspørgsmål« – tager det fulde ansvar for verdens fremtid og går i spidsen for BRICS. Den umiddelbare mulighed er at deltage i den internationale begivenhed den 26. oktober med udgangspunkt i New York City, »Build a Peace Chorus Against the Ghouls of War«.

Foto: BRICS Summit in Kazan, Russia. Stanislav Krasilnikov, brics-russia2024.ru Host Photo Agency

Zepp-LaRouche i Berlin advarer om fare for atomkrig; BRICS-topmøde i Kazan tilbyder smukt alternativ

Marcia Baker

Den 22. oktober 2024 EIRNS

I dag, på en kinesisk-tysk menneskerettighedskonference i Berlin, advarede Helga Zepp-LaRouche om den umiddelbare fare for atomkrig. Her til aften gengav det kinesiske dagblad *Global Times* fru Zepp-LaRouches udtalelse: »Det er sandsynligvis umuligt at tale om menneskerettigheder uden at forholde sig til den umiddelbare fare for hele menneskehedens eksistens – krigen i Ukraine og krigen i Mellemøsten, som risikerer at blive optrappet til en global atomkrig. Den højeste prioritet for alle mennesker må være at hæve sig over geopolitik, og forestillingen om at nationer eller grupperinger kan påtvinge andre deres interesser uanset midler, er grundlæggende forkert.»

De aktuelle begivenheder i Ukraine og Mellemøsten understreger hendes advarsel. På et møde om Ukraine i går i FN's Sikkerhedsråd gentog den russiske FN-ambassadør, Vassily Nebenzia, endnu en gang, at det er uacceptabelt, at Vesten giver Ukraine forhåbninger om at tilslutte sig NATO og opstille langtrækkende missiler der, en mulighed Ukraines fungerende præsident Zelenskyj stadig presser på for, og NATO nægter at tage tilbage. »For at ingen skal have nogen illusioner, vil jeg gerne straks bekræfte, at Ukraines medlemskab af Den Nordatlantiske Alliance i enhver territorial

form er absolut uacceptabelt for Rusland og ikke kan være en del af nogen fredsplaner eller mæglingsinitiativer,« hævdede ambassadør Nebenzia.

NATO, den anglo-amerikanske blok, udvider i Europa med Rusland som mål. I går var der en ceremoni i Rostock i Tyskland, hvor man foretog etableringen af NATO's nye flådekommandocenter for Østersøen. Operationen kaldes »Commander Task Force Baltic«, og det er bemærkelsesværdigt, at den er placeret i en tidligere østtysk havn. Det russiske ministerium protesterede kraftigt i dag og indkaldte den tyske ambassadør til Moskva og påpegede NATO's klare overtrædelse af tidligere aftaler mod endnu en bevægelse mod øst.

I Sydvestasien er rædslerne fra Israels handlinger i Gaza og Libanon ikke til at beskrive med ord. Israels bombardementer i og omkring Beirut i løbet af de sidste 36 timer var rettet mod det største hospital i Libanon, Rafik Hariri University Hospital i Beirut, med mange døde og sårede til følge. Der er massakrer i det nordlige Gaza med lig i gaderne, mens titusinder lider en langsom død af påtvunget sult og tørst.

På et makabert møde i Israel i går blev det diskuteret, hvordan man kan udnytte hele Gazastriben ved Middelhavet, når alle palæstinensere er blevet udryddet. En leder af en bosætterbevægelse, Daniella Weiss, leder af Nachala Movement Israel, som organiserede konferencen, svælgede: »Vi kom her med et klart formål: Formålet er at bosætte hele Gazastriben, ikke bare en del af den, ikke blot nogle få bosættelser, men hele Gazastriben fra nord til syd.« Begivenheden tiltrak angiveligt tusind deltagere, blandt dem den nationale sikkerhedsminister, Itamar Ben-Gvir, og Knesset-medlemmer fra Netanyahu's Likud-parti.

Alt imens hænger spørgsmålet i luften om, hvornår og hvordan Israel vil angribe Iran, hvilket er en potentiel udløser for USA's direkte engagement og et kort skridt på vejen til et atomart holocaust.

USA's udenrigsminister Antony Blinken var i dag i Israel for 11. gang siden 7. oktober 2023 til et to timer langt møde med Israels premierminister Netanyahu, hvor resultatet ikke forventes at være anderledes end ved alle de øvrige 10 amerikanske diplomatiske besøg. Bortset fra vedvarende støtte til døden har Blinken intet at tilbyde.

Tilbuddet om udsigten til at værne om og gavne hele menneskeheden er synligt i dag i Kazan, Rusland, ved åbningen af BRIKS-topmødet. Det er det største møde nogensinde i Rusland med 12.000 deltagere. Der er udenlandske delegationer fra omkring 36 nationer, og af dem er 24 ledet af stats- eller regeringschefer. Konferencen, der har titlen: »Styrkelse af multilateralisme for retfærdig global udvikling og sikkerhed«, finder sted den 22.-24. oktober. Snesevis af bilaterale møder er i gang. I dag mødtes værten, præsident Vladimir Putin, med lederne af Kina, Indien, Egypten og andre nationer.

Af stor betydning blev det i dag bekræftet, at Kinas præsident Xi Jinping vil mødes i Kazan med Indiens premierminister Narendra Modi, det første møde af denne art i fem år.

Allerede før dagens topmøde begyndte, fandt der et tidligt møde sted mellem præsident Vladimir Putin og Dilma Rousseff, præsident for BRIKS' nye udviklingsbank, hvor man bekræftede prioriteterne for finansiering af udvikling.

Viden om disse begivenheder og muligheder er de »emner«, der er hårdt brug for i det amerikanske valg – ikke de beskidte udvekslinger mellem kandidaterne, der forværres af medierne.

EIR har et særligt team på stedet i Kazan, som sender rapporter og interviews flere gange om dagen. Medredaktør på *EIR.news* Jason Ross sagde i sin aftenvideo i dag:

»I morgen bliver virkelig den store dag... Hvad vi først og fremmest hørte fra de fremtrædende personer, blev virkelig eksemplificeret af det Dilma Rousseff havde at sige om behovet for en ny finansiel arkitektur, og også det, der blev sagt af

[premierminister] Modi, om behovet for en fredelig løsning på krisen i Ukraine. Han tilbød Indiens hjælp til at forhandle en sådan løsning på plads.

»Det vi har lært af andre nationer er, at BRIKS ikke ses som NATO, ikke som en militær alliance, men virkelig som en økonomisk gruppering, der minder mere om G7.

»Så der er mange muligheder for, at lande, især i Afrika, som vi talte med, kunne fortælle om, hvordan en afslutning på kolonialismen og en ny æra med udvikling virkelig kan blive mulig, hvis de angloamerikanske finansmagters insisteren på at hævde deres dominans bliver brudt. Og det var i virkeligheden det håbefulde budskab, der kom fra mange af de mennesker, jeg talte med i dag...»

En historisk uge indbyder til den bedre engel i vores natur

David Shavin

Den 21. oktober 2024 (EIRNS)

Tirsdag den 22. oktober mødes de ni nationer i BRIKS sammen med de fleste af de 30 nationer, der har ansøgt om at blive medlem af BRIKS, i Kazan i Rusland. På den første dag vil præsident Vladimir Putin mødes med Kinas præsident Xi Jinping og Indiens premierminister Narendra Modi. Som noget særligt blev Kina og Indien i dag enige om at gøre op med grænsevolden tilbage fra 2020, som har forhindret dem i at samarbejde så meget som muligt om langt større spørgsmål, såsom et nyt finansielt system, der modvirker spekulative aktiviteter og

fremmer handel og udvikling. I løbet af de tre dage, BRIKS-topmødet varer, planlægger værten Vladimir Putin at mødes personligt med hver af de andre 19 stats- og regeringschefer, der er til stede.

En person, der deltager i begivenhederne i Kazan, forklarede i dag, at han forventer en strøm af nationer, der grupperer sig omkring BRIKS, da de søger et mere inkluderende økonomisk system for at »komme ud af Vestens modbydelige sanktioner og det finansielle system, der virkelig har belastet dem... USA har ansvaret for den »regelbaserede orden«, hvilket betyder, at de ikke kun kan lave reglerne, men også bryde dem efter forgodtbefindende, og det har vi konstant set i deres egen beslutningstagning. Og verden siger: »Vi har set nok af det her møg. Vi kommer til at se udfordringer for dollarens overherredømme, for dollarens og det vestlige systems anvendelse som våben, og vi ser allerede mekanismer, som vil blive tilbudt på topmødet i denne uge.»

Men tænk på, at dette blev sagt af Michael Maloof, en tidligere Pentagon-analytiker, som blev rekrutteret af de neokonservative Paul Wolfowitz og Doug Feith til at føre en krig, angiveligt mod »terrorisme«, men i virkeligheden for at holde en evig »Civilisationernes sammenstød«-krig i gang for at styre den »regelbaserede orden«. Hvis det er overraskende, er det måske på tide at lægge de kedelige fortællinger til side, smide skyklapperne og overveje, hvor man står.

Verden har i de sidste 79 år været en atomar verden på godt og ondt. Standarden for overlevelse, og dermed også for politisk lederskab, tillader ikke økonomier baseret på plyndring, at stjæle fra Peter for at betale Paul, nulsumsspil, kløgtig risikoafdækning osv. De er alle baseret på et syn på mennesket som grådigt og manipulerende, et klogt dyr. Og vi har set nok af det skidt.

Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov forklarede tålmodigt i et interview, der blev offentliggjort i dag, at BRIKS i

modsatning til Vesten er »forpligtet til at forbedre nationernes kombinerede potentiale og udtænke samarbejdsstrategier for at udnytte disse potentialer til gensidig fordel.« Virkeligheden i BRIKS er, at det formulerer projekter »baseret på behov i den virkelige verden«. Når den betingede kynisme siger: »Ja, selvfølgelig« eller »Det har jeg prøvet«, så overrask dig selv ved at overveje, om der findes en bedre engel i din natur, som Abraham Lincoln udtrykte det.

I den forbindelse lyder det tiende af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur:

»Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

»En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som involverer langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at forme den næste epoke i den menneskelige arts udvikling til at blive en renæssance for de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!«

For at styrke den vestlige civilisations evne til at klare sig igennem parodien i de næste to uger af USA's såkaldte præsidentvalgkamp, og for at behandle den bedre engel i ens natur på behørig vis, må en bevidst skønhedshandling organiseres, som lever op til standarden for politisk lederskab, nemlig det indendørs fredsmøde og koncerten »Build a Peace Chorus Against the Ghouls of War« den 26. oktober, som præsenteres af to levende eksempler på denne standard, New Yorks kandidat til det amerikanske senat, Diane Sare, og i

Bronx (CD15) kandidaten til det amerikanske Repræsentanternes Hus, Jose Vega.

Det måtte ske, at menneskeracen tog dette næste skridt, et passende skridt for dens artsnatur, ellers...

Foto: BRICS-Russia2024.ru

Stem på BRIKS ved det kommende amerikanske valg

Dennis Small

Den 20 oktober 2024 (EIRNS)

Amerikanerne kan måske ikke lide at høre det, men det er sandt, hvad formanden for Ruslands Føderationsråd, senator Valentina Matviyenko, udtalte: »Det kommende amerikanske præsidentvalg vil ikke være årets vigtigste begivenhed for verdenssamfundet og vil ikke bestemme historiens videre forløb... BRIKS-topmødet vil være den begivenhed... De tre dages BRIKS-topmøde [22.-24. oktober] og forhandlingerne mellem lederne af verdensflertallet i [Kazan, Rusland], hovedstaden i Tatarstan, vil få afgørende indflydelse på vores fremtid,« skrev Matviyenko.

Det er sandt, for de afgørende spørgsmål, som menneskeheden står over for – atomkrig eller fred, økonomisk udvikling eller et katastrofalt sammenbrud i det globale finansielle system – vil blive drøftet på BRIKS-topmødet, og de er ikke engang på radarskærmen i den nuværende amerikanske præsidentvalgkamp. Og amerikanerne har i det store hele ladet denne farce fortsætte til glæde for Wall Street og City of London.

Hvis man er interesseret i virkeligheden og faktisk håber at kunne forme sin og sine børns fremtid, så bør man lytte til – og arbejde for at få valgt – Diane Sare og Jose Vega, LaRouches uafhængige kandidater.

Den russiske præsident Vladimir Putin gav en forsmag på nogle af de store spørgsmål, der vil blive diskuteret på BRIKS-topmødet senere på ugen, i en to timer lang udveksling den 18. oktober med ledere af førende BRIKS-mediebureauer. Putin sagde, at centrum for væksten i verdens fysiske økonomi er flyttet til BRIKS-nationerne, og at dette skift kun vil øges; at BRIKS »ikke er en blokorganisation, den har en universel karakter«; at den er åben for samarbejde med både USA og Europa; og at det kommende BRIKS-topmøde vil »gå gradvist frem, skridt for skridt« med de nødvendige grundlæggende ændringer i den internationale finansielle arkitektur. »Vi vil ikke skynde os«, sagde Putin, «vi vil ikke skynde os, men vi vil bevæge os, bevæge os så hurtigt, som vi kan.»

Helga Zepp-LaRouche italesatte de udfordringer, som BRIKS står over for, og udsigterne til dette topmøde i en kommentar til den Internationale Fredskoalitions ugentlige møde den 18. oktober:

»Der har været en enorm indsats for at destabilisere de forskellige BRIKS-lande på forhånd. I Argentinas tilfælde så vidt, at de ikke engang kom med i BRIKS, som de oprindeligt havde tænkt sig at gøre. I andre tilfælde blev der udført en enorm finansiell krigsførelse.« Zepp-LaRouche sammenlignede den politiske kamp i mange BRIKS-lande og usikkerheden om udfaldet i nogle tilfælde med situationen i »slagmarkstaterne« i det amerikanske præsidentvalg.

»Men ikke desto mindre«, sagde hun, «er jeg helt sikker på, at de [BRIKS] vil komme meget stærkt ud af det; endda meget stærkere end på topmødet i Johannesburg sidste år i Sydafrika. De vil bekendtgøre nye strukturer for en international sikkerhedsarkitektur. Jeg er ret sikker på, at det vil være i

tråd med, hvad Putin sagde, da han den 14. juni [2024] foreslog en ny eurasiske sikkerhedsinfrastruktur. Og sandsynligvis vil de gentage, hvad Xi Jinping har sagt gentagne gange – især til præsident Obama på det tidspunkt – at BRIKS er åben for, at alle nationer kan deltage [i verdens udviklingsproces]. Jeg håber de vil sige dette, for jeg er overbevist om, at det BRIKS forsøger at gøre under alle omstændigheder vil være meget positivt.

»Men problemet er, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken,« konkluderede Zepp-LaRouche. »For hvis den nuværende tendens til at opdele verden i to separate blokke – en NATO-blok, et globalt NATO med toldsatser og restriktioner; og så en BRIKS-blok – så tror jeg ikke, at det overvinder faren for Tredje Verdenskrig.«

Der findes imidlertid en tilgang, som kan løse problemet med afkoblingen af verden i stridende blokke med en løsning af højere orden – som den Westfalske Fredstraktat så tydeligt demonstrerede. Vi inviterer jer til at deltage i den proces, der *vil* forme verdens fremtid, som Matviyenko formulerede problemet, på Sare/Vega-fredskonferencen og koncerten »Build a Peace Chorus Against the Ghouls of War«, der finder sted i New York City lørdag den 26. oktober kl. 14.00 (kl. 20 dansk tid).

Russia's Federation Council Speaker Valentina Matviyenko.
Credit: Duma.gov.ru

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 72,

fra fredag den 18. oktober 2024

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [DNS] [SSU]

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 72. møde i træk. Vi har holdt det i træk. Tak, fordi I er kommet, især hvis I er nye. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være jeres ordstyrer, sammen med Dennis Small og Dennis Speed som medordstyrere.

Til at begynde med er grunden til, at vi oprettede dette forum – og jeg vil gerne understrege det, fordi det er vigtigt – at vi ønskede at bringe folk fra alle ideologier og mange forskellige nationer og kulturer sammen for at opnå ægte fred. Og at den eneste måde, vi kan stoppe faren for atomkrig på, er, hvis vi bringer menneskeheden sammen for at få det til at ske. Så igen vil jeg gerne takke jer alle for at være med os i dag på dette meget vanskelige tidspunkt. Jeg er sikker på, at mange af jer har hørt om mordet på Hamas-lederen Sinwar. Han blev dræbt af Israel forleden dag, hvilket bringer os endnu tættere på denne fare. Præsident Zelenskyj truer også med, at Ukraine vil gå atomart til værks, hvis de ikke opnår deres NATO-medlemskab. Det er utroligt intenst, og det er endnu en grund til, at det, vi gør her i dag, er meget vigtigt.

Hvis du er på livestream eller Zoom, så del venligst dette link og få så mange mennesker på som muligt lige nu. Med det vil vi fortsætte med vores dagsorden. Vi har en række indledende talere til jer, til diskussionen, og så vil vi have en generel diskussion med de mange mennesker, der er på Zoom-linjen. Så Helga Zepp-LaRouche, værsgo at åbne op for os. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til

Den Internationale Fredskoalition. Tak skal du have.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først sige velkommen til jer alle sammen. For nogle måneder siden vovede jeg den påstand, at vi ville gå ind i de farligste seks måneder i menneskehedens historie, og desværre er jeg ikke i stand til at korrigere det synspunkt. Faktisk er der mange tegn på, at der vil ske store, store udviklinger inden det amerikanske valg den 5. november.

Som Anastasia lige har sagt, befinder vi os med mordet på Hamas' leder, Sinwar, helt klart i en situation, hvor optrapningen truer. Kamala Harris sagde, at det nu er tid til at afslutte det, men det er tydeligvis ikke det, Netanyahu har tænkt sig. Og CNN rapporterede allerede for nogle dage siden, at den israelske hær er klar til et angreb på Iran når som helst. Det kan være, at et sådant angreb finder sted; det kan være et konventionelt angreb »kun« (i anførselstegn) på olieraffinaderier og lignende mål. Det kunne også være et forsøg på at slå atomanlæggene ud, hvilket naturligvis, i betragtning af at de ligger dybt skjult i bjergene, sandsynligvis ville kræve atomvåben. Derfor har den russiske viceudenrigsminister Sergey Ryabkov i en skarp advarsel til Israel sagt, at hvis de gør det, vil det føre til en helt forfærdelig katastrofe i regionen og muligvis også længere væk.

Situationen på landjorden er fortsat ubeskrivelig. Den etniske udrensning fortsætter. Israel har meddelt, at de vil erklære omkring 400.000 mennesker, der bor i den nordlige del af Gaza, for kombattanter, og at de kun kan forlade området, hvis de ikke vil sulte. Hvis dette ikke er et tilfælde af klar etnisk udrensning, så ved jeg ikke, hvad man kan kalde det.

Men den endnu større fare er naturligvis et forestående angreb på Iran. Allerede i 2016 leverede Rusland S-300 luftforsvarssystemet til Iran, og Times of India rapporterede i slutningen af august, at Rusland også har leveret nogle Iskander-missiler til Iran. Det er atomare missiler. Og også

Murmansk-BN EW-systemet, som er et system, der kan blokere for satellitnavigation og -kommunikation på en afstand af ca. 300-500 km. Iskander-systemet kan også omfatte R-500 eller 9M729 jordbaserede missiler, som har en rækkevidde på 1.550 km og også er atomare. Men det afgørende punkt ved alt dette er, at de har brug for russiske specialister til at betjene dem – både Iskander- og Murmansk-systemerne. For nylig har Rusland også leveret S-400 luftforsvarssystemer til Iran. Så der er efter al sandsynlighed russiske specialister i Iran, som hjælper Iran med disse systemer.

På den anden side har USA for nylig leveret luftforsvarssystemet THAAD [Terminal High Altitude Air Defense] til Israel. Det rapporteres, at der er omkring 100 amerikanske tropper der, og disse THAAD-luftforsvarssystemer vil helt klart være et mål for Iran, hvis dette scenarie udfolder sig. Rusland skal forsyne Iran med de måloplysninger, der er nødvendige for at ramme disse USA-drevne THAAD-missiler.

Så det betyder, at vi ikke kun ser på et muligt israelsk angreb mod Iran, men at vi ser på en direkte konfrontation mellem det amerikanske og det russiske militær på grund af denne situation. Og man kan sagtens forestille sig, at det har potentiale til at komme helt ud af kontrol, især fordi den nyligt indgåede russisk-iranske sikkerhedsaftale skal underskrives på det kommende møde i Kazan i BRIKS. Det er klart, at hvis det træder i kraft, så har du et fuldgyldigt russisk-iransk svar. Husk, at præsident Putin for kun få måneder siden var i Nordkorea for at indgå en strategisk aftale mellem Rusland og Nordkorea, og så er der det tætte samarbejde mellem Rusland og Kina. Så vi ser i virkeligheden ind i øjet på en optrapning til tredje verdenskrig.

Desværre er situationen i Ukraine ikke meget bedre, for der bliver situationen på slagmarken i Ukraine mere desperat for hver time, der går, og det er meget tydeligt, at der ikke er nogen chance i verden for, at Ukraine kan vinde over Rusland,

hvilket mange mennesker har sagt i lang tid. Zelenskyj er på rundtur i Europa lige nu, bl.a. i Berlin, hvor han kræver eller foreslår sin såkaldte »sejrsplan«, som slet ikke er en sejrsplan. For det eneste, han krævede, var, at Ukraine straks skulle optages i NATO, og at Ukraine vil insistere på at have atomvåben, hvis det bliver nægtet. Det er naturligvis en direkte plan til tredje verdenskrig, fordi begge disse betingelser – atomvåben i Ukraine og Ukraine som en del af NATO – er den absolutte røde linje. Det er den egentlige grund til, at hele denne konflikt brød ud i første omgang. Grundlæggende er det ikke acceptabelt for Rusland at have offensive systemer så tæt på deres grænse. Og at Zelenskyj gentager det, betyder bare, at han slet ikke bekymrer sig om virkeligheden. Det er derfor, en af lederne af Dumaen, Leonid Slutsky, karakteriserede planen som et forsøg på at trække Vesten ind i Tredje Verdenskrig.

I Tyskland, hvor Scholz stadig siger nej, vil han ikke levere Taurus, for ellers vil Tyskland næst efter USA være den største leverandør af våben til Ukraine. Men Scholz sagde, at Taurus-systemet stadig ikke ville blive leveret. Det vil han holde fast i. Men så sagde Friedrich Merz, oppositionslederen og oppositionens sandsynlige kanslerkandidat, den 16. oktober i en debat i Forbundsagen: »Åh, vi bør give Putin et 24-timers ultimatum om, at han skal holde op med at angribe den ukrainske befolkning, ellers bør vi ødelægge de forsyningslinjer, hvorigennem våbnene kommer, så de kan dræbe den ukrainske befolkning. Og vi bør forsyne Ukraine med Taurus-missiler.« Nu kan du sikkert huske, at der for få måneder siden var en stor skandale om et bånd, der på en eller anden måde blev frigivet, hvor tre Bundeswehr-officerer diskuterede, hvordan Taurus-systemet kun kan betjenes af eksperter fra Bundeswehr. Så det, Merz faktisk foreslår, er at bruge tyske Taurus-missiler til et angreb på Rusland, en atommagt. En person, der kommer med sådan et forslag, er tydeligvis fuldstændig adskilt fra enhver virkelighed. Jeg tror, at hvis man konsulterede en psykolog, ville de nemt

kunne blive enige om, at definitionen på sindssyge er, hvis folk er fuldstændig adskilt fra virkeligheden.

Den virkelige grund til, at dette spidser til, er ikke kun tidsplanen for det amerikanske valg, den generelle tilstand på slagmarken, men naturligvis også, at det finansielle system i den transatlantiske verden er i en forfærdelig tilstand. De ønsker med alle midler at forhindre fremkomsten af et nyt system: Men det er præcis, hvad der sker. Den tidligere vicepræsident for New Development Bank, Paulo Nogueira Batista, har netop igen i et interview sagt, at IMF ikke kan reformeres. Jeg tror, at den manglende vilje hos kræfter i Vesten til at afskrive en ubetalelig gæld vil bekræfte et sådant skøn. Derfor insisterer Nogueira på, at der er brug for en ny international finansiel arkitektur; en ny reservevaluta. På de forberedende møder før BRIKS-topmødet blev det klart, at ikke alle i BRIKS-gruppen er på samme side. Det ser ud til, at Indien ikke går i retning af en sådan ny reservevaluta. Derfor foreslog Nogueira, at en undergruppe i BRIKS skulle arbejde på et sådant forslag. Han sagde – og det tror jeg er helt rigtigt – at landene i det Globale Syd ville blive meget skuffede, hvis der ikke kom noget konkret ud af mødet i Kazan, men kun pæne ord.

Der er en anden udvikling, som jeg synes er mere håbeful, og det er, at Sun Xiaobo, generaldirektøren for våbenkontrol i det kinesiske udenrigsministerium, har skrevet i en artikel i {Global Times}, at der er brug for en ny sikkerhedsarkitektur. Jeg tror, det er det tætteste, jeg har hørt på det forslag, vi har fremsat her om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til alle verdens nationers interesser.

Så det, Sun Xiaobo siger, er, at vi absolut skal sigte mod at få en verden uden atomvåben. Jeg synes, det er så absolut påtrængende, for hvis vi er den intelligente art på planeten, og vi ikke kan fjerne et våbensystem, som truer os med udryddelse, så fejler vi helt sikkert i vores karakteristisk af at være den kreative art. Han siger, at de eksisterende

sikkerhedsstrukturer ikke er tilstrækkelige til at forhindre atomkrig, hvilket er tydeligt, hvis man ser på, hvordan FN's Sikkerhedsråd ikke fungerer, for på grund af de fem permanente landes vetoer har man ikke kunnet nå frem til en konklusion i meget lang tid. Og derfor opfordrer han til et paradigmeskift, en inkluderende og samarbejdende sikkerhedsramme, som tager hensyn til alle nationers legitime bekymringer. Han opfordrer alle nationer til at begynde at diskutere et bæredygtigt sikkerhedskoncept, som bør indledes med konkrete skridt, og som skal gå ud over den kolde krigs tankegang.

Jeg mener, at det er det absolut nødvendige svar på en dobbelt fare for atomkrig som følge af to regionale kriser, der kan komme ud af kontrol når som helst. Og derfor vil jeg gerne gentage min opfordring til alle deltagerne i dette møde om, at vi må finde en måde at katapultere denne debat om behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred op på den internationale dagsorden. For jeg tror, at det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne dobbelte krise.

Så lad os diskutere det, håber jeg.

Bemærkning til Mossi Raz:

Jeg tror, at det fredsforslag, du talte om, hr. Raz, og som også blev drøftet med paven, har sin berettigelse. Men min erfaring og bekymring er, at det ikke vil fungere. For hvis man ikke ændrer den underliggende dynamik, hvilket vil sige en aftale om at stoppe dette Eretz Israel på den ene side og virkelig gå i en retning som den, vi har foreslået med den økonomiske udviklingsplan for hele regionen, så man skaber et incitament for alle til at lægge tidligere krige og konflikter bag sig og bevæge sig mod at opbygge en fremtid sammen, er jeg ikke sikker på, at det vil fungere. Derfor tror jeg, at vi er nødt til at se på helheden. Hvad bliver resultatet af Libanon-

krisen lige nu? Der er allerede mere end en million mennesker, der er blevet flygtninge; mange af dem tager til Syrien, men nogle af dem tager også til Europa. Hvis man ser på den europæiske reaktion på flygtningekrisen, så sætter den fuldstændig spørgsmålstegn ved retten til asyl og Genèvekonventionen om flygtninge. Det, Italien nu foreslår med hotspottet i Albanien, er et mareridt. Det er en koncentrationslejr, og EU ønsker at gøre det til en model for alle lande; at de vil oprette sådanne hotspots og dermed omgå Schengen-aftalen, som siger, at det land, hvor en flygtning kommer i land for første gang, også skal fortsætte med asylprocedurerne. Det fungerer ikke, fordi der er mange EU-medlemmer, som slet ikke vil have nogen flygtninge, så de forsøger at omgå det med disse hotspots. Men det er fuldstændig umenneskeligt. Hvis du ser på Frontex' pushback-operation i Middelhavet – vi er ved at miste al moral. Vi skal forestille at være et kontinent med en humanistisk tradition, og jeg kan se, at alt det er ved at blive glemt. Og det er den anden bekymring: Jeg tror, at billigelsen af det, der er sket i så lang tid, allerede er – jeg tror, at Europas image er gået helt i sort i det Globale Syds øjne. Landene ser på Europa som et mislykket kontinent med en umenneskelig politik hele vejen rundt. Jeg tror virkelig, at bortset fra det, jeg sagde om den umiddelbare fare for et direkte engagement mellem USA og Rusland om Iran, som kunne ske, og denne idé om optrapning i Ukraine-situationen, så bringer det os også til afgrunden.

Hvis man ser på alle disse ting samlet, er det desværre min overbevisning, at ingen delløsninger kan fungere. Disse delløsninger er meget, meget vigtige, hvis de er indlejret i en overordnet ny sikkerhedsarkitektur, som det blev opnået med den Westfalske Fred, hvor også krigens parter blev enige om grundlæggende principper, som at tage hensyn til den andens interesser i fredens interesse og tilgive alle forbrydelser, der blev begået af den ene eller den anden side: Så der var disse generelle principper. Og så sad de i fire år og

forhandlede om alle detaljerne, territoriale krav og andre detaljer. Jeg tror, at hvis man ser på dette forslag i den sammenhæng, så kan det spille en meget vigtig positiv rolle. Men hvis man ikke ændrer den generelle holdning hos de involverede stormagter – som er USA, Rusland, EU, Kina og BRIKS – kan jeg ikke se, at det kan fungere. Så jeg vil gerne opfordre til, at vi også diskuterer, hvordan vi kan gøre dette forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til et reelt fokus for vores organisering? Jeg synes, det er meget opmuntrende, at det kinesiske udenrigsministerium har udsendt noget, som bare er udtrykt med andre ord, men som indholdsmæssigt går helt i samme retning.

Bemærkninger under diskussionen:

DENNIS SMALL: Jeg vil gå til disse tre kommentarer og spørgsmål sammen. Jeg vil vove at påstå, at dette har meget at gøre med det, du lige talte om i forbindelse med diskussionen om menneskets grundlæggende natur. For hvis man mener, at mennesket i bund og grund er et dyr, som er i konflikt med hinanden, så har man en tendens til at fokusere på »løsninger«, som tager fat på specifikke problemer og forsøger at opnå en form for balance. Hvis du derimod mener det modsatte, som du gentagne gange har adresseret med det tiende princip om, at mennesket i bund og grund er godt og i stand til at blomstre af den andens udvikling, så tænker du ud af boksen og forsøger at komme med en løsning, der går ud over den måde, problemerne er stillet på i øjeblikket.

Når det er sagt, så er der et spørgsmål, som er kommet op et par gange nu fra Denise Ham, og det er en anmodning om at tage fat på spørgsmålet om briternes rolle i hele denne situation – krigssituationen og den strategiske situation. Et andet spørgsmål kommer fra et sted i Sydamerika – jeg er ikke sikker på hvor, eller muligvis Spanien; det blev sendt ind på spansk. Der står: »Vær hilset. Det er nødvendigt at støtte en form for pres for at indføre en verdensomspændende dom om BDS – boykot, desinvestering og sanktioner – mod det zionistiske regime i

staten Israel. Tak for fredelig sameksistens.« Så igen spørgsmålet om, hvordan man skal forholde sig til den type tilgang. Og så et tredje spørgsmål eller kommentar, en anmodning til dig fra Drew i Bangor, Maine, som siger: »Helga, siden du oprindeligt påpegede det tyske grønne partis nazistiske oprindelse, går den nuværende generation af grønne så tilbage til deres rødder i betragtning af deres blodtørstige udfald for nylig?«

Så det er en række spørgsmål, der er kommet til dig.

ZEPP-LAROUCHE: Hvis vi starter med spørgsmålet om boykotsanktioner, så tror jeg, at det spørgsmål skal besvares af verdenssamfundet som helhed. Det hænger i høj grad sammen med spørgsmålet om en ny sikkerhedsstruktur, eftersom den nuværende tydeligvis ikke fungerer. Der er lige nu en enorm debat i FN om, at der er påtrængende behov for en reform. Det, som mange eksperter peger på, er, at den største hindring er det nuværende FN's Sikkerhedsråd, eller rettere sagt de fem permanente medlemmer af det, som er atommagterne. For hver gang der kommer et spørgsmål op, som berører en af disse fems formodede interesser, kan de blokere alt med et veto. Det er dybest set derfor, at hele FN ikke fungerer. Jeg kan kun se én udvej, og det er, at vi helt sikkert er nødt til at have de spørgsmål, som er de brændende spørgsmål, som hvordan vi stopper folkemordet i Gaza og nu i stigende grad i Libanon. De skal bringes op i FN's Generalforsamling. I betragtning af at et overvældende flertal af lande allerede har erklæret, at Palæstina har absolut ret til sin egen stat, tror jeg, at det ville være det rette forum at handle i. Det kan så også påvirke de mere fornuftige mennesker i selve Israel, hvis de hører, hvad resten af verden tænker. Ligesom folk i Tyskland sandsynligvis ville få et bedre informeret syn, end de har lige nu. Så mit svar på det er, at det bør bringes op i FN's Generalforsamling så hurtigt som muligt.

Nu synes jeg, at briternes rolle er meget interessant. Hvis man ser på, hvem der altid opildner USA til at gøre mere – som

at have langdistancemissiler til brug dybt inde på Ruslands territorium eller sende flere våben – kan man dokumentere, at det i den seneste periode altid var briternes rolle at optrappe krigen. Hvis man ser på situationen i Mellemøsten, kan man gå tilbage til Balfour-erklæringen og Sykes-Picot, hvor briterne er mindst halvt ansvarlige for at trække grænserne op på en sådan måde, at man kan manipulere situationen i det uendelige. Hvor kommer dette fra? Det kommer fra det gamle Britiske Imperiums idé om at dele og herske, om altid at alliere sig med den svagere mod den stærkere eller omvendt; at blive ved med at så mistillid for at kunne manipulere. I USA's tilfælde synes jeg, at man bør bemærke, at USA's uafhængighedskrig var den første befrielse fra kolonisystemet. Eller, ikke den første, men uafhængighedskrigen var den første antikoloniale krig. Jeg synes, det er meget vigtigt, for på Bandung-konferencen i 1955 var det enten præsident Sukarno eller premierminister Nehru, der sagde, at USA skulle huske, at de udkæmpede den første antikoloniale krig.

Hvis man ser på den amerikanske historie, forsøgte briterne naturligvis at ødelægge den amerikanske revolution, først militært i krigen i 1812 og i borgerkrigen. Da de indså, at de ikke kunne generobre USA militært, skiftede de grundlæggende taktik og sagde, at de var nødt til at overbevise det amerikanske etablisement om at overtage det Britiske Imperiums rolle som model for at styre verden baseret på det angloamerikanske særlige forhold. Det er en meget kort kondensering af denne historie, men folk tror, at det Britiske Imperium ikke længere eksisterer. Men det eksisterer fortsat; du har Commonwealth, du har Five Eyes, du har kontrollen over City of London, som i virkeligheden er Wall Streets egentlige moder. Så hvis man ser på disse strukturer, kan man faktisk se, at det Britiske Imperium stadig eksisterer, og det er derfor, vi er nødt til at erstatte det med et system af suveræne nationalstater.

Hvad angår De Grønne, så tror jeg, at hvis man ser på oprindelsen til den grønne ideologi i form af den onde præst Malthus' skrifter, som opfandt en fuldstændig bedragerisk teori om, at mennesker på en bestemt måde formerer sig hurtigere, end man kan producere mad, og at man derfor er nødt til malthusiansk nøjsomhed. Det var bare en dækhistorie for det britiske ostindiske kompagni, og han var bare en betalt skribent, der skulle lave en teori, som kunne retfærdiggøre det, det britiske ostindiske kompagni gjorde. Vi har dokumenteret den grønne bevægelses historie, som du kan finde i arkiverne hos EIR og Schiller Instituttet. Selv om økologernes bevægelse aldrig rigtig forsvandt, var det faktisk Rom-klubben, der genopfandt den i stor stil i begyndelsen af 1970'erne. Det var det, der fik den internationale grønne bevægelse til at opstå. I begyndelsen havde de en vis fredsvenlig holdning, men på grund af deres neomalthusianske ideologi var det meget let for de internationale oligarkiske kræfter at overtage dem. Det gjorde de med stor succes ved at bruge deres aktiv, Joschka Fischer, Tysklands udenrigsminister under den jugoslaviske krig, som virkelig forvandlede De Grønne fra et formodet fredsparti til nu at være de største krigstilhængere i hele Tyskland.

Hvis du er mere interesseret i detaljerne, kan jeg kun foreslå, at du kontakter Anastasia, så kan vi hjælpe dig med at finde al den dokumentation, vi har produceret gennem årtier om dette problem.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at forventningen om, hvad der vil komme ud af BRIKS-mødet, har betydet, at der er blevet gjort en enorm indsats for at destabilisere de forskellige BRIKS-lande på forhånd. I Argentinas tilfælde så meget, at de ikke engang kom med i BRIKS, som de oprindeligt havde tænkt sig at gøre. I andre tilfælde blev der udført en enorm finansiel krigsførelse. Men ikke desto mindre er jeg helt sikker på, at de vil komme meget stærkt ud af det; endda meget stærkere end på topmødet i

Johannesburg sidste år i Sydafrika. De vil annoncere nye strukturer for en international sikkerhedsarkitektur. Jeg er ret sikker på, at det vil være i tråd med, hvad Putin sagde, da han den 14. juni foreslog en ny eurasisk sikkerhedsinfrastruktur. Og sandsynligvis vil de gentage, hvad Xi Jinping gentagne gange har sagt – især til præsident Obama på det tidspunkt – at BRIKS er åben for alle nationer. Jeg håber, at de vil sige det, for jeg er overbevist om, at det, BRIKS forsøger at gøre, under alle omstændigheder vil være meget positivt.

Men problemet er, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken. For hvis den nuværende tendens til at opdele verden i to separate blokke – en NATO-blok, et globalt NATO med told og restriktioner, og så en BRIKS-blok – så tror jeg ikke, at det overvinder faren for Tredje Verdenskrig. For hele spørgsmålet om krigsfaren er, at man har et gammelt system, der kolliderer, det neoliberale vestlige system, som tydeligvis – selv i Tyskland er der mange kommentarer, hvor folk siger: »Tyskland er ved at dø! Er der ingen, der kan se, at vi er ved at kollapse?« Det kan man faktisk godt se. Fra dette øjeblik er vi et kollapsende, døende kontinent og en alliance. Krigsfaren kommer af, at når det døende system forsøger at dæmme op for det nye systems fremgang – som er centreret omkring BRIKS – så har du det mest risikofyldte øjeblik for krig. Som jeg sagde i begyndelsen af mine bemærkninger, er faren efter min mening meget stor før det amerikanske valg, simpelthen fordi folk, afhængigt af hvad der kommer ud af det valg, frygter, at de mister grebet om de institutioner, som er det militær-industrielle kompleks.

Derfor kan jeg kun håbe, og jeg er ret sikker på, at de [BRIKS] vil komme med nogle meget magtfulde og stærke tilbud til verden. For jeg tror, at mange af lederne i BRIKS virkelig er utroligt kloge og modne statsmænd, som virkelig har vist, at de har visioner, de har tålmodighed, de har alle de holdninger, som vi havde engang i Vesten, da vi stadig havde

ledere som Adenauer og de Gaulle, men nu i de seneste årtier er vores ledesers mentale størrelse på en eller anden måde skrumpet ind. I dag har vi ledere, der har en statur som dværge med hensyn til mental kapacitet. Jeg kan tale om det i lang tid.

Jeg er ret sikker på, at der vil komme noget stort ud af dette med hensyn til sikkerhedsstruktur, med hensyn til økonomiske forslag, nye betalingsystemer. Måske endnu ikke en reservevaluta, men der vil komme mange af den slags nye idéer.

Hvad angår personen fra Costa Rica, kan jeg forsikre jer om, at vi absolut tager hensyn til alle verdens landes interesser. Og jeg vil gerne have, at du ser på de økonomiske udviklingsplaner, vi skrev allerede i 1970'erne, hvor vi havde et fuldt udbygget infrastrukturprogram for hele Afrika. Min afdøde mand arbejdede sammen med López Portillo om et økonomisk udviklings- og infrastrukturprogram for hele Latinamerika. Vi arbejdede sammen med Indira Gandhi om en 40-årig udviklingsplan for Indien. Hele Asien. Bare se på det; du kan blive overbevist om, at vi ser på verden som en helhed og ikke ud fra et vestligt synspunkt. Den eneste grund til, at jeg nævnte donuts, er, at jeg tænkte på steder som for eksempel Berlin. Berlin, hvor man lige nu har en regeringspolitik, som desværre er meget i tråd med briternes og USA's. Vi har ikke en suveræn regering. Men Berlin har ligesom New York alle de nationer, der bor der. De kunne lave en demonstration af den slags børn, der arbejder sammen og viser, at fremtiden heldigvis tilhører børn og unge. Så tilgiv mig for donuts. Jeg kan ikke selv lide donuts; jeg synes ikke, det er sund mad. De er for sukkerholdige. Men jeg tænkte bare, at der var noget – for jeg ved ikke, hvad man spiser i Costa Rica til børnefester. Så kom med et forslag, så tager vi det med. Jeg håber ikke, at jeg gør emnet for let, men jeg ville bare gerne udtrykke min begejstring for tanken om, at børn fra alle nationer kunne være et eksempel for de voksne på, hvad det vil sige at leve sammen i fred og glæde.

Vil Israel bombe Iran midt under BRIKS-topmødet i oktober?

af Dennis Small (EIRNS) – 17. oktober 2024

En nøgtern vurdering af den nuværende internationale strategiske situation får en til at konkludere, at London og Washington meget vel kan slippe Israel løs og bombe Iran – muligvis også dets atomanlæg – midt under BRIKS-topmødet i Kazan i Rusland den 22.-24. oktober.

Iran er et af de fire nye BRIKS-medlemmer, som kom med i sammenslutningen den 1. januar 2024. BRIKS-topmødet vil drøfte en yderligere forøgelse af deres antal og det væsentlige centrale spørgsmål om, hvordan man kan erstatte det nuværende bankerotte dollarbaserede system – der er oversvømmet ud over ethvert håb om genopretning med over 2 billioner dollars i derivater og andre spekulative aktiver – med en ny udviklingscentreret international finansiel arkitektur.

Læserne mindes om, at da Obama-administrationen invaderede Libyen og koldblodigt myrdede præsident Muammar Gaddafi i oktober 2011 – mens udenrigsminister Hillary Clinton grinede uhæmmet: »Vi kom, vi så, han døde« – erklærede Lyndon LaRouche straks, at det strategiske mål med denne krigsforbrydelse var at udløse ekspanderende krige mod Syrien og Iran, og derefter Rusland og Kina. Det virkelige, strategiske mål, forklarede han, var at ødelægge ethvert alternativ til det kollapsende City of London/Wall Street-system – hvilket netop er det, der nu er ved at blive skabt omkring BRIKS.

Det faktum at Israels konventionelle fly og bomber ikke kan

ødelægge Irans atomanlæg, som efter sigende ligger dybt under jorden uden for rækkevidde af selv enorme bunkerbomber, udelukker ikke et sådant israelsk angreb. Det kan heller ikke udelukkes, at Netanyahu-regeringen vælger at bruge Israels atomvåben mod Irans atomanlæg, hvorefter alt er tabt; eller de kunne rette et konventionelt angreb mod dem i forventning om, at dette ville fremprovokere et passende iransk svar til derefter at trække USA ind i direkte involvering i den regionale krig, der hurtigt breder sig. Og Iran og Rusland er nået frem til en bred sikkerheds- og samarbejdsaftale, som forventes at blive underskrevet på BRIKS-topmødet.

Faktisk mente den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov, at det var nødvendigt at udsende en skarp offentlig advarsel til Israel den 17. oktober: »Vi har advaret mange gange og fortsætter med at advare mod blot hypotetisk at overveje muligheden for et angreb på atomare anlæg og atomar infrastruktur.« Han kaldte et sådant skridt for »en katastrofal udvikling og en fuldstændig tilsidesættelse af de grundlæggende principper for atomar sikkerhed.«

I mellemtiden rapporterer CNN, at »Israels plan for at reagere på Irans [gengældelses]angreb den 1. oktober er klar«, og at »amerikanske embedsmænd forventer, at Israel vil gøre gengæld mod denne måneds iranske angreb inden den 5. november.«

Samtidig fortalte den stadig mere febrilske og desperate Volodymyr Zelenskyj på et møde for NATO's forsvarsministre i Bruxelles i dag, at enten skal Ukraine *straks* optages i NATO, eller også bliver Ukraine nødt til at have sine egne atomvåben.

Så faren for atomkrig lurer nu om hvert hjørne – og det vil den blive ved med, indtil det system, der har skabt denne fare, erstattes af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er bygget på videnskab og klassisk kultur, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har insisteret på.

Få en smagsprøve på, hvad det betyder ved Sare-Vega Indoor Peace Rally and Concert i New York City lørdag den 26. oktober kl. 14.00 ET (kl. 20 dansk tid), »Build a Peace Chorus Against the Ghouls of War«. Sørg for at få fat i dine billetter nu.

Israeli Air Force F-15 fighter jets escorted an American B-1B bomber. Credit: IDF X page

BRIKS-topmøde kommer til at foregå midt i hidtil uset turbulens

Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 16. oktober 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 16. oktober 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden.

I dag skal vi diskutere BRIKS-topmødet, der finder sted om mindre end en uge, midt i turbulensen i hele verden, og jeg vil begynde med turbulensen. To store kriser, i Ukraine og i

Sydvestasien, som truer med optrapning til tredje verdenskrig, foruden den vedvarende, brutale borgerkrig i Sudan og farlige provokationer mod Kina.

Så lad os starte med Ukraine: Med al balladen mod Putin på grund af hans påståede trusler om at bruge atomvåben, har der ikke været megen omtale af NATO's atomkrigsspil Steadfast Noon, som begyndte i går: Det omfatter øvelser i NATO-landene, som skal simulere indsættelse og brug af atomvåben. Helga, hvad er dine tanker om dette, og hvorfor er det vigtigt?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: NATO, jeg tror SHAPE-hovedkvarteret, hævdede, at dette bare er en årlig rutinemanøvre, men talsmanden for Kreml, Dmitry Peskov, sagde efter min mening helt korrekt, at timingen af dette er upassende og forfærdelig, for med en varm krig i gang i Ukraine, det faktum, at der fra den 14. oktober i 15 dage vil være manøvrer, der involverer, tror jeg, i alt 2.000 personer, 13 lande og otte store amerikanske baser, hvor de flyver rundt med kampfly og alle mulige støttefly, tanker op og alle mulige andre ting, betyder, at – selv om de hævder, at der faktisk ikke er nogen skarp ammunition, dvs. taktiske atombomber om bord, men det er naturligvis et spørgsmål, som ingen ved. Og for en manøvre, hvor man anvender taktiske atomvåben i Nordsøen, over flere NATO-lande, mens man har en situation, hvor nerverne allerede på grund af situationen i Ukraine er temmelig skrøbelige, vil jeg sige, at det bare er fuldstændig hensynsløst, det er ikke nødvendigt, medmindre man virkelig ønsker at provokere situationen. Og virkelig fremstille et billede af {Schrecklichkeit} [ren rædsel]. Jeg mener, russerne kan ikke vide, om disse fly rent faktisk har skarp ammunition med eller ej. Det er ekstremt let at gå fra en igangværende manøvre til en egentlig krigsudstationering, og det er det, russerne er nødt til at antage, at den mulighed eksisterer.

Så det mindste, man kan sige, er, at hele denne manøvre, der har stået på i 15 dage, og som startede den 14. oktober, vil vare indtil slutningen af oktober, bare et par dage før det

amerikanske valg. Hvis folk tænker over det, kan noget gå galt, og det er, at selv hvis en ikke-tilfældig krig skulle ske, kunne det føre til civilisationens udslettelse på grund af konsekvenserne. Der er udkommet en bog af Annie Jacobsen, (Nuclear War: A Scenario) – den er lige udkommet på tysk og også på fransk; og den originale engelske i marts. Jeg har endnu ikke læst bogen, men jeg har hørt om den. Det, hun tilsyneladende beskriver, er, at advarselstiden, hvis noget går galt, er jeg tror, hun taler om 72 minutter – det lyder endda som meget tid i betragtning af, at affyring efter advarsel efterlader langt færre minutter. Og det, hun beskriver, ifølge de rapporter, jeg har fra folk, der har læst bogen, er, at når først tegnet er givet, at krigen er i gang, er tænketiden nul. For de ting, der skal gøres af en præsident eller en regeringsleder, er så hurtige, at der absolut ikke er tid til at tænke over det eller ændre noget. Alt foregår i en automatisk rutine.

Det betyder, at vi sidder på en absolut krudttønde på to fronter: Den ene er situationen i Ukraine, hvor situationen tydeligvis ikke går i den retning, som Zelenskyj forsøgte at fremkalde på sin nylige tur gennem de europæiske hovedstæder, men den går mere i den retning, at Rusland stabiliserer sig – med andre ord forsøgte han at overbevise de europæiske ledere om sin såkaldte »sejrsplan«. Der er ingen sejr i sigte i Ukraine. Rusland gør stadige, store territoriale fremskridt. Flere eksperter mener grundlæggende, at krigen vil være slut inden årets udgang, og det bringer så det absolutte »to be or not to be«-spørgsmål: Vil NATO endelig gå med til en forhandling med Rusland, som Rusland kan acceptere: en diplomatisk løsning. Eller vil der ske en optrapning, som så kan udvikle sig til en storkrig? Det er situationen i Ukraine. Og så har man den utroligt farlige situation i Sydvestasien, som også kan blive atomar.

Så i forbindelse med disse to aktuelle situationer er det hensynsløst og uansvarligt at have denne NATO-manøvre. Og jeg

synes, det gør det endnu vigtigere, at den japanske organisation Nihon Hidankyo, som har kæmpet mod faren for atomkrig i lang tid, blev tildelt Nobels fredspris i år. Og at den kinesiske regering meget offensivt fremmer ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, stort set i tråd med, hvad Schiller Instituttet har krævet i mere end to år.

Så jeg tror virkelig, at vi er på vej mod et afgørende punkt. Og jeg kan kun opfordre jer, vores seere, til at slutte jer til Schiller Instituttet og vores bestræbelser på virkelig at sætte en helt anden dagsorden, et nyt paradigme, på det internationale diskussionsbord, for vi er i absolut fare for at miste alt, hvad der er menneskelighed.

SCHLANGER: Helga, med hensyn til det, du lige sagde om potentialet for et russisk gennembrud i krigen i Ukraine, skrev flere mennesker ind angående rapporter i mainstream-medierne om dyb angst, der rammer tilhængere af Ukraine i krigen mod Rusland, og i Europa generelt over det kommende amerikanske valg. Folk stiller spørgsmål som: »Hvad vil der ske, hvis Trump vinder?« »Vil USA opgive Ukraine?« »Vil de europæiske lande skulle dække forskellen i omkostninger?« Og så er spørgsmålet: »Er der en krigstræthed, som påvirker de europæiske regeringer og den generelle befolkning?«

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det tror jeg. Jeg tror, at krigstrætheden først og fremmest findes i Ukraine selv. Der er mange rapporter om, at antallet af desertører er steget dramatisk i år, og med et perspektiv, hvor de mennesker, der kæmper på jorden, ikke behøver at læse avisen for at vide, hvordan deres situation er, fordi de befinder sig midt i det. Men der synes at være en meget udbredt demoralisering, fordi Ukraine er gjort til offer! Denne idé om, at man skal blive ved med at kæmpe, når det er tydeligt, at der ikke er nogen sejr mulig. Jeg tror, at en pensioneret officer lavede den sammenligning, at det er lige så umuligt for Ukraine at vinde over Rusland, som det ville være for Mexico at vinde over USA. Og alligevel er der disse hensynsløse militære og politiske ledere, som

kræver, at kampen skal fortsætte, indtil Rusland er besejret, selv om det er en objektiv umulighed. Og de eneste ofre er i virkeligheden det ukrainske folk, hvoraf mange bliver slagtet, og deres land bukker under i krigsødelæggelser.

Og det andet store, store offer for dette er naturligvis Europa. Europa er ved at falde fra hinanden. Og jeg tror, at faren for, at Europa – det gør efter min mening ikke den store forskel, hvem der vinder det amerikanske valg, for okay, Trump har lovet, at han vil afslutte krigen i Ukraine inden for 24 timer. Og måske gør han det; jeg tror, han gør det. Men der er ingen, der spørger, hvad Trumps politik er i Mellemøsten, hvor han siger ting, som er helt utrolige for en potentiel amerikansk præsident at udtale sig om.

Så jeg tror, vi har brug for noget helt – jeg lægger ikke mine æg i kurven hos nogen af disse to kandidater, for jeg synes ikke, nogen af dem har sagt noget, som virkelig ville give mig tillid til, at de tænker i den rigtige retning, som må være et nyt paradigme: Stop geopolitik. Komme ud af Wolfowitz-doktrinen, som stadig lurer i baggrunden, om at USA skal forblive den dominerende magt i verden for evigt, og at ingen kombination af lande skal have lov til at overgå USA økonomisk, politisk eller på nogen anden måde. Og så længe det er det underliggende træk i Pentagon, i det militærindustrielle kompleks, ja, så tror jeg virkelig ikke, at vi er ude af denne krise, før en stor del af befolkningen i USA og Europa hævder deres ønske om at bevare freden! Og det betyder samarbejde i stedet for konfrontation.

Så jeg tror, at det er, hvad man kan sige om denne situation.

SCHLANGER: I sidste uge talte vi om den præsentation, som Scott Ritter holdt for Den Internationale Fredskoalition fredag den 11. oktober (https://www.youtube.com/watch?v=ratqFyq_5zk), hvor han advarede om muligheden for et iransk atomart angreb på Israel. Nu havde vi et spørgsmål: »Er den nylige annoncering af det amerikanske missilforsvarssystem og tropper sendt til Israel

et tegn på et forventet atomart angreb fra Iran?» og «Viser det, at USA er fuldt ud forpligtet til at forsvare Israel?»

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, vi ser en tragedie uden sidestykke. Det, der sker, er helt klart, at dette latterlige brev, som Blinken og forsvarsminister Austin har skrevet til Israel om, at de inden for 30 dage skal forbedre den humanitære situation i Gaza, jeg mener, det er den største vittighed – jeg mener, det er ikke en vittighed, det er en skrækhistorie! Lige nu har israelerne givet et ultimatum til et sted mellem 300-400.000 palæstinensere i Gaza om at evakuere, ellers vil de blive behandlet som terrorister, hvilket betyder, at de kan blive skudt og sultet, eller hvad ved jeg. Og noget lignende er ved at ske i Libanon, hvor en fjerdedel af landet allerede er under IDF's kontrol. Og det har ufattelige konsekvenser: Mordene på mennesker sker for øjnene af hele verden, og for palæstinenserne er det en absolut tragedie; for befolkningen i Libanon er det ligeledes en tragedie, fordi Libanon skridt for skridt bliver forvandlet til en ny Gaza-situation.

Så det er forfærdeligt for alle de involverede mennesker. Mange af dem mister livet. Men jeg tror, det er meget, meget mere end det, en tragedie for hele menneskeheden, fordi det faktisk, at verdensoffentligheden kender til det og derefter er vidne til visse amerikanske og europæiske leders adfærd, som på en skamløs måde vender op og ned på sandheden. Og når de rapporterer om det i medierne, siger de altid, at det var et libanesisk angreb på Israel, som tvang Israel til selvforsvar, hvilket er en fuldstændig fejlkonstruktion af kendsgerningerne og af rækkefølgen og kronologien.

Det bliver observeret af hele verden, af den islamiske verden, af den Globale Majoritet, og jeg tror, at en yderligere effekt af alt dette vil være, at det moralske tab af image, pletten på bevidstheden hos de mennesker i Vesten, der tolererer dette, jeg tror ikke, at det vil forsvinde. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan verden nogensinde vil vende tilbage til nogen form for førkrigssituation, fordi denne billigelse

er det, der vil blive bedømt af historien og af verdensoffentligheden. Så jeg kan kun sige: Vi er nødt til at flytte hele verden ind i et nyt paradigme, for jeg tror ikke, at nogen af disse kriser, hverken Ukraine eller Sydvestasien, bare kan løses af kræfterne i regionen, fordi den transatlantiske verden tydeligvis reagerer på Kinas fremgang og den multipolære verden. Og man er nødt til at overvinde denne geopolitiske tankegang, ellers tror jeg ikke, der vil være nogen udvej.

SCHLANGER: En skarp iagttager tog spørgsmålet om at give Israel 30 dage til at efterkomme humanitær hjælp op og skrev, at for ham er »dette støtte til folkemord i slowmotion«. Og han spørger: »Hvad kan man gøre for at fremtvinge en reaktion fra de vestlige regeringer? Er der noget, der kan gøres?« Og her er det måske værd at nævne, at Den Internationale Fredskoalition har Zoom-opkald som sædvanlig på fredag den 18. oktober kl. 11 ET (kl. 17 CET).

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Som jeg sagde, tror jeg, det er meget indlysende, at der kun er én magt i verden, som kan stoppe dette, og det er USA. Og USA ville faktisk hævde deres magt med hensyn til våbenleverancer og økonomisk støtte. Det kunne stoppes med det samme – måske ikke så let – men det kunne stoppes.

Så det faktum, at der er et sted, hvor man kan sætte ind, betyder, at USA's befolkning må sige fra mere tydeligt og lægge pres på USA. Men jeg tror også, at landene i det Globale Syd, som udgør langt størstedelen af den menneskelige befolkning – og jeg tror, at de bliver mere aktive hele tiden – de er nødt til at træde frem. For vi har en utrolig krise: FN fungerer ikke i sin nuværende form. FN's Sikkerhedsråd er hele tiden blokeret af et veto fra et af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, hvilket de facto betyder, at når denne konflikt involverer et af dem, nemlig USA (og naturligvis i skyggen Storbritannien), så er der ingen løsning.

Så der er en reel krise for menneskeheden. Og jeg tror, at folk hellere må vågne op og indse, at vi måske er nødt til at skabe en ny institution. BRIKS er ved at udvikle sig til en ret vigtig modvægt til alt dette. De holder topmøde om en uge, den 22.-24. oktober, og jeg tror, at det forhåbentlig bliver et af de steder, hvor der vil blive foreslået et reelt alternativ. Men jeg tror ikke, der er noget, der forhindrer folk i Vesteuropa – eller Europa og USA – i at tage ansvar for virkelig at mobilisere og lægge pres på deres regeringer for at stoppe dette.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Magna H., fra Norge, tror jeg, som spørger: »Hvorfor er det, at de vestlige eliter overhovedet ikke er i stand til at erkende deres nederlag i konfrontationen med resten af verden og deres neokolonialistiske dagsorden?«

ZEPP-LAROUCHE: Tja: Det spørgsmål har jeg stillet mig selv mange gange. Fordi det er så indlysende, at alle deres politikker har slået fejl! Hvis man ser på, hvad der skete efter afslutningen af den kolde krig, hvor man ignorerede advarslerne fra pave Johannes Paul II, som sagde, at Vesten ikke skulle konkludere fra Sovjetunionens opløsning, at de havde »vundet«. For de har ikke vundet. Og han talte om »sydens strukturer« i både øst og vest, og han sagde, at man skulle se på udviklingslandenes tilstand for at se, at Vesten også har sydens strukturer.

Men det, der skete, var, at de erklærede »historiens afslutning«. Fukuyama gjorde det, og de udviklede en triumfalisme, som om de ville have vundet den kolde krig, og det havde de ikke! Og ud fra den triumfalisme konkluderede de, at den unipolære verden ville dominere kloden, at den »regelbaserede orden« ville tvinge alle lande på kloden til at indføre den vestlige liberale demokratimodel, og du kan se, hvor det har bragt os hen. Du kan se, hvad de interventionistiske krige efter 11. september har resulteret i. Er USA's indflydelse øget? Nej! Er Europas status steget?

Nej! Og det er meget tydeligt, at den vestlige politik med at modarbejde det store flertal i verden ved at føre denne politik nu fører til en situation, hvor disse lande har vendt sig væk fra Vesten, men de vestlige eliter holder stadig fast i den samme politik, som f.eks. er ved at ødelægge Europa: Tyskland er totalt ødelagt. Der er mange rapporter om mellemstore virksomheder, der forlader landet og tager til USA for at investere der, eller tager til Kina, eller lukker eller tager til Schweiz. Men de forlader Tyskland. Og jeg tror, at det vil føre til et reelt socialt sammenbrud på kort sigt, som allerede er i gang, og som vil føre til nedskæringer i det sociale system, hvilket vil skabe ustabilitet og uro i landet.

Så disse mennesker bliver ved med at gøre, hvad de gør, på trods af at vælgerne ved de seneste valg klart har signaleret, at de ikke er enige: Det skete i Frankrig. Det skete ved fire valg i Tyskland – valget til Europa-Parlamentet og derefter tre delstatsvalg i Østtyskland. Men eliterne («eliterne»), de såkaldte etableringer, de erkender ikke, at de er ved at ødelægge deres land, eller hvis de erkender det, er de fuldstændig ligeglade. Jeg synes virkelig, det er en utrolig moralsk krise.

Så jeg kan kun appellere til vælgerne om virkelig at blive samfundsborgere. Mobiliser jer selv. Om fredagen er IPC-mødet et vigtigt mødested, hvor mange kræfter fra fredsbevægelsen og andre organisationer mødes hver uge nu i mere end et år. Og som hver uge vil vi helt sikkert komme med nogle forslag til, hvad der skal gøres for at påvirke situationen. Men det kræver virkelig, at folk tænker sig om. Folk, der nu diskvalificerer sig selv som ledere, de kan aldrig stoles på igen!

SCHLANGER: Nej, vi har et spørgsmål eller en udtalelse fra Amanda, som sagde: »Jeg kan ikke tro, at Israel nu slipper af sted med at angribe NATO's eller UNIFIL's fredsbevarende styrker. Israelske pansrede køretøjer smadrede sig vej gennem porten til UNIFIL-basen. NATO's reaktion? Ingenting!«

En anden skrev ind og sagde, at en kommentator havde sagt, at hvis Israel skyder på FN's fredsbevarende styrker, kan FN skyde tilbage. Tror du, der er en mulighed for, at det vil tvinge NATO-landene til at reagere mere direkte?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at jeg lyttede til en kommentar fra en ledende CSU-politiker Tysklands kristelige demokrati Thomas Ernd i Deutschlandfunk. Det var utroligt, som om han befandt sig i et parallelt univers. Han tog fuldstændig parti for Israel og gav alle andre skylden, også de fredsbevarende tropper. Og jeg tror desværre, at det er sådan, NATO tænker lige nu.

Så jeg tror, det kræver handling på et andet niveau, og jeg kan kun gentage mig selv, at ideen om at have en helt anden tilgang, som i den Westfalske Fred, efter min mening er den eneste måde, hvorpå vi kan undgå tredje verdenskrig! Og jeg er meget interesseret i, at den kinesiske leder af udenrigsministeriets nedrustningsafdeling, Sun Xiaobo: Han kom med et forslag for bare to dage siden, som var meget vidtgående, og som gentog behovet for en ny sikkerhedsarkitektur, som skal tage hensyn til alle landes interesser, fordi fred er udelelig, og hvis et land er i problemer, påvirker det hele verden.

Jeg tror, det er den slags diskussioner, vi skal have, og jeg vil opfordre til, at hvis man er studerende, professor eller ærlig journalist (selv om det måske er en uddøende art i dag) eller har en anden platform, internet, lister fra venner og kolleger, chatgrupper, hvad som helst, så begynder man at diskutere ideen om, at man er nødt til at have en anden orden, hvad angår sikkerhedsarkitekturen i hele verden. For vi er trods alt den eneste intelligente, kreative art i universet, i hvert fald som vi kender den. Der kan være andre intelligente arter med kreativitet; de findes måske, men vi kender ikke til dem, så derfor må vi gå ud fra, at vi er de eneste, der er aktive på scenen: Og hvis vi ikke kan sige, at den nuværende sikkerhedsorden, den nuværende struktur, det nuværende set up

blandt naturen muligvis dømmes os alle til at forsvinde i en atomkrig og den efterfølgende atomvinter, burde vi så ikke være i stand til at tænke over, hvad vi skal gøre anderledes, mens vi stadig har tid? Og for mig er det det brændende spørgsmål, som jeg virkelig gerne vil have, at flere begynder at diskutere. Vi havde en konference om dette emne, som involverede et universitet i Nicaragua, og jeg synes stadig, at tænketanke, universiteter og andre sociale grupperinger burde begynde at diskutere det! At hvis du er bundet i en sikkerhedsstruktur, som ikke tillader din overlevelse, hvis noget går galt, så kan det ikke være en struktur, der er god for dig!

Så jeg synes, vi har ret og faktisk pligt til at tænke over, hvordan vi kommer ud af denne situation?

SCHLANGER: Du nævnte før BRIKS-topmødet, som starter den 22. oktober. Vi har et par spørgsmål om det. Et fra Susie i New Mexico, som startede med at sige: »Ord kan ikke udtrykke min taknemmelighed for dit lederskab og din uophørlige indsats for at forhindre tredje verdenskrig og realisere en fredelig, retfærdig og velstående verden. Jeg er meget bekymret for, at de hegemoniske verdensmagter, for eksempel USA, vil forsøge at sabotere det kommende BRIKS-topmøde i Kazan i Rusland. Tror du, at de kan eller vil gøre det?«

Og så et andet spørgsmål om dette: »Hvordan vurderer du BRIKS' chancer for at lykkes med at transformere verden fra en neokolonial status til en med retfærdighed for alle nationer og mennesker?«

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, at der allerede er bestræbelser på at skabe maksimale problemer for alle BRIKS-medlemmerne. Du ved, at der er kreditkrav til flere lande eller vanskeligheder med den finansielle måde, de fungerer på, hvilket er designet til at skabe uenighed. Ideen om at skabe et nyt betalingssystem, som præsident Putin diskuterede med sit sikkerhedsteam for to uger siden, vil naturligvis være på dagsordenen. Der er meget

modstridende rapporter om, hvad der kan forventes i Kazan.

Jeg vil antage, at der vil blive trukket noget stort op af hatten, så at sige; og det er måske ikke BRIKS. Det kan være det, som den tidligere vicechef for Den Nye Udviklingsbank Paulo Nogueira Batista har nævnt ved flere lejligheder, at det kan være en undergruppe af BRIKS, der vil arbejde med det. Jeg er ikke med i disse diskussioner, så jeg kan ikke være sikker. Jeg ved, at der er mange spændinger omkring det.

Jeg kan kun sige med sikkerhed, hvad der ikke er en god idé, og det er, hvad Donald Trump lige har sagt: Han sagde, at han ville indføre 100 % told på alle lande, der går i retning af af-dollarisering. Det er ikke et særlig smart økonomisk forslag, for det ville betyde, at USA kun ville have meget få lande at handle med, og det er helt upraktisk. Det ville være mere intelligent at sige: OK, vores finansielle system er i alvorlige problemer, eller vores fysiske økonomi er ved at kollapse. Se på USA's manglende evne til at håndtere ofrene for de seneste orkaner. Lad os bygge vores infrastruktur! Lad os samarbejde med det nye, spirende system om at tilslutte os deres nye kreditfacilitet og begynde at investere igen i fysisk produktion, infrastruktur, innovation og forskning og udvikling – i bund og grund det, som Kina gør. Så ville der være en chance for at komme ud af problemerne.

Men jeg tror helt sikkert, at vi vil gå ind i en stormfuld periode. Jeg tror, vi er så tæt på tredje verdenskrig, men på den anden side tror jeg, at hvis nogen kombination af lande kan trække verden ud af denne krise, så bliver det BRIKS. Og jeg er ret sikker på, at verden vil få sig nogle overraskelser i næste uge, for jeg tror, at de ledere, der mødes der, har bevist, at de er ganske ansvarlige mennesker. Og jeg tror, der er en chance for, at vi overlever denne prøvelse, men det er slet ikke sikkert.

SCHLANGER: Jeg har en ting mere til dig fra en tilhænger fra Tyskland, som skrev om Tysklands fremtid i Europa. Han skrev

»Jeg er pensioneret fra bilindustrien. Jeg har med rædsel set de Grønnes angreb på vores industri. Efter fiaskoen med forsøget på at forbyde forbrændingsmotorer presser de nu på med høje toldsatser på elektriske biler fra Kina. Det tyske folk er ikke dumt. Bliv ved med at kæmpe: Jeg tror, at folk er begyndt at være opmærksomme.«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil følge dit råd. Jeg vil fortsætte kampen. Og jeg tror, at bilindustrien, efter min mening lidt sent, men endelig kommer de ud, og alle – Mercedes, BMW, Audi, VW – de kom alle stærkt ud imod EU's politik om at indføre disse toldsatser på elbiler fra Kina. Og jeg mener ikke, at Tyskland kæmpede troværdigt, for hvis de vidste, at afstemningen var på vej, og at EU ville indføre disse toldsatser, ville de, hvis de seriøst forsøgte at undgå det, have sendt følere ud til Italien og andre lande på forhånd, og det skete ikke.

Vi diskuterede det med hinanden, med vores kolleger fra forskellige lande. Og jeg tror, at det var et show og ikke alvorligt ment, for jeg tror, at den nuværende regering ser på hele situationen, hvor Tyskland er ved at falde fra hinanden, uden at rette op på det, uden at gøre noget ved det. Så jeg tror, at det kinesiske svar vil være, at de vil indføre modtold. Men igen, det er det tyske folks kamp ikke kun at komme af med denne regering, men hvis man lytter til, hvad nogle af oppositionslederne fra CDU/CSU siger, vil det ikke få Tyskland i en meget bedre – eller faktisk i en værre – situation, hvis de gør, hvad de taler om.

Jeg tror, vi er nødt til at have en reel mobilisering i Tyskland for, at Tyskland skal vende tilbage til sine bedste traditioner! Jeg mener, vi er blevet overtaget af en kombination af neokonservative og neoliberale, både hvad angår økonomi og det kulturelle område. Og mens asiaterne er kloge, og de er gået tilbage til deres egne historiske traditioner for nogle gange helt op til 5.000 år siden, og de henter deres styrke fra den største kultur, de har produceret i årtusinder,

så er vi i Tyskland, som på et tidspunkt havde klassisk musik og klassisk poesi som noget af det bedste! Inden for klassisk musik vil jeg endda sige den bedste fremførelse af vores komponister, fra Bach til Beethoven, Schumann, Schubert og Brahms: Jeg mener, dette er en skat! Og har du nogensinde hørt Ursula von der Leyen eller Olaf Scholz eller nogen af disse mennesker tale om skattene i den europæiske kultur og især i den tyske kultur? Det har jeg ikke. Og hvis du kan vise mig, at de har en forståelse af, hvorfor (Lied) er vigtig, Schubert-sangene eller Schumann-sangene, eller Brahms, eller Mozart eller Beethoven – det er perler, der ikke overgås af noget andet i verden! Og vi lader det gå i stykker! Der er ikke længere nogen forestillinger, fordi publikum angiveligt ikke vil have det, hvilket jeg ikke tror er sandt. Jeg tror, det er designet til at sænke kulturens niveau og befolkningens smag, fordi vi er styret af et oligarkisk system!

Så lad os kæmpe for det, Tyskland har produceret: Vi havde Nikolaus af Cusa, vi havde Leibniz, vi havde Schiller, vi havde Beethoven. Vi havde så mange opfindere og store hjerner, og vi bør ikke lade os træde under fode, som det sker lige nu. Men vi har brug for en renæssance af det bedste, Tyskland nogensinde har produceret, og så tror jeg, der er en kraft – som sover lige nu i det tyske folk – men som kan vækkes til humanismens højeste ideal. Og det er det, vi har brug for, at arbejde sammen med andre lande, i et kor af nationer for en bedre fremtid.

SCHLANGER: I den forbindelse mødes Den Internationale Fredskoalition igen på fredag: kl. 11.00 østlig tid, kl. 17.00 centraleuropæisk tid.

Og så, Helga, kan du måske sige noget om demonstrationen og koncerten den 26. oktober for Jose Vega & Diane Sare Peace Fund, som vil være en kampagnebegivenhed for New Yorks kongreskandidat Jose Vega (CD15, Bronx) og senatskandidat Diane Sare i New York. Det er sådan set det, du taler om som værende nødvendigt.

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Det er en ekstraordinær begivenhed, der er planlagt til lørdag den 26. oktober i New York, og vi har allerede et fantastisk antal talere. Du kan finde navnene på deres hjemmeside. Vi lægger linket ind under dette program. Det omfatter folk som oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret) og Ray McGovern, Garland Nixon og mange andre fremragende patrioter fra USA. Og så vil vi have musikalske bidrag fra forskellige lande, og meget vil handle om fred. Og vi forsøger at få folk med fra hele verden, måske endda at lave søsterarrangementer. Vi har kor i Afrika, vi har andre mennesker, som har foreslået, at de deltager ved at lave søsterarrangementer i forskellige lande. Og jeg tror, at dette kan blive en model for at forene den internationale fredsbevægelse ved at fremhæve skønheden i den kultur, vi kæmper for, som en kilde til styrke.

Man bør absolut tilmelde sig. Jeg tror, at det er helt gratis for internationale gæster. Jeg ved ikke, hvordan det foregår på stedet, det kan være anderledes, men det er helt sikkert en begivenhed, som er den mest kraftfulde intervention i valgkampen og i spørgsmålet om krig og fred.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak fordi du kom i dag, og jeg ved, at vi ses på fredag og sandsynligvis også den 26. oktober!

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ser frem til det, ligesom du gør.